

ชุดที่ ๑๕ ของ ๑๗ ชุด

ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๑๒

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๑๑ เดือนกันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

**สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร**

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๒๗ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๖

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๑๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๔๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๕๘ คน

(เนื่องจาก นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ตีตราชการ นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์ทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง จึงปฏิบัติหน้าที่แทน) ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมขอดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ

นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานครับ ลั่น ๆ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณวิทยากรครับ ผมได้เปิดโอกาสให้พวกเราได้หารือกัน ๑ ชั่วโมง กับ ๑๕ นาที ไม่เคยมีนะครับ นี่เป็นประวัติการณ์ครั้งแรก เพราะผมเข้าใจ ผมเห็นใจสมาชิก

นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : ลั่นนิดเดียวครับ ไม่ช้าประเด็นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ไม่เป็นไรครับ ผมขอดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เป็นระเบียบวาระกระทู้ถาม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ เป็นเรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม เป็นเรื่องรับทราบ รายงานกิจการ งบดุล งบกำไรขาดทุนและผลการดำเนินงานประจำปี ๒๕๔๔ (ช่วงระหว่าง วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๔) ของบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย

ด้วยกระทรวงการคลังได้เสนอรายงานกิจการ งบดุล งบกำไรขาดทุนและ ผลการดำเนินงานประจำปี ๒๕๔๔ ของบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยต่อรัฐสภาเพื่อทราบ ตามมาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้จัดส่งรายงานดังกล่าวให้แก่สมาชิกได้ทราบไปแล้ว

มีท่านสมาชิกท่านใดมีประเด็นปัญหาที่ติดใจอยากจะซักถามมีไหมครับ ถ้ามีผมจะขออนุญาต
ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้ร้องขอว่าทางบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยได้ขออนุญาตที่จะให้
คณะผู้แทนเข้าชี้แจงรายงานกิจการ งบดุล งบกำไรขาดทุนและผลการดำเนินงาน ซึ่งผมได้
พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อเป็นประโยชน์ในการพิจารณา จึงอนุญาตให้ผู้แทนได้เข้าร่วมชี้แจง
ต่อที่ประชุมโดยอนุโลม โดยอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๘๖ ต่อไปผมขอเชิญผู้ที่มีรายนามต่อไปนี้
เข้าห้องประชุมครับ นายเชิดชัย ชันธุ์ระภา นายพงศธร คุณานุสรณ์ นางนวิรัตน์ วานิชพงษ์พันธ์
และนายสมพงษ์ จีระประภาพันธ์ ขอเชิญครับ

นายเรวัต สิริบุญกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ รายงานของผู้สอบบัญชีและงบการเงินบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ ท่านประธานครับผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ตามมาตรา ๒๖ ของตลาดรองสินเชื่อ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดว่า ให้บริษัทรายงานกิจการประจำปี งบดุล งบกำไรขาดทุน ซึ่งผู้สอบบัญชีได้รับรองแล้วต่อรัฐมนตรีเพื่อเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา เพื่อทราบภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันสิ้นบัญชีแต่ละปี ท่านประธานครับจะเห็นว่ารายงานนี้ ตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๔๔ ถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ ครบกำหนดภายใน ๑๘๐ วัน ก็จะต้องเป็น ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๕ เดือนนี้เดือนอะไรแล้วครับท่านประธานครับ เดือนนี้เดือนกันยายน แต่ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหนังสือถึงเลขาธิการรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม เสร็จแล้วเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีหนังสือถึงเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ๓๐ สิงหาคม ท่านประธานเลยมา ๒ เดือนอย่างนี้ผิดไหมครับ ผิดกฎหมายหรือเปล่าครับท่านประธาน หรือว่าผิดตามพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยหรือไม่ ผมอยากจะฝากท่านประธานว่า รัฐสภาเราหรือสภาผู้แทนราษฎรของเราต้องมารองรับตรงนี้เกินกว่ากำหนดนั้น เป็นอย่างไร แต่ก็ไม่มีกฎหมายที่จะบังคับถึงความผิดพลาดหรือความผิดตรงนี้ แต่ว่าการทำงานตรงนี้แสดงให้เห็นว่าล่าช้าไปมากก็ไม่ทราบด้วยเหตุผลอะไร เดียวกรุณาได้ชี้แจงด้วยนะครับ อีกกรณีหนึ่งในงบดุลวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ และ ๒๕๔๓ ที่เปรียบเทียบกันก็มีข้อที่อยู่สุดท้าย รวมสินทรัพย์ ก็อยากจะกราบเรียนถามว่าที่รวมสินทรัพย์ที่มีอยู่ในขณะนี้ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๔๔ แล้วทำไมน้อยกว่าปี ๒๕๔๓ นี้ประการที่ ๑ นะครับ -----

อีกอันหนึ่งกำไรสุทธิ งบกำไรขาดทุน สิ้นสุดปี ๓๑ ธันวาคมก็เช่นเดียวกัน ทำไมน้อยกว่า กำไรน้อยกว่าปี ๒๕๔๓ ไม่ทราบด้วยเหตุผลอะไรนะครับ อีกอันหนึ่งรับมาอีกอันหนึ่ง เงินสดครับ เงินสดและเงินฝากธนาคารเมื่อปี ๒๕๔๔ นี้ครับเหลือ ๒๑๑.๓๖ ล้านบาท แล้วก็มาปี ๒๕๔๓ ๕๐๐ กว่าล้านบาท ก็อยากจะถามว่ามีเหตุผลอะไรที่ทำให้เงินสดนี้น้อยลง ท่านประธานครับมาอีกข้อหนึ่งมาถึงเรื่องรายงานกิจการประจำปี ๒๕๔๔ การจัดซื้อสินเชื่อ ที่อยู่อาศัยจากสหกรณ์ออมทรัพย์ ก็ไม่ทราบว่าทำกันอย่างไรครับก็จัดซื้อได้ ๒ ออมทรัพย์ เท่านั้นเอง ความจริงก็มีมากมายมีเยอะเลย แต่ในนี้อ้างว่าเรื่องนี้ที่ล่าช้าเพราะว่ากฎหมาย แล้วคณะกรรมการกฤษฎีกากำลังดำเนินการอยู่ ก็เลยอยากถามว่าพระราชกำหนดนี้ครับ ใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ๕ ปีแล้ว ล่าช้าจริง ๆ ครับท่านประธาน ไม่ถึงไหนเลยนะครับ ถามว่า ทำไมถึงขณะนี้แล้วได้ดำเนินการไปอย่างไร แล้วก็ที่มีมากมายหลายแห่งมันติดขัดเพราะอะไร ท่านประธานครับผมก็คงจะมีข้อซักถามแล้วก็อยากรับฟังถ้าหากว่าท่านคณะกรรมการ ได้ชี้แจงไปแล้วไม่เป็นที่สบายใจก็อยากจะถามต่อ นะครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณปิติพงศ์ครับ

นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาครับ กระผม ปิติพงศ์ เต็มเจริญ ส.ส. กทม. ในฐานะสมาชิกพรรคไทยรักไทยนะครับ ผมขอตั้งข้อสังเกต แล้วก็ข้อซักถามต่อรายงานผู้ตรวจสอบบัญชีหรืองบการเงินของบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย ผมต้องขอเรียนอย่างนี้นะครับว่า ผมได้อ่านรายงานฉบับนี้แล้วก็พบว่ารายงานฉบับนี้ ทุนประเดิมมี ๑,๐๐๐ ล้านบาท แต่ในขณะนี้ปัจจุบันนี้บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยมี สินทรัพย์ถึง ๑,๙๕๑ ล้านบาท จึงเห็นว่าเป็นกิจการที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก ต้องขอชื่นชมนะครับในการทำงานของบริษัท แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นแล้วผมมีข้อสังเกตบางประการ ที่อยากจะขอคำชี้แนะแล้วก็คำชี้แจงด้วยนะครับ

ในประเด็นที่ ๑ นะครับ ถ้าท่านดูในหน้าบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ก็จะพบว่า ในปี ๒๕๔๓ นี้ะครับ บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยมีสินทรัพย์รวม ๑,๙๕๔ ล้านบาท

ในปี ๒๕๔๔ มีสินทรัพย์รวม ๑,๙๔๑ ล้านบาท ผมก็เห็นว่าลดลงครับ ประมาณ ๑๗ ล้านบาท แต่ก็ปรากฏว่าหนี้เอ็นพีแอล (NPL) หรือว่าหนี้สงสัยที่จะสูญกลับเพิ่มขึ้นเป็น ๓๒๕,๐๐๐ บาท จาก ๓๒๕,๐๐๐ บาท เป็น ๔๗๘,๐๐๐ บาท ที่นี้ก็เลยอยากจะเรียนถามครับว่า หมายความว่าอย่างไรครับ การบริหารหนี้ที่เป็นเอ็นพีแอลมีปัญหาหรือไม่ประการใด

ประเด็นต่อมาครับ ประเด็นในเรื่องของรายได้ดอกเบี้ยและเงินปันผล ในหน้างบกำไรขาดทุนรายได้ลดลงจากปี ๒๕๔๓ ซึ่งเคยได้รับทั้งหมด ๙๗ ล้านบาท แต่ในปี ๒๕๔๔ เหลือเพียง ๘๙ ล้านบาท ทำให้กำไรลดลงสุทธิจากปี ๒๕๔๓ ๔ ล้านบาท กล่าวคือในปี ๒๕๔๓ มีกำไรสุทธิประมาณ ๒๒ ล้านบาท แต่ในปี ๒๕๔๔ มีกำไรสุทธิเพียง ๑๘ ล้านบาท ทั้ง ๆ ที่ในปี ๒๕๔๔ เมื่อดูงบเงินสดหรือเงินฝากธนาคารตลอดจนหลักทรัพย์แล้วมีจำนวนทั้งสิ้นถึง ๑,๑๓๗ ล้านบาท ซึ่งสูงกว่าปี ๒๕๔๓ ซึ่งมีเพียง ๘๘๘ ล้านบาท ผมขอคำชี้แจงนะครับว่า เพราะเหตุใดนะครับ

ประเด็นต่อมาครับ จากรายงานกิจการประจำปี ๒๕๔๔ ข้อที่ ๑ การจัดสินเชื่อที่อยู่อาศัยจากสถาบันการเงินต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในข้อย่อยที่ ๑.๒ การจัดสินเชื่อที่อยู่อาศัยจากสหกรณ์ออมทรัพย์ ๒ สหกรณ์ คือสหกรณ์ออมทรัพย์วิชัยพยาบาลในวงเงิน ๑๕๐ ล้านบาท และสหกรณ์ออมทรัพย์ครูศรีสะเกษ จำนวนเงิน ๒๐๐ ล้านบาท ปรากฏว่าสหกรณ์ทั้งคู่นี้ยังไม่สามารถ**ตัดสินเชื่อที่มีอยู่**ให้แก่ บตท. ได้เลยครับ และประเด็นนี้ยังอยู่ในการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาตามรายงานนะครับ ส่วนในข้อ ๑.๓ การที่ผู้ประกอบการไม่สามารถจัดจ้างของหลักประกันที่ผู้กู้จะขอได้ เนื่องจากติดข้อกฎหมายประกอบธุรกิจ อยากทราบว่าทั้งประเด็นข้อ ๑.๑ และประเด็นข้อ ๑.๓ นี้ ณ บัดนี้เหตุการณ์ไปถึงไหนแล้วครับ คลี่คลายในทางดีขึ้นหรือเปล่า มีความคืบหน้าอย่างไรบ้างครับ โปรดช่วยกรุณาชี้แจงครับ มันเป็นข้อห่วงใยเช่นเดียวกัน นำสู่มาในประเด็นข้อที่ ๔ คือจากรายงานฉบับนี้เห็นได้ชัดว่ามีการพยายามผลักดันให้เกิดบริษัทอำนวยการสินเชื่อเคหะการ เพื่อเป็นสถาบันในการปล่อยเงินสินเชื่อที่อยู่อาศัย ซึ่งอาจจะเป็นการเพิ่มลักษณะของการเป็นรัฐวิสาหกิจโดยไม่มีความจำเป็น ผมถึงอยากเรียนถามว่า ท่านมีแนวโน้มนโยบายในเรื่องนี้อย่างไรครับ มีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด และจะเป็นการแข่งขันเป็นธรรมหรือไม่เป็นธรรมหรือไม่กับสถาบันการเงินที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ ท่านประธานครับ ข้อสังเกตข้อรายงานที่ผมนำเสนอนี้กระผมทำขึ้นด้วยการอ่านเอกสาร จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีนะครับ เป็นแนวความคิดครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณพินิจครับ

นายพินิจ จันท์สมบุรณ์ (กาญจนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พินิจ จันท์สมบุรณ์ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับผมได้ดูรายงานที่เสนอต่อสภาบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย ปี ๒๕๔๔ ผมอยากจะกราบเรียนด้วยความเคารพและก็ฝากไว้เป็นข้อคิดสะกิดใจว่าที่ท่านทำมานั้นดี เรียกว่าใช้ได้ แต่สิ่งหนึ่งที่ผมได้รับคำร้องทุกข์จากคณะลูกหนี้แห่งชาติ ซึ่งสร้างความไม่สบายใจแก่ผม และก็สิ่งหนึ่งที่ตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย ประเด็นเรื่องสำคัญท่านต้องนึกว่าคนที่เป็นหนี้เอ็นพีแอล เขาคือขุนทัพของแผ่นดินในทางเศรษฐกิจ แต่เขาเปลี่ยงปล้ำต่อกระบวนการเศรษฐกิจของกระบวนการที่ไม่เป็นธรรมจากโลกยุคโกลบอลไเซชัน (Globalization) ท่านต้องเข้าใจดีว่าบุคคลเหล่านั้น

ฟ. ๒๓ ๗

มาหาท่าน. เขาต้องการให้ท่านรักษา ขอความกรุณาเถอะครับที่ท่านเขียนว่าผู้บริหารที่บริหารดี
ในหน้าที่ ๓ หรือหน้าที่ ๔ นี้ขอให้บริหารด้วยจิตใจที่จะวิเคราะห์ที่จะช่วยเหลือเขาในฐานะที่
เขาเป็นผู้ที่เคยสร้างคุณงามความดีเสียภาษีให้แก่แผ่นดิน แล้วเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งยวด
บ้านหลังแรกที่เขาสร้างขึ้นมา หรือบ้านหลังแรกที่จะเป็นหลังสุดท้ายที่เขาอยู่อาศัย ขอให้เขา
ได้อยู่อาศัย อย่าเพิ่งไปทำลายเขาก่อนที่เขาจะกินยาตาย -----

แล้วเรื่องที่ ๒ ตามลงมาก็คือว่าสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นมาที่ท่านต้องเข้าใจว่าภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ
 อย่างนี้ หนี้เอ็นพีแอลมีมากประชาชนที่อยู่อาศัยนั้นเขาอยู่กับท่านในตลาดรองนี้แสดงว่า
 เขากำลังแยแล้วขอกำลังใจนโยบายหรือขอสิ่งต่าง ๆ ที่จะแก้ไขแจ้งให้รัฐบาลรับทราบ
 เพื่อดำเนินการแก้ไขเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ เพื่อเป็นกำลังใจเหมือนชุมทรัพย์
 หรือแม่ทัพนายกองต่าง ๆ เมื่อมีบาดแผลถูกธนูถูกยิงมาเลือดอาบตัวมาหาท่าน
 ท่านต้องเหมือนโรงพยาบาลที่จะรักษาเขา ผมขอย้ำตรงนี้ว่าบ้านหลังแรก ขอความกรุณาครับ
 อย่าไปยึดอย่าไปทำลาย ถ้าปรับโครงสร้างหนี้ให้เขายึดให้เขามีชีวิตอยู่ได้ก่อนที่เขา
 จะกินยาตายหมดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : เชิญครับท่านรัฐมนตรี

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วรา เทพ รัตนากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
 ขออนุญาตตอบชี้แจงท่านสมาชิกที่ได้ตั้งประเด็นคำถามในเรื่องของรายงานงบดุล งบกำไร
 ขาดทุนของบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย เป็นการรายงานตามกฎหมายประจำปี
 ซึ่งวันนี้ผมได้รับมอบหมายแทนท่านรัฐมนตรีช่วยสุชาติซึ่งติดภารกิจต่างประเทศ
 ท่านเป็นผู้ดูแลอยู่ ขออนุญาตที่จะตอบในประเด็นหลักการแล้วก็นโยบาย แล้วหลังจากนั้น
 จะให้ท่านผู้ที่เกี่ยวข้อง คือทางฝ่ายผู้ปฏิบัติได้ตอบในรายละเอียดของงบดุล งบกำไรขาดทุน
 อยากจะเรียนว่านโยบายในเรื่องของการทำในเรื่องของบรรษัทตลาดรองสินเชื่อ
 ขณะนี้รัฐบาลก็ดำเนินการสานต่อจากนโยบายเดิมที่เป็นนโยบายที่จะช่วยในเรื่อง
 ของการแก้ไขปัญหาอสังหาริมทรัพย์ แล้วก็ในเรื่องของการที่จะพัฒนาตลาดตราสาร
 พร้อมทั้งสนับสนุนในเรื่องให้ประชาชนได้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองในอัตราดอกเบี้ยต่ำ
 คำถามแรกที่ท่านเรวัตได้ถามต้องขออภัยที่เอ่ยนาม เรื่องของการรายงานว่าเลยกำหนด
 ๑๘๐ วันหรือไม่ นั่น ก็ต้องขอกราบเรียนว่า เนื่องจากว่าได้มีการพยายามที่จะรายงาน
 ในเรื่องนี้มา แต่เนื่องจากมีการต้องไปผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน ซึ่งคล้าย ๆ กับ
 การรายงานของชุดต่าง ๆ จะเห็นได้ว่าจะเข้ามาที่สภาผู้แทนราษฎรนั้นช้ากว่ากำหนด

ครั้งนี้ก็เช่นเดียวกันกระทรวงการคลังเองก็พยายามที่จะให้มาสู่ในกระบวนการสภาให้ได้ทัน ๑๘๐ วัน แต่อย่างไรก็ตามเรื่องนี้เราจะขอรับไปปรับปรุงครับว่าที่ผ่านมานั้นก็พยายาม อย่างเต็มที่ แต่เนื่องจากมีกระบวนการต้องตรวจสอบความถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ก็คือเรื่องของการรับรองจาก สตง. แล้วก็เรื่องของการตรวจสอบความถูกต้องที่ชัดเจน แต่อย่างไรก็ตามก็ขอยอมรับว่าเรื่องนี้จะพยายามปรับปรุง ถามว่าแล้วกฎหมายบังคับไว้ หรือไม่ เผอิญว่ากฎหมายก็เขียนไว้ในเรื่องการทำรายงาน แต่ไม่ได้มีบทบังคับในเรื่องของ การกำหนดว่าจะผิดหรือไม่ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ก็ถือว่าไม่มีบทผิดที่จะไปดำเนินการ สภารับทราบได้ครับ ส่วนเรื่องนโยบายอีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องที่ท่านพิติพงศ์ถามเรื่อง บริษัทอำนวยการสินเชื่อเคหะการนั้น อยากจะเรียนว่าเป็นเรื่องที่เป็นนโยบายที่จะให้เอกชน เข้ามาเป็นผู้ลงทุนเพื่อเสริมให้ประชาชนได้มีที่อยู่อาศัยในราคาต่ำ เนื่องจากว่าจะมี ระยะเวลาการกู้ที่นานขึ้น แล้วก็เงินกู้ระยะยาวนะครับ เรื่องสหกรณ์ออมทรัพย์ กับเรื่องของรายละเอียดกำไรสุทธิ ผมเองก็มีตัวเลข แต่ว่าเพื่อความชัดเจนขออนุญาต ให้ทางเจ้าหน้าที่ได้ชี้แจงเพื่อรายละเอียดที่ครบถ้วนครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญครับ

นายเชิดชัย ชันธนะภา (ประธานกรรมการบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย) :
กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม

(นายเรวัต สิริบุญกุล ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวก่อนครับท่านเรวัต เพราะว่าท่านรัฐมนตรีได้มอบให้ทางเจ้าหน้าที่ได้ชี้แจง
ประเด็นพอชี้แจงแล้วยังติดใจในประเด็น ท่านเรวัตซักถามทีเดียวเลย ผมจะเปิดโอกาสนะครับ

นายเรวัต สิริบุญกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานครับ พอติดใจที่ท่านรัฐมนตรี
ตอบนิดเดียว เดี่ยวท่านจะได้ตอบ บางที่ท่านมีกระทู้อื่น ท่านประธานครับ กระผม เรวัต สิริบุญกุล
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับที่ท่าน
ตอบมาบอกว่ามีปัญหาหลายเรื่องนะครับ ไม่ว่าจะเป็นการตรวจสอบก็ดี เลย์ล่าช้า สภาเราแห่งนี้
เวลาเรามอบให้ไปดำเนินการไม่ว่าคณะกรรมการต่าง ๆ นี้ ภายใน ๓๐ วัน ๖๐ วัน
เป็นไปได้ไหมครับท่านประธาน ถ้าสมมุติว่าไม่ทันก็มาขอสภาว่าขอขยายเวลาไปอีก ๓๐ วัน
๖๐ วัน เป็นไปได้ไหมครับท่านประธาน ถ้าเป็นไปได้แบบนี้มันก็ไม่มีปัญหาอะไร แต่จู่ ๆ แล้ว
เลยเวลาตั้ง ๖๐ วัน แล้วบอกว่าให้สภาแห่งนี้มารับอย่างนี้ ผมว่ามันก็ดูกระไรอยู่
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญเจ้าหน้าที่ชี้แจงครับ

นายเชิดชัย ชันธนะภา (ประธานกรรมการบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย) :
กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม นายเชิดชัย ชันธนะภา ประธานกรรมการบริษัท
ตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย กระผมขออนุญาตตอบคำถามที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ได้ยกขึ้นเป็นลำดับครับ

ประเด็นแรก เกี่ยวกับสินทรัพย์ของบริษัทที่ได้ลดลงนั้นอันเนื่องมาจาก
ในปีประกอบกร ๒๕๔๔ นั้นทางธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินอื่น ๆ ได้เสนอบริการ

เข้ามาแข่งขันให้กู้ยืมที่อยู่อาศัย ทำให้การขยายธุรกิจในส่วนนี้ของบริษัท ซึ่งจะต้องไปซื้อ
มาจากบัญชีลูกหนี้ของสถาบันการเงินต่าง ๆ นั้นก็ไม่สามารถที่จะขยายได้ตามการแข่งขัน
ในส่วนนี้ก็มีส่วนทำให้สินทรัพย์ลดลง

ประการที่ ๒ ที่ลดลงนั้นเป็นเรื่องของการผ่อนชำระคืนของลูกหนี้ คือผู้ที่
ซื้อบ้านนั้นตามระยะเวลา ก็เลยทำให้ลดลงเล็กน้อยครับ อันนี้ในเรื่องของสินทรัพย์ที่ได้ลดลง
ในเรื่องของกำไรนั้น ส่วนหนึ่งก็เนื่องมาจากการขยายสินทรัพย์หรือว่าธุรกิจต้องแข่งขันกับ
ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินอื่น ๆ อย่างมากในห้วงปี ๒๕๔๔ ที่ธนาคารพาณิชย์
เข้ามาสนใจเงินกู้ที่อยู่อาศัย ประกอบกับมีเรื่องของค่าใช้จ่ายครั้งเดียวก่อนใหญ่ คือ
ทางกระทรวงการคลังมีกำหนดให้มีที่ปรึกษาในการประเมินผลการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ
โดยกระทรวงการคลัง ซึ่งตรงนี้ทางรัฐวิสาหกิจจะต้องจ่ายเงินการดำเนินการ ๒ ล้านบาท
เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้กำไรลดลงครับ

ขอทราบเรียนในประเด็นถัดไป คือเรื่องเงินสดในปี ๒๕๔๓ ส่วนใหญ่นั้น
อยู่ในรายการของเงินฝากธนาคารพาณิชย์ แต่ในปี ๒๕๔๔ ได้มาอยู่ในรายการของหลักทรัพย์
ซื้อโดยมีสัญญาขายคืน เนื่องด้วยภาวะตลาดเงินในปี ๒๕๔๓ อัตราดอกเบี้ยที่ได้จากการ
บริหารเงินที่บริษัทมีนั้นนำไปฝากไว้ที่ธนาคารพาณิชย์ได้ผลตอบแทนสูงกว่า แต่ในปี ๒๕๔๔
รายรับจากการฝากเงินที่ธนาคารพาณิชย์ต่ำกว่า ผู้การไปลงทุนในตลาดซื้อคืนไม่ได้ จึงได้
เปลี่ยนในเรื่องของการบริหารเงินมาอยู่ในตลาดซื้อคืนในปี ๒๕๔๔ ครับ

ในประเด็นเกี่ยวกับสหกรณ์ออมทรัพย์ ได้พยายามที่จะเข้าไปเสริมสภาพคล่อง
ให้กับระบบสหกรณ์และสหกรณ์ออมทรัพย์ แต่ปรากฏว่าผู้บริหารของสหกรณ์ยังติดประเด็น
การขายสินทรัพย์ของสหกรณ์ คือบัญชีลูกหนี้ ผู้ที่ได้ซื้อที่อยู่อาศัยนั้น กฎหมายของสหกรณ์
ไม่ได้เขียนเอาไว้ชัดเจนว่าสามารถที่จะขายสินทรัพย์ของสหกรณ์ได้ ในประเด็นนี้ทางสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้ชี้ว่าจะขายได้ก็ถ้าหากว่าสมาชิกของสหกรณ์เห็นชอบ ซึ่งตรงนี้
ทางกรมส่งเสริมสหกรณ์ก็เห็นว่าควรที่จะทำให้เป็นระบบให้เรียบร้อย ในขั้นนี้ก็ได้มีการหารือ
ในการแก้ไขกฎหมายสหกรณ์ในปัจจุบันเพื่อเพิ่มอำนาจให้สหกรณ์ อาจขายสินทรัพย์ของ
สหกรณ์เพื่อประโยชน์ในการปรับสภาพคล่อง ปรับฐานะการเงิน รวมทั้งหาเงินทุนใหม่เข้ามา

ปล่อยกู้ให้กับสมาชิก ในเรื่องของสหกรณ์นั้นก็กำลังดำเนินการอยู่ในการแก้ไขกฎหมายสหกรณ์ ให้เสริมกับการทำงานของบรรษัท

ในประเด็นนี้ เอ็นพีแอล ที่ได้เพิ่มขึ้นก็ทราบเรียนว่าภาวะเศรษฐกิจ มีผลกระทบบ้างต่อความสามารถของผู้ซื้อที่อยู่อาศัยในการผ่อนชำระ แต่ว่าในปี ๒๕๔๔ อัตราส่วนของ เอ็นพีแอล นั้นได้ปรับสูงขึ้นมา ๑ เปอร์เซ็นต์ จากเดิมซึ่งปกติอยู่ในระดับ ๑ เปอร์เซ็นต์ของวงเงินที่ปล่อยกู้ ก็เป็น ๒ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งอยู่ในระดับที่ปกติสำหรับ สถาบันการเงินทั่ว ๆ ไป ก็ทราบเรียนว่าในประเด็นนี้ยังไม่มีอะไรที่รุนแรงครับ -----

ในเรื่องของดอกเบี้ยและเงินปันผล ๘๙ ล้านบาทที่ท่านได้ยกขึ้นมาถามว่าได้ลดลงมามากนั้น ส่วนหนึ่งก็เป็นเรื่องภาวะของดอกเบี้ยที่ลดลง แต่ว่าประเด็นที่มีส่วนทำให้กำไรของบริษัท ลดลงนั้นก็ได้ออกเรียนเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย ๑ ครั้ง ลูกค้านี้ได้บริการที่ดีกว่าจากธนาคารพาณิชย์ ในช่วงปี ๒๕๔๔ ได้ออกไปธนาคารพาณิชย์คือที่เรียกว่า รีไฟแนนซ์ (Refinance) ไปทาง ธนาคารพาณิชย์และฐานะการเงินอื่น ๆ ครับ ก็ทำให้ฐานะรายได้ดอกเบี้ยเงินปันผลก็ได้ลดลง ขออนุญาตเสริมที่ท่านรัฐมนตรีได้เรียนแล้วในเรื่องของบริษัทอำนวยการซื้อขายสินเชื่อบริษัทที่ยัง หลงเหลืออยู่ก็คือว่าจะเป็นการทำให้ระบบการเงินไขว้เขวหรือว่าสับสนหรือไม่ กราบเรียนว่า ตรงนี้จะไม่ทำให้สับสน เนื่องด้วยบริษัทเองนั้นไม่ได้ให้กู้โดยตรงต่อประชาชน แต่การที่ ประชาชนแสวงหาที่อยู่อาศัยสามารถที่จะขอกู้จากบริษัทอำนวยการซื้อขายสินเชื่อนี้จะเป็นการเปิดทาง ให้กับประชาชนมีที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะทางบริษัทสนับสนุนการทำงานของบริษัทอำนวยการ ซื้อขายสินเชื่อก็ได้เงินกู้ระยะยาวและดอกเบี้ยคงที่และต่ำกว่าตลาดในภาวะที่บริษัทให้เงินทุนได้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านผู้ใดซักถาม ผมจะถือว่าที่ประชุมได้รับทราบรายงานกิจการ งบดุล งบกำไรขาดทุนและผลการดำเนินงานประจำปี ๒๕๔๔ (ระหว่างช่วงวันที่ ๑ มกราคม ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๔) ของบริษัทตลาดรองสินเชื่อบริษัทอำนวยการซื้อขาย ตามมาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อบริษัทอำนวยการซื้อขาย พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้วนะครับ

ต่อไปผมจะเข้าสู่ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม วันนี้ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

ผมขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้ากรรมการพร้อมขอเชิญท่านประธานคณะกรรมการได้แถลงก่อนครับ

นายอุดร ตันติสุนทร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ตามที่ที่ประชุมของสภาผู้แทนราษฎรและที่ประชุมของวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมการร่วมกัน สภาละ ๑๒ ท่าน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. แล้วนั้น บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาประเด็นที่ ๒ สภา มีความเห็นที่แตกต่างกัน ๑๑ ประเด็น และที่ประชุมของคณะกรรมการร่วมกันได้แก้ไขปรับปรุงและมีมติตรงกันแล้วร่างที่ได้ส่งเรียนมาพร้อมนี้ จึงขอกราบเรียนท่านประธาน ได้โปรดให้สภาพิจารณาต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญครับท่านขำนิ

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม ธานี ศักดิ์เศรษฐ์ พรรคประชาธิปัตย์จากนครศรีธรรมราช ผมเป็นหนึ่งใน
 ในคณะกรรมการร่วมกันของสภาผู้แทนราษฎร แต่ผมจำเป็นที่จะต้องลุกขึ้นเรียน
 ชี้แจงกับท่านประธานเพื่อตั้งเป็นข้อสังเกตครับ เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติเลือกตั้ง
 สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้เป็นพระราชบัญญัติที่
 เราต้องยอมรับว่าเราใช้เวลาค่อนข้างจะยาวนานมากเป็นพิเศษ ผมเป็นผู้หนึ่งที่เป็น
 ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในนามของรัฐบาลตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ ด้วยเหตุผลที่ว่าเรา
 มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากระหว่างสภาผู้แทนราษฎรกับวุฒิสภา ในที่สุดแม้ว่า
 มีการตั้งคณะกรรมการร่วมกันแล้วและก็มีความเห็นตรงกันในหลายประเด็นก็ตาม
 ผมคิดว่าผมจำเป็นที่จะต้องให้ข้อสังเกตกับท่านประธาน เพราะว่าเรื่องนี้มันเป็นเรื่อง
 ที่ไปเกี่ยวพันกับอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มันได้อธิบายไปถึงเรื่องของ
 ท่าทีของการกระจายอำนาจด้วยว่าเรามีท่าทีต่อเรื่องนี้เป็นอย่างไรรวมทั้งความคิดเห็น
 ที่แตกต่างกันในหลายประเด็นนั้น ผมเข้าใจว่าเพื่อนสมาชิกคงจะได้ให้ความเห็น
 ต่อสภานี้ได้ แต่ว่าสำหรับผม ผมคิดว่ามีอยู่ ๒ ประเด็นใหญ่ ๆ ที่จำเป็นจะต้องเสนอ
 เป็นความคิดเห็นไว้ และเพื่อให้ท่านสมาชิกได้พิจารณาก่อนการตัดสินใจ นั่นก็คือว่า

ในมาตรา ๑๓ (๒) การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 ให้ถือเขตอำเภอเป็นเขตเลือกตั้ง ในกรณีที่อำเภอใดมีสมาชิกได้เกินกว่าหนึ่งคน ให้แบ่ง
 เขตอำเภอเป็นเขตเลือกตั้งเท่ากับจำนวนสมาชิกที่จะพึงมีในอำเภอนั้น นี่คือนี่สิ่งที่
 เปลี่ยนแปลงไป และเป็นสิ่งที่ขัดแย้งตั้งแต่เบื้องต้น

ประการที่ ๒ ก็คือ การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบล ให้แบ่งเขต
 เทศบาลเป็นสองเขตเลือกตั้ง การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเมือง ให้แบ่งเขต
 เทศบาลเป็นสามเขตเลือกตั้ง การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครหรือการเลือกตั้ง
 สมาชิกสภาเมืองพัทยา ให้แบ่งเขตเทศบาลหรือเขตเมืองพัทยาเป็นสี่เขตเลือกตั้ง
 และต้องมีจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลเท่ากันทุกเขตเลือกตั้ง

ใน ๒ ประเด็นนี้ผมถือว่าเป็น ๒ ประเด็นที่มีสาระสำคัญ แล้วเป็นประเด็นที่เรามีความคิดเห็นแตกต่างกันมากในเบื้องต้น กล่าวคือว่า เมื่อครั้งที่รัฐบาลชุดที่แล้วโดยกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เรามีเจตนารมณ์หลัก ๆ อยู่ ๒ ประการด้วยกัน

ประการแรกก็คือว่า ถึงเวลาที่เราจะต้องถ่ายโอนการเลือกตั้งให้ไปอยู่ในความดูแลของคณะกรรมการการเลือกตั้ง นี่เป็นเรื่องที่เราไม่สามารถหยุดยั้งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งไว้ในที่เดิมได้ จำเป็นต้องร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นเป็นกฎหมายรวมขึ้นมาสักฉบับหนึ่ง นั่นเป็นกฎเกณฑ์ที่ต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ

ประการที่ ๒ ก็คือว่าพระราชบัญญัติการเลือกตั้งนั้นเป็นพระราชบัญญัติที่ต้องถือได้ว่าเป็นเพียงกลไกหนึ่งของโครงสร้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละองค์กรเขามีโครงสร้างที่แน่นอน เรามีออกแบบ อบต. ไว้สำหรับบริหารท้องถิ่นที่เรียกว่า องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นลักษณะของชนบท โดยแท้ เรามีเทศบาลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้จัดการกับปัญหาของเมือง โดยเฉพาะ แม้ว่าครั้งหลังหลายพื้นที่มีความเป็นกึ่งเมือง กึ่งชนบทอยู่บ้าง แต่แน่ใจว่าทิศทางในอนาคตการพัฒนาเมืองจะต้องเกิดขึ้น และจะต้องมีระบบการจัดการเมืองรูปแบบสุขาภิบาลถูกแปรเปลี่ยนมาเป็นเทศบาล กรุงเทพมหานครก็เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่มีพื้นที่ทั้งจังหวัด เมืองพัทยาลักษณะนี้ก็เช่นเดียวกัน ที่ผมต้องข้อย่างนี้ครับท่านประธานและท่านคณะกรรมการได้มองเห็นครับว่า โครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นอย่างไรเขากำหนดไว้แล้วครับ เราจะชอบหรือไม่ชอบ หรือเราอยากจะเปลี่ยนมันในอนาคตอย่างไรนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่พระราชบัญญัติการเลือกตั้งจึงเป็นพระราชบัญญัติที่ออกมาเพื่อรองรับการไปเข้าสู่ตำแหน่งของโครงสร้างที่จัดการไว้ นั้นไม่ใช่พระราชบัญญัติการเลือกตั้งเป็นตัวหลัก แล้วดึงเอาโครงสร้างองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นมาใส่ลงในพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง พระราชบัญญัติการเลือกตั้ง
จึงเป็นเพียงเครื่องมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ใช่เป็นเครื่องมือของการ
จัดโครงสร้างใหม่ ถ้าความเห็นเราในลักษณะอย่างนี้ตรงกัน ผมถึงชี้ให้ท่านประธาน
เห็นครับว่า ทำไมกรุงเทพมหานครเขาถึงออกแบบมาว่า ส.ก. เขตละคน บางเขต
เกิน ๑ แสนคนก็อาจจะ ๒ คนก็ได้เพราะเขาเลือกผู้บริหารโดยตรงครับ ผู้ว่าราชการ
กรุงเทพมหานครมาจากการเลือกตั้ง เขามีรองผู้ว่ามาจากการแต่งตั้งของรองผู้ว่า
ซึ่งเขาไม่เรียกว่าเป็นคณะผู้บริหาร มาทำหน้าที่เป็นรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
ตามการตัดสินใจของผู้ว่า ทำหน้าที่เป็นฝ่ายบริหาร-----

บทบาทตามกฎหมายก็บอกชัดเจนครับว่าผู้ว่ามีอำนาจอะไร สภามีหน้าที่อะไร ถ้า ๒ ฝ่ายตกลงกันไม่ได้ เขามีกระบวนการไปหาข้อตกลงขั้นสุดท้ายอย่างไร โครงสร้างอย่างนี้เขาออกแบบไว้เรียบร้อยแล้ว วันนี้เรามีปัญหาอยู่ ๒ ที่ ที่จริงเราขัดแย้งกันหลายเรื่อง แต่ผมเรียนท่านประธานว่าผมขออนุญาตพูด ๒ เรื่อง ก็คือองค์การบริหารส่วนจังหวัด ท่านประธานครับ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นแตกต่างกับสภาผู้แทนราษฎรของเราโดยสิ้นเชิงแน่นอน ครั้งที่สมาชิกวุฒิสภาแก้ไขเป็นครั้งแรกออกแบบการเลือกตั้งอย่างไรครับ ออกแบบการเลือกตั้งให้เหมือนกับ ส.ว. ครับ ส.ว. ทั้งจังหวัดมีได้ ๕ คน เลือกได้เบอร์เดียว มี ๓ คนเลือกได้เบอร์เดียวเขาออกแบบมาอย่างนั้น สภาผู้แทนยอมไม่ได้ เราถามว่าเขาจะหาเสียงข้างมากไปบริหารได้อย่างไร วันนี้สภาถึงกลับไปเป็นกรรมการร่วม พอกลับไปแล้ว กลับออกมาอย่างไรครับท่าน กลับออกมาเหมือนกับสภาผู้แทนที่นี่ เมื่อก่อนเลือกแบบ ส.ว. ต่อไปนี้เลือกแบบ ส.ส. แบ่งเป็นเขตละคน อะไรจะเกิดขึ้นครับ สภาผู้แทนราษฎรใช้จำนวนประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คนเป็นตัวตั้งใช้จังหวัดเป็นตัวตั้ง และก็แบ่งจังหวัดออกเป็นตามจำนวนของผู้แทนที่มีในสัดส่วนของประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คนขนาดอย่างนี้พอดีครับท่านประธาน ที่อังกฤษประมาณ ๘๐,๐๐๐ - ๙๐,๐๐๐ คนก็ไปได้ สำหรับประเทศไทย ๑๕๐,๐๐๐ คน มันลงตัว ๔๐๐ เขตเลือกตั้ง ๔๐๐ คนดูดี แล้วก็ไม่มีใคร สภาผู้แทนราษฎรต้องสังกัดพรรคการเมือง ใครผิดมติพรรคการเมืองพรรคไล่ออกได้จบ เขามีกลไกของพรรคการเมือง กลไกของระบบทั้งระบบครอบคลุมไว้หมด อบจ. แบ่งอย่างไร อบจ. เขาแบ่งตามจำนวนมี ๒๔ ๓๐ ๓๖ ๔๒ ๔๘ นี่คือองค์กรท้องถิ่นขนาดใหญ่ เอาชุดใหญ่ไปใส่ลงในจังหวัดซึ่งมีขนาดไม่เท่ากัน เขาถือเขตอำเภอเป็นเขตเลือกตั้ง อำเภอหนึ่งก็อาจจะ มีเขตหนึ่งก็ไม่เกิน ๓ คน เหมือนสภาผู้แทนราษฎรเดิม ๓ คน ๒ คน ๑ คนก็แล้วแต่ แต่วันนี้เราไปกำหนดเขตเลือกตั้งให้เป็นเขตละคน ผมถามว่านายกองค์การที่จะต้องตั้งขึ้นเป็นฝ่ายบริหารนั้นเขาจะเอาเสียงข้างมากมาจากไหน ในเมื่อสังกัดพรรคก็ไม่ใช่ สังกัดกลุ่ม ผิดมติกลุ่มก็ไม่ได้ ท่านประธานก็เห็นครับว่าการตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดทุกจังหวัด ผมแน่ใจว่าไม่ได้ตั้งที่จังหวัดของตัวเอง ท่านประธานก็เห็นจังหวัดอ่างทองของท่านมาตั้งกันที่กรุงเทพฯ จังหวัดเชียงรายมาตั้งที่เชียงใหม่ และเชียงใหม่ก็มาตั้งกรุงเทพฯ ชลบุรีแท้ ๆ ซึ่งผมได้เบ็ดเสร็จยังมาตั้งกันที่แถวสี่แยกพญาไท ผมยังตามไปดูที่โน่นเลย เพราะอะไรครับ เพราะว่า อบจ. เขาไม่ต้องสังกัดพรรค เขามีกลุ่มกันอย่างหลวม ๆ ตามมารวมตัวกันเฉย ๆ

ถามว่าวันหนึ่งข้างหน้าพอไปแบ่งเขตละคน หาเสียงข้างมากมาจากไหน เสถียรภาพจะมีจริงหรือไม่ การบริหารจะเป็นจริงได้หรือไม่ ผมจึงบอกท่านประธานอย่างไรครับว่าโครงสร้าง อบจ. แม้เมื่อก่อนนั้นผมยังคิดว่าไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้องทั้งหมด แต่ที่เขาออกแบบไว้เช่นนั้น อย่างน้อยที่สุดมันมีพอจะหาทีมเป็นเสียงข้างมากโดยประมาณได้เสียก่อน อย่างน้อย อำเภอเมืองสัก ๗ คน อำเภอใหญ่มาสัก ๕ คน เขาู้กันเป็นทีม ู้กันเป็นกลุ่ม สัก ๒ - ๓ กลุ่ม ก็พอจะรวบรวมเสียงข้างมากได้ มาเป็นนายกสักคน รองนายกสักคน มันก็พอที่จะรวมตัวกัน พอที่จะขจัดปิดเป้าในเรื่องที่เสียงข้างมาก ข้างน้อยออกไปได้ อันนี้มันพอไปได้ แต่ผมยืนยัน ท่านประธานว่ารูปแบบนี้ไม่ใช่ดีที่สุดหรอก รูปแบบดีที่สุดผมคิดว่าเรายังไม่ต้องเสนอนี้ เพราะว่าไม่ใช่เป็นหัวข้อที่ถกเถียงกัน แต่พอเป็นเขตละคนอะไรเกิดขึ้น จังหวัดขนาด ๔๘ คน มีจังหวัดเดียวดูเหมือนจะทันครราชสีมา นอกจากนั้นจังหวัดอุบลราชธานี อุตรธานี ขอนแก่น นครศรีธรรมราช เชียงใหม่ เชียงราย ขนาดแบบนี้ประมาณสัก ๔๒ คน ขนาดเล็กลงมาโดยทั่วไป ประเทศไทยมีประมาณสัก ๓๖ คนเป็นหลัก จังหวัดขนาดกลางเป็นหลัก ๓๖ คนนี้ท่านครับ เวลาแบ่งเขตเลือกตั้งอำเภอเมือง ๔๘ ๔๒ โดยทั่วไปอำเภอเมืองประมาณสัก ๗ คน อำเภอที่ใหญ่ที่สุดได้ประมาณนั้น แต่ต่อไปนี้ ผมยกตัวอย่างจังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ตรงนั้นเป็นเทศบาลนคร เป็นใหญ่พอสมควรมีอยู่ ๓ อำเภอ -----

ที่จังหวัดสมุทรสาครมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ ๒๔ คน อำเภอเมือง
อำเภอเดียว ท่านประธานครับ ๑๔ คน ถ้าตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าต้องใช้ก็คือแบ่งเป็น
๑๔ เขตเลือกตั้ง ถนนมีอยู่ ๒ สาย ท่านประธานครับ หัวซอย ห้ายซอยเลยครับ หัวซอย
คนหนึ่ง เขตหนึ่ง แล้วก็ห้ายซอยนี่อีกเขตหนึ่ง แล้วในนั้นก็ประมาณสัก ๔ - ๕ ตำบล ใน
๔ - ๕ ตำบลแบ่งเป็น ๓ หมู่บ้านก็มี ๗ หมู่บ้านก็มี ผมถึงบอกว่าเป็นวิธีการแบ่งเขตแบบ
กลไกแท้ ๆ แบบใช้ความคิดแบบถือดีแท้ ๆ ไม่ได้ออกแบบมาที่สร้างสรรค์อะไรเลย ผมถึง
ลำบากใจตั้งแต่ต้น เพราะผมได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นนี้กับท่านประธาน ผมไปนั่งฟังดูแล้ว
วันแรกออกมาแบบ ส.ว. สภาผู้แทนไม่เอา วันนั้นก็กลับออกมาแบบผู้แทน นี่ก็ไปกันใหญ่ เป็นไป
ไม่ได้เลย ท่านประธานลองคิดดูเถอะครับ ๑. ไม่รู้จะไปตั้งฝ่ายบริหารอย่างไรในอนาคต
ประการที่ ๒ เขตเลือกตั้งเป็นได้อย่างไรละครับ ๓ - ๔ หมู่บ้านต่อ ส.จ. คนหนึ่ง หัวซอย
ห้ายซอยต่อคนนี่มันเป็นไปได้ นี่เป็นปัญหาที่กำลังเข้ามา นี่เป็นกับดักองค์กรปกครอง
ท้องถิ่นในอนาคต ผมแน่ใจว่าโครงสร้างอย่างนี้ออกไปครับ ไม่มี อบจ. ในอนาคตแน่นอน
นี่เป็นทิศทางที่จะบอกให้เห็น สับสนหมด

ประการที่ ๒ เรื่องเทศบาล เทศบาลเมื่อก่อนนี้จริงครับว่าจะแบ่งเขตเลือกตั้ง
ได้ต้องประชากร ๑ แสนคน แล้วขนาดของเทศบาลในประเทศไทยไม่เท่ากัน เพราะเรามี
หลักเกณฑ์เยอะแยะ คือประเทศไทยมีเทศบาล ๔ แยกก็เยอะ คือใช้ความหนาแน่นของ
ประชากร ใช้รายได้ของท้องถิ่น ใช้เงื่อนไขของพื้นที่ ใช้ปัจจัยอะไรต่าง ๆ มาตั้งเป็นเทศบาล
มาก เทศบาลไม่เท่ากัน ท่านประธานครับ เทศบาลนครไม่ได้แปลว่าใหญ่กว่าเทศบาลเมือง
นะครับ เทศบาลเมืองบางแห่งไม่ได้ใหญ่กว่าเทศบาลตำบลนะครับ เพราะมีหลายปัจจัยไป
กำหนดความเป็นเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง และเทศบาลนคร แต่ที่แน่นอนตัวหนึ่งก็คือ
ประชากร เมื่อก่อนก็บอกไว้ชัดเจนถ้าประชากรเกิน ๑ แสนคนจะแบ่งเขตเลือกตั้ง เป็น
เทศบาลตำบลก็แบ่งเขตเลือกตั้ง ถ้าท่านประธานไม่เคยเห็นเทศบาลตำบลมี ๑ แสนคน
ในขณะที่เทศบาลนครมีอยู่ ๖๐,๐๐๐ คน อย่างที่สมุทรปราการ ท่านประธานครับ
สมุทรปราการเทศบาลนครประชากร ๖๐,๐๐๐ คน เทศบาลตำบลหนึ่งที่อยู่ที่ตำบลบางปู
เทศบาลบางปูนั้นเพิ่งเปลี่ยนจากสถานะสุขาภิบาลมาเป็นเทศบาล ประชากร ๑๒๐,๐๐๐ คน
เวลาแบ่งเขตเลือกตั้งเขาก็แบ่งเขต แต่ว่าที่เทศบาลนครที่อยู่ในเมืองไม่ได้แบ่งเขต เขาทำ
อย่างนี้ทำไม เขาบอกว่าประชากร ๑ แสนถึงแบ่งก็ฟังได้ ในกฎหมายที่เสนอไปโดย

สภาผู้แทนราษฎรครั้งที่แล้ว โอเคครับถ้าแบ่ง ๑ แสนคนกว่าจะแบ่งได้นานมาก เขาเป็น
 อย่างนี้ประนีประนอมง่าย ๆ ว่าเอาสัก ๕๐,๐๐๐ คนก็แล้วกัน ๕๐,๐๐๐ คนขนาดของ
 ประชากรเท่ากับอำเภอขนาดกลาง ๑ อำเภอซึ่งมีความหนาแน่นเพียงพอ อย่างนี้ถ้าจะแบ่ง
 เขตเลือกตั้งก็แบ่งออกได้เป็นสัก ๔ เขต ถ้า ๔ เขตก็ประมาณสักเป็น ๑๒,๐๐๐ คนต่อเขต
 เลือกตั้งก็พอฟังได้ เทียบนี้ไปแก้กันอย่างไร ไปตกลงกัน ปราบกฎว่าแบ่งเขตเทศบาลแบ่ง
 หหมดเลย ท่านประธานครับ เทศบาลตำบลก็แบ่ง เมืองก็แบ่ง นครก็แบ่ง ไม่ได้ใช้จำนวน
 ประชากรเป็นตัวแบ่ง แต่ใช้ตัวเทศบาลเป็นตัวแบ่ง ท่านประธานครับ เราเพิ่งยกฐานะ
 สุขาภิบาลเป็นเทศบาล วันก่อนมีผู้ท้วงติง ผมเรียนท่านประธานครับว่าถ้าเราไม่แก้ไขให้
 สุขาภิบาลเป็นเทศบาลเราผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญกำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่น
 และสมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง สุขาภิบาลเป็นลูกผสม เลือกตั้งส่วนหนึ่ง
 แต่งตั้งไปอีกส่วนหนึ่ง เรื่องอย่างนี้ต้องยกเลิก ถามว่าสุขาภิบาลคือใคร สุขาภิบาลคือคือนก่อน
 การก่อเกิดของเทศบาล อนาคตเขาเป็นเทศบาล เขารอการเติบโตเป็นเทศบาล เขาเป็นกิ่ง
 เมือง เขากำลังเดินพัฒนาไปสู่ความเป็นเมือง เราจึงที่จะต้องผลักดันให้เขาไปข้างหน้า เราไม่มี
 สิทธิที่จะให้ถอยหลังครับ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ใช่เรื่องของคนที่ประชาชนมาแทนที่
 ราชการ ท่านประธานครับ แต่เป็นเรื่องของอำนาจได้เคลื่อนย้ายไปแล้ว เศรษฐกิจ การเมือง
 สังคม วันนี้อันตรายที่ ๓ อำนาจได้เคลื่อนย้ายไปจากเราแล้ว ไปสู่ชุมชน ไปสู่ท้องถิ่น ไปสู่
 ประชาชนแล้ว เราไม่มีวันที่จะปฏิเสธสิ่งนี้ได้อีกแล้ว เมื่ออำนาจได้เคลื่อนย้ายไปอย่างนี้เราจึง
 จะต้องมีท่าทีต่อองค์การปกครองท้องถิ่นอย่างเหมาะสม ความไม่ดี ความไม่ชอบ หลายอย่าง
 ที่ผิดพลาดบกพร่องนั้นไม่ใช่ปัจจัยที่จะไม่ให้เรากระจายอำนาจ การมาแบ่งเขตเลือกตั้งวันนี้
 เป็นอย่างไรครับท่าน สุขาภิบาลบางแห่ง ๑,๐๐๐ คน แบ่งเป็น ๒ เขตเลือกตั้ง บางแห่ง
 ๕๐๐ คน และบางแห่งขณะนี้ ๓๐๐ คนก็มี ท่านประธานครับ เพราะ ๓๐๐ คนกำลังรอที่จะ
 รวมหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่เป็น อบต. ที่อยู่รอบเทศบาล เล็กเกินไปก็ค่อยรวมกัน ทำ
 ประชามติก่อนออกเป็นพระราชกฤษฎีการวมหน่วยการปกครองท้องถิ่น ซึ่งในอนาคตก็ต้อง
 เติบโตแน่ ต้องพัฒนาไปแน่

วันนี้ ๑,๑๒๙ เทศบาล แบ่งทุกเทศบาล เป็นไปได้อย่างไรครับ ท่านประธานลองคิดดูเถอะครับ
ว่ามีประชากร ๕๐๐ คน แบ่ง ๒ เขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งละ ๒๕๐ ไม่ถึงหมู่บ้านด้วยซ้ำไปครับ
มีสมาชิกได้ ๖ คน ผมถึงคิดว่านี่เราใช้ความคิดแบบกลไก ผมถึงเรียกว่าเป็นความคิดแบบถืดดี
เสียด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้น ๒ ประเด็นนี้ท่านประธานครับ เป็น ๒ ประเด็นที่ในความเห็นของผม
คือว่าสภาพนี้จะตัดสินใจอย่างไร คณะกรรมการผมก็ไปร่วมกับเขา ผมก็ไม่ขัดข้อง เสียงข้างมาก
ออกมาเป็นอย่างนี้ แต่ผมต้องตั้งเป็นข้อสังเกตบอกกับท่านประธานไว้ว่าสิ่งนี้เป็นกับดักให้กับ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถพัฒนาได้อย่างแน่นอน และในที่สุดเราก็จะกล่าวว่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีความสามารถ องค์กรปกครองท้องถิ่นไม่มีประสิทธิภาพ องค์กร
ปกครองท้องถิ่นจึงไม่สามารถรองรับการกระจายอำนาจได้ ผมไม่อยากจะยินคำนี้ ผมอยากให้
สภาใคร่ครวญในเรื่องนี้ครับว่าการถ่ายโอนให้กับ กกต. นั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้ว แต่ว่าสิ่งที่เรา
จะต้องส่งให้กับ กกต. นั้นต้องส่งไปอย่างสร้างสรรค์ด้วย ส่งไปให้กับท้องถิ่นอย่างต้องมี
อนาคตด้วย ๒ ประเด็นนี้ต้องกราบเรียนไว้ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์
พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมมีข้อคิดเห็นซึ่งใคร่
ขอที่จะให้ทางคณะกรรมการได้ชี้แจงในประเด็นที่เชื่อว่ามีผลต่อความสำเร็จของ
การปฏิรูปการเมือง โดยเฉพาะร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหาร
ท้องถิ่นซึ่งสภาผู้แทนราษฎรจะให้ความเห็นชอบหรือไม่ โดยเฉพาะประเด็นอีกประเด็นหนึ่งที่มี
ความสำคัญอย่างยิ่งก็คือในเรื่องของการนับคะแนน ความจริงเราตั้งความหวังไว้อย่างมาก
ทีเดียวนะครับว่า นับแต่เราเริ่มการปฏิรูปการเมืองอย่างจริงจังเป็นรูปธรรมเมื่อรัฐธรรมนูญ
ฉบับปัจจุบันมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ ก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าการเลือกตั้ง
ในทุกๆระดับนั้นจะเป็นไปโดยบริสุทธิ์ ยุติธรรม นั่นคือหลักการที่สำคัญ พระราชบัญญัติฉบับนี้
ก็เป็นส่วนหนึ่งที่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญในการที่จะให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเข้ามา

รับผิดชอบในการเลือกตั้งทุกระดับ เราได้มีการทดลองการบริหารจัดการการเลือกตั้งซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญมากในการที่จะให้มีการเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองโดยผ่านกระบวนการการเลือกตั้ง

ประเด็นที่กระผมยังมีความเห็นที่แย้งต่อการพิจารณาของคณะกรรมการการร่วม แม้ว่าโดยส่วนใหญ่ในหลักการแล้วกระผมเห็นด้วยว่าเป็นความจำเป็นเร่งด่วนในการที่จะให้กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้ เพื่อที่จะปฏิรูประบบเลือกตั้งให้ครบสมบูรณ์ในทุกระดับครอบคลุมในทุกรูปแบบ แต่ในหมวดที่ ๔ การนับคะแนนเลือกตั้งและการประกาศผลการเลือกตั้งในมาตรา ๘๗ ที่กำหนดไว้ว่าเมื่อเสร็จสิ้นการลงคะแนนเลือกตั้งแล้วให้คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งดำเนินการนับคะแนนเลือกตั้งของแต่ละหน่วยเลือกตั้ง โดยให้กระทำ ณ ที่เลือกตั้งของแต่ละหน่วยเลือกตั้ง และให้กระทำโดยเปิดเผย และห้ามมิให้เลื่อนหรือประวิงเวลาการนับคะแนน ผมคิดว่าแม้จะเป็นหนึ่งในหลายมาตราซึ่งบัญญัติไว้เป็นกฎหมาย แต่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของระบบใหม่ที่เราประสงค์ที่จะให้การเลือกตั้งนั้นเป็นไปโดยชอบและสอดคล้องตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นประเด็นที่สำคัญที่กระผมเห็นแย้งในเรื่องนี้ก็คือว่าการบริหารจัดการการเลือกตั้งนั้นจะมีความสำคัญถ้าหากว่าเราจัดระบบให้ถูกต้องและสามารถป้องกันปัญหาที่เคยเกิดขึ้นในอดีต เราได้เคยมีการทดลองในการใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. และ ส.ว. รวมถึงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งมาแล้ว เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๔ โดยเฉพาะการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้มีการให้นับคะแนนรวมในเขตเลือกตั้งนั้น ณ จุดเดียว ก็หมายความว่าที่เลือกตั้งในหน่วยเลือกตั้งต่าง ๆ นั้นก็จะนำหีบบัตรลงคะแนนนั้นมากองคละเคล้ากันไปเพื่อไม่ให้รู้ว่าในแต่ละที่เลือกตั้ง สมมุติว่าเป็นหมู่บ้านจะไม่สามารถทราบได้ว่าผู้สมัครคนใด พรรคการเมืองใดนั้นได้คะแนนเป็นเท่าไร

วัตถุประสงค์ของการที่ได้มีการกำหนดเปลี่ยนแปลงไปเช่นนี้ก็เพื่อป้องกันปัญหา ๓ ประการ
 ที่ผมเรียกว่าเป็นวงจรรูปภาพของการเลือกตั้งที่ทำให้ประชาธิปไตยของเรานั้นไม่ก้าวหน้า
 ไม่เป็นประชาธิปไตยที่แท้จริง ๑. ก็คือปัญหาการซื้อเสียง ๒. คือปัญหาของอิทธิพลในท้องที่
 ๓. คือระบบห้วคະແນ ทั้ง ๓ ปัญหาดังกล่าวนั้นเป็นปัญหาที่เป็นมายาวนาน ๖๘ ปี นับแต่
 เราเปลี่ยนแปลงการปกครอง และมีการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตย เพราะในอดีตนั้น
 เป็นที่ทราบกันว่า การซื้อเสียงก็ต้องซื้อผ่านนายหน้า ซื้อผ่านระบบห้วคະແນและก็ตรวจวัด
 ผลสำเร็จของการซื้อเสียงด้วยคะแนนที่ปรากฏ ณ ที่เลือกตั้งนั้น ๆ หรือในหมู่บ้านนั้น ๆ
 เพราะฉะนั้นเมื่อเราได้ย้ายการนับคะแนนไปยังจุดรวมก็ไม่สามารถวัดผลความสำเร็จหรือ
 ล้มเหลวของระบบซื้อเสียงได้ มีหน้าชำระระบบดังกล่าวนั้นก็ทำให้ห้วคະແນก็มีการปิดพริ้ว
 ซ่อตกลงกับ ส.ส. หรือนักการเมืองหรือผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ทุจริตการเลือกตั้งโดยใช้การซื้อเสียง
 ตรงนี้ก็ทำให้ระบบของการซื้อเสียงก็หย่อนประสิทธิภาพลงไป ประการที่ ๒ ก็คือว่าในเรื่องของ
 อิทธิพล อิทธิพลนี้เป็นเรื่องซึ่งต้องยอมรับว่ายิ่งในเขตเลือกตั้งซึ่งอยู่ในชนบท อิทธิพลของท้องถิ่น
 โดยเฉพาะนักการเมืองที่ลงสมัครรับเลือกตั้งนั้นจะมีอิทธิพลสูงมากเป็นเหมือนลูกโซ่ที่ลงไปถึง
 ในพื้นที่ระดับหมู่บ้าน เขาก็เช่นกันครับเหมือนระบบซื้อเสียงก็คือว่า เขาสามารถตรวจวัด
 ความสำเร็จของอิทธิพลที่ใช้กับชาวบ้านด้วยคะแนนที่ปรากฏ ณ ที่เลือกตั้งในหน่วยเลือกตั้ง
 นั้น ๆ และอีกประการก็คือ ในเรื่องของระบบห้วคະແນ ซึ่งในส่วนนี้ก็รองรับกับเรื่องของ
 การซื้อเสียง การใช้อิทธิพลและวิธีการอื่น ๆ รวมทั้งการโกงการทุจริตการเลือกตั้งทุกอย่าง
 การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี สมาชิกวุฒิสภาก็ดี จะเห็นได้ชัดเจนถึงความแตกต่าง
 ของ ๒ ระบบนี้ แต่ผมมีความเชื่อมั่นในฐานะที่ได้ผ่านการลงสมัครรับเลือกตั้งมาหลายครั้ง
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่นี่ เป็นส่วนใหญ่ผมก็เชื่อว่ามี ความมั่นใจในระบบการนับคะแนน
 แบบรวมมากกว่าที่จะเป็นแบบในอดีตหรือแบบ ส.ว. ดังนั้นประเด็นนี้จึงเป็นสิ่งที่ผมคิดว่า
 ในการเลือกตั้งท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นก็ดี ไม่ว่าจะในเรื่องของ
 กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล แล้วก็องค์การบริหาร
 ส่วนตำบลนั้น ยังมีความเห็นที่ยังแย้งต่อร่างของคณะกรรมการร่วม ซึ่งประเด็นนี้เป็นประเด็น
 ที่อาจจะดูว่า เป็นส่วนหนึ่งของความไม่สมบูรณ์ในการทำงานที่ไม่น่าที่จะนำระบบดังกล่าวย้อน
 กลับมาใช้ เหตุผลที่เคยมีการพูดถึงว่า ถ้าจะให้มีการนับรวมก็อาจจะก่อให้เกิดความล่าช้า

ผมเข้าใจว่านั่นเป็นข้ออ้างเหตุผลที่ฟังไม่ขึ้น ความล่าช้าของระบบดังกล่าวในการนำหีบบัตรมา
 เทกองรวมกันแล้วนับอย่างที่มีก็จะอ้างถึงนั่น เป็นปัญหาเรื่องของการจัดการ แต่ท่านเอาปัญหา
 ของการจัดการมาลบล้างปัญหาหลักการ ปัญหาหลักการคือหัวใจการเลือกตั้งจะต้องให้เป็นไป
 โดยบริสุทธิ์ยุติธรรม การนับคะแนนจึงเป็นวิธีการหนึ่งในการที่จะทำให้หลักการของการเลือกตั้ง
 ให้บริสุทธิ์ยุติธรรมนั้นสมบูรณ์หรือไม่ แต่ถ้าย้อนกลับไปสู่ระบบการเลือกตั้งแบบที่นับ
 คะแนนในหน่วยเลือกตั้งนั้น กระผมคิดว่าปัญหาเรื่องการซื้อเสียง อิทธิพล ระบบหวัคคะแนน
 การโกงการเลือกตั้งต่าง ๆ นั้นก็ไม่สามารถขจัดได้ จึงเป็นประเด็นที่ผมคิดว่าเราจะหลีกเลี่ยง
 ไม่พ้นต่อวงจรอุบาทว์ของการทุจริตการเลือกตั้ง และหัวใจสำคัญที่รัฐธรรมนูญที่เป็นกลไก
 สำคัญ เครื่องมือในการปฏิรูปการเมืองนั้นมุ่งหวังว่า การเข้าสู่อำนาจ การเข้าสู่ตำแหน่ง
 ทางการเมืองซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักประการหนึ่งของการปฏิรูปการเมืองนั้นจะไม่บรรลุผล
 สำเร็จ โดยเฉพาะการเลือกตั้งท้องถิ่นซึ่งถือเป็นรากหญ้าของประชาธิปไตยหรือเป็นรากแก้ว
 ของประชาธิปไตยนั้น ผมเกรงว่าถ้าเราแก้ปัญหาวงจรอุบาทว์ดังกล่าวไม่ได้ก็จะเป็นรากเน่าของ
 ประชาธิปไตยที่ไม่เข้มแข็งเหมือนในอดีตที่ผ่านมา คนมีเงินซื้อเสียงได้ คนมีอิทธิพลชนะการ
 เลือกตั้ง แล้วในที่สุดประชาธิปไตยของเราก็จะขาดประสิทธิภาพ ประชาธิปไตยของเราก็ไม่
 สามารถที่จะได้คนดี มีความรู้ มีคุณธรรมเข้ามาดูแลบ้านเมือง ไม่ว่าจะระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ
 แต่ผมก็อยากฟังนะครับ คำชี้แจงของคณะกรรมการว่าเหตุผลกลใดจึงไปใช้ในระบบเดิมซึ่งเรา
 คิดว่าไม่สามารถแก้ไขปัญหาการทุจริตการเลือกตั้งได้ ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านกรุงเทพฯ ครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม กรุงเทพฯ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ กระผมต้องขอขอบคุณคณะกรรมการร่วมกันเป็นอย่างยิ่งนะครับ ที่ได้ใช้เวลาพิจารณากฎหมายฉบับนี้อย่างละเอียด ต้องกราบเรียนว่าอย่างละเอียดนะครับ เพราะเราไม่เคยเห็นการพิจารณาในชั้นกรรมาธิการร่วมกันที่จะมีประเด็นต้องไปแก้ไขกันมากมายเท่าที่ท่านประธานคณะกรรมการได้รายงานเมื่อสักครู่กระผมฟังไม่ชัดเจนนัก แต่ว่าจากเอกสารแล้วผมจับประเด็นที่ท่านไปปรับปรุงแก้ไขมีถึง ๙๖ ประเด็นนะครับ สรุปที่กระผมพอจะทำตัวเลขออกมาได้ก็คือไปยืนยันตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร ๑๙ ประเด็น แล้วไปเห็นด้วยกับวุฒิสภา ๔๔ ประเด็น นอกนั้นก็ประเด็นที่ท่านตกลงไปพบกันครึ่งทางไปแก้ไข กระผมก็เคยท้วงติงอยู่ตรงนี้ว่าในประเด็นที่สภาผู้แทนราษฎรผ่านไปแล้ว แล้ววุฒิสภาแก้ไข ถ้าสภาผู้แทนราษฎรไม่อาจที่จะไปยืนยันในความเห็นของตนก็ไม่ควรที่จะไปตั้งกรรมาธิการร่วมกัน แต่เมื่อผมเห็นท่านประธานคณะกรรมการซึ่งท่านเป็นผู้ชำนาญในเรื่องการกระจายอำนาจส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง ผมคิดว่าก็เป็นเรื่องที่จะไม่ต่อว่าคณะกรรมการในฝ่ายของสภาผู้แทนราษฎร เพราะว่าท่านได้ไปรับฟังความคิดเห็นกันรอบด้าน แต่สิ่งหนึ่งที่ผมอยากกราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการก็คือมีประเด็นที่ไม่เคยเห็นมาก่อน ประเด็นที่ไม่เคยเห็นมาก่อนก็คือประเด็นที่ทางวุฒิสภาไม่ได้ไปแก้ร่างของสภาผู้แทนราษฎร แต่คณะกรรมการร่วมกันไปพิจารณาแล้วบอกว่าตกลงแก้ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ ก็คงเป็นเรื่องใหม่ท่านประธานพวกเราที่เคยอยู่ในสภานี้ในรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ นั้นจะบอกไว้ชัดว่าการแก้ไขของวุฒิสภานั้นมีประเด็นที่แก้ไขมากหรือแก้ไขน้อย เราถกกันอยู่ตรงนั้นนะครับ ถ้าแก้ไขไม่มากสภาผู้แทนราษฎรก็จะรับร่างของวุฒิสภาและออกเป็นกฎหมายเลย ถ้าสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าแก้ไขมากจึงไปตั้งกรรมาธิการร่วมกัน แต่ในฉบับใหม่ในมาตรา ๑๗๕ (๓) ได้บอกเพียงว่าถ้าสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับร่างของวุฒิสภาก็ให้ดำเนินการไปตามมาตรา ๙๓ คือประกาศเป็นกฎหมาย แต่ถ้าไม่เห็นชอบด้วย

ก็มาตั้งคณะกรรมการร่วมกัน ซึ่งวันนี้ท่านก็เป็นคณะกรรมการร่วมกันมาอยู่ตรงนี้แล้ว ประเด็นที่จะต้องซักถามก็คือว่าเมื่อไม่มีการแก้ไขโดยวุฒิสภาในร่างของสภาผู้แทนราษฎร อย่างตัวอย่างนะครับ ท่านประธานกรรมการจะให้เห็นชัด (๓๙) เท่าที่ผมเห็น ข้อ ๔.๔๙ วุฒิสภาไม่ได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๘๕ ท่านก็ไปแก้ไขโดยตัดออก ทั้งหมดนะครับ ก่อนหน้านั้นก็มีท่านครับ หน้า ๑๑ ๔.๙ วุฒิสภาไม่ได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของ สภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๑๓ คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้วมีมติแก้ไขเพิ่มเติม เป็นดังนี้ก็ตามมาตรา ๑๓ นั้นนะครับ คือยังมีอีกหลายประเด็นที่ทางวุฒิสภาไม่ได้แก้ร่างของ สภาผู้แทนราษฎร แต่เมื่อคณะกรรมการร่วมกันไปพิจารณาแล้วไปแก้ ตรงนี้ก็จะมีความ ว่าตัวอย่างนี้ท่านไปทำงานนอกสั่งหรือเปล่า หรือเพราะเหตุผลอะไรที่ท่านไปเห็นแล้ว จำเป็นจะต้องแก้ เพราะมาตราใดไม่แก้ก็แสดงว่าไม่น่าจะมีปัญหา หรือท่านประธาน คณะกรรมการซึ่งกระผมเคารพเป็นอย่างยิ่งท่านอาจจะมองเห็นว่าต้องไปบูรณาการกันใหม่ หรือในชั้นกรรมการร่วมกันจะต้องไปร่างกฎหมายใหม่ขึ้นมาแก้กันได้หมดหรืออย่างไร ----

ตรงนี้กระผมด้วยเจตนารมณ์ที่อยากจะให้กฎหมายฉบับนี้ออกไปใช้อย่างรวดเร็ว เพื่อที่จะนำเอาองค์กฤษฎีกระเข้าไปควบคุมการเลือกตั้งให้เกิดความบริสุทธิ์ตามเจตนารมณ์ของพวกเรา ก็ไม่อยากจะขัดข้องที่จะเอากฎหมายนี้ออกไปใช้ เพราะว่าถ้าเราไม่รับวันนี้ ก็จะต้องเข้าไปอีก เพราะฉะนั้นก็คิดว่าโดยหลักแล้วนี้เจตนารมณ์ต้องการให้องค์กฤษฎีกระไปควบคุมการเลือกตั้งทุกระดับเห็นด้วยกัน ก็ไม่น่าจะขัดข้องอะไร แต่มีคำถามว่า ท่านทำไมต้องไปแก้ในส่วนที่วุฒิสภาเขาไม่ได้แก้ เมื่อไม่ได้แก้เช่นนั้นจะเกิดปัญหาในเชิงการปฏิบัติต่อไปหรือไม่ ขอกราบเรียนถาม ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสมบุรณ์ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม

พินิจ จันทรสมบุรณ์ พรรคไทยรักไทย บัญชีรายชื่อ ผมเห็นชอบกับร่างที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเลือกตั้งสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น ด้วยความเคารพว่าท่านผู้แทนทุกท่านนี้ก็เข้าใจว่าระบบวงจรอุบาทว์มันเป็นอย่างใดสิ่งหนึ่งที่ประเทศชาติเราล้มเหลว หรือว่าปัญหาประเทศชาติทางการเมืองหรือสังคม รวมทั้งความไว้นือเชื่อใจของประชาชนในประเทศก็เริ่มต้นด้วยการเลือกตั้ง ผมดีใจที่ท่านประธานคณะกรรมการชุดนี้ได้พิจารณาแก้ไขและปรับปรุงร่างของสภาผู้แทนราษฎรอย่างอาจหาญ ไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๗ โดยให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้กำกับในการดูแลการเลือกตั้ง แล้วก็ตัดหัวหน้าองค์กฤษฎีกระท้องถิ่นออกไป สิ่งนี้จึงจะเกิดประโยชน์เรียกว่ากล้าหาญชาญชัย และสิ่งหนึ่งที่อยากจะกราบเรียนด้วยความเคารพตรงนี้ว่า ประชาชนก็จะชื่นใจ เพราะตอนนี้เราต้องยอมรับความจริงว่าการสัมพันธภาพระหว่างนักการเมืองกับข้าราชการประจำนั้นมีมาก และความรู้เท่าถึงการณ์ของการเลือกตั้งนี้เริ่มเชี่ยวชาญ เอาละ ระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นจะประกอบด้วย

คณะกรรมการการเลือกตั้ง แต่ถ้าเกิดท้องถิ่นเราไปให้หัวหน้าส่วนราชการหรือว่าองค์กร
ท้องถิ่นแล้วนี่คิดว่าความเป็นธรรมไม่เกิดขึ้น เรียกว่าห้วงกุกท้ายมังกร ท่านได้แก้ไขวันนี้
เรียกว่าห้วงกุกท้ายกีมังกร ถ้าวันนี้ห้วงกุกท้ายกีมังกรแล้วก็จะดีขึ้น แต่สิ่งหนึ่งที่ต้อง
กราบเรียนว่าความอาจหาญชาญชัยของท่านต้องอยู่ในสิ่งที่เรียกว่าจริง และทำจริง
เพื่อกำหนดนโยบายหรือกำหนดทิศทางของประเทศชาติ เพราะนักการเมืองแต่ละคนนั้น
เรากระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นมาก ท้องถิ่นมีความประสงค์และแก้ปัญหาของประเทศชาติ
ตามนโยบายสูงของรัฐบาลที่แก้ไขว่าเรากระจายอำนาจลงไป เพราะฉะนั้นต้องฝากตรงนี้ว่า
สิ่งที่ท่านทำวันนี้ดีแล้ว และก็ขอขอบคุณคณะกรรมการได้ไปดำเนินการแก้ไข ผมจึง
เห็นชอบร่างนี้ แล้วก็สนับสนุนเต็มที่ ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสุพัฒน์ เชิญครับ

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุพัฒน์

ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ต่อรายงานของ
คณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น
หรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. นั้น ผมได้ศึกษารายละเอียดมามากพอสมควร เหมือน
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลาย ๆ ท่าน ก็ได้พยายามศึกษาว่าแนวทางใน^๑กรรมการร่วมกัน
ได้พิจารณามีการแก้ไขนั้นไปสู่ทิศทางใด แต่สิ่งหนึ่งต้องถามรัฐบาลครับ เพราะอย่างน้อย
ที่สุดวันนี้เป็นกระแสข่าวเรื่องของการกระจายอำนาจ รัฐบาลขึ้นมาเป็นรัฐบาลใหม่ ๆ นี้
รัฐบาลจะนิ่งเฉยเรื่องของการกระจายอำนาจ ช่วงหลัง ๆ จะเห็นชัดเจน ท่านประธานครับ
ก็คือจะเป็นข่าวหนังสือพิมพ์ จะเป็นข่าวซึ่งพูดต่อ ๆ กันไปว่าในเรื่องขององค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบลต่อไปนี้จะเป็นการยกเลิกในเรื่องของการกระจาย
รัฐบาลก็จะคิดเรื่องขององค์การบริหารส่วนอำเภอ นี่คือนี่ที่เป็นเจตนาที่เกิดขึ้นเป็นข่าว
ในปัจจุบัน แต่ว่าผมไม่สงสัย ท่านประธานครับ เมื่อมาดูมาตรา ๑๓ เมื่อที่เพื่อนสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายมาตรา ๑๓ ในหมวด ๒ การเลือกตั้ง หน่วยเลือกตั้งและที่เลือกตั้ง
ในมาตรา ๑๓ (๒) การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ถือเขตอำเภอ
เป็นเขตเลือกตั้ง

ในกรณีที่อำเภอใดมีสมาชิกได้เกินกว่า ๑ คน ให้แบ่งเขตอำเภอเป็นเขตเลือกตั้ง เท่ากับจำนวนสมาชิกที่พึงมีในอำเภอนั้น เมื่อกู้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ยกตัวอย่างว่าอำเภอหนึ่งมีอยู่ ๗ คน มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้อยู่ ๗ ท่าน ก็สามารถแบ่งออกเป็น ๗ เขต แต่ในขณะเดียวกันในอำเภอนั้นนั้นอาจจะมีอำเภอหรือมีตำบลนี้ไม่ถึง ๗ ตำบลเพื่อนสมาชิกจึงได้อภิปรายต่อว่า เพราะฉะนั้นคนที่เป็สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนมาจากประมาณ ๓ หมู่บ้าน ๔ หมู่บ้านซึ่งมาเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่ถ้าเราดู ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมาในเรื่องของพระราชบัญญัติที่เราพูดคุยกันมากในเรื่องของการเปลี่ยนชื่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมาเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และมีการแก้ไขโดยวุฒิสภาในเรื่องของทีมาก็คือการเลือกตั้ง มีการแก้ไข มีการเลือกตั้งโดยตรง -----

นั่นหมายถึงว่าถ้าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีการเลือกตั้งโดยตรงนั้นก็มาจากองค์รวมของตำบลนั้น ๆ ของ อบต. นั้น ๆ ถ้ามี ๑๐ อบต. หมายถึงว่าประธานบริหารหรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมาจากตัวแทนของคนทั้งตำบลที่มีการเลือกตั้งโดยตรง แต่ว่าดูมาตรา ๑๓ (๒) แล้วนั้น คนที่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นมีเขตพื้นที่เล็กกว่าคนที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของสมาชิกหรือคนที่มาเป็นนายกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จึงได้คำตอบว่า ที่รัฐบาลไม่เอาในวันนั้น ๒ สัปดาห์ที่พ้นมาเพราะอันนี้ เรื่องของการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งกำหนดกรอบไว้แล้ว สิ่งที่จะได้นำเรียนต่อไปก็คือว่า เมื่อความสำคัญขององค์การบริหารส่วนจังหวัดน้อยลง ความสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลน้อยลงในอนาคตย่อมเกิดขึ้นตามแนวคิดการกระจายอำนาจของรัฐบาลนี้ นี่คือนี่ที่เรียนท่านประธานและอธิบายไปถึงว่า ทำไม ๒ สัปดาห์ที่พ้นมาจึงไม่ได้รับสิ่งที่มีการแก้ไขในเรื่องของการเลือกตั้งโดยตรงของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในขณะที่เดียวกันท่านประธานครับ ผมเปิดไปดูในเรื่องของการแก้ไขในมาตรา ๘๖ เดิมนะครับ ซึ่งกรรมาธิการร่วมการพิจารณาแล้วนะครับ มีมติแก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้ และอยู่ในร่างซึ่งเสนอมาก็คืออยู่ในหมวด ๘ ในมาตรา ๘๗ ว่าด้วยการนับคะแนน เมื่อเสร็จสิ้นมาตรา ๘๗ เมื่อเสร็จสิ้นการลงคะแนนเลือกตั้งแล้ว ให้คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งดำเนินการนับคะแนนเลือกตั้งของแต่ละหน่วยเลือกตั้ง โดยให้กระทำ ณ ที่เลือกตั้งของแต่ละหน่วยเลือกตั้งและให้กระทำโดยเปิดเผย และห้ามมิให้เลื่อนหรือประวิงเวลาการนับคะแนน ประเด็นที่สำคัญท่านประธานครับ ผมเป็นผู้แทนราษฎรใหม่ ๆ ในขณะที่ท่านประธานรัฐสภาหรือท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรท่านปัจจุบันซึ่งเป็นประธานของเรา ท่านเรียกร้องมากครับ เลือกตั้งแต่ละครั้งท่านประธานเราแพ้มาทุกครั้ง ท่านประธานก็จะอ้างเรื่องของอิทธิพล เรื่องของการจัดตั้งหัวคะแนน เรื่องของการซื้อเสียง ท่านประธานก็ออกให้สัมภาษณ์เรื่อยจนมาถึงดำเนินการดูแลองค์การยกร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ จึงมีการเปลี่ยนแปลงการนับคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งให้ไปนับรวมที่อำเภอ นั่นคือการเรียกร้องครับ เป็นการเรียกร้องซึ่งกระแสสังคมตอบรับในขณะที่นั่นว่านี่คือแนวทางการแก้ไขที่อยากจะแก้ไขปัญหาเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันได้ เป็นแนวทางที่ต้องเป็นแนวทางการปฏิรูปทางการเมือง แต่วันนี้ผมไม่ได้ยินเสียงประธานผมเลย ที่จะมาเรียกร้องว่าแนวทางเหล่านี้ทำไมไม่ทำให้สอดคล้องกับการเลือกตั้ง ส.ส. ทำไมไม่ทำให้สอดคล้องกับการเลือกตั้งสมาชิกสภา

ผู้แทนราษฎร เพราะไม่นับที่หน่วยเลือกตั้ง แต่ในมาตรา ๘๗ แน่นอนครับ เมื่อกฎหมายออกมา
อย่างนี้แล้วกรรมการร่วมคิดอย่างนี้แล้ว มันมีความจำเป็นต่อไปนี้ก็คือว่าถ้ามีการเลือกตั้ง
ท้องถิ่นในระดับต่าง ๆ ต้องเลือกที่หน่วยเลือกตั้งนั้น ๆ จะเปิดโอกาสให้ใครก็แล้วแต่ครับ
แต่ผมถือว่าเป็นข้อสังเกตไว้ว่าทำไมไม่ทำให้สอดคล้องเรื่องของการนับคะแนน เมื่อระดับชาตินับที่
ส่วนกลาง ระดับท้องถิ่นก็นับส่วนกลาง เลือก อบต. ก็ต้องนับที่ส่วนกลางคือ อบต. เลือกที่จังหวัด
ก็ต้องนับที่จังหวัด มันก็จะทำให้เกิดซึ่งแนวทางให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ เรื่องของ
การแก้ไขปัญหาการทุจริตการเลือกตั้ง ไปสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญเพื่อต้องการจะดูแลเรื่องการ
ปฏิรูปทางด้านการเมืองให้มันดีขึ้น ผมจึงเรียนท่านกรรมการร่วมทั้งหลายครับว่า แนวทาง
เหล่านี้ท่านคิดดีแล้วหรือยัง ท่านเห็นด้วยกับการนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้งใช่ไหม ท่านต้องการที่จะ
ให้มีการทุจริตกลับมาอีกครั้งในเรื่องการเลือกตั้งใช่ไหม ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านประธานกรรมาธิการร่วมครับ

นายอุตร ตันติสุนทร (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอกราบเรียนเป็นประเด็น ๆ ดังนี้ครับ ประเด็นแรกอยากจะกราบเรียนว่า คณะกรรมาธิการร่วมได้พิจารณากันหลายเดือนเป็นเรื่องที่กฎหมายที่คณะกรรมาธิการร่วม มีความสำนึกว่า การที่จะพิจารณากฎหมายการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือ ผู้บริหารท้องถิ่นกลับเป็นกฎหมายที่สำคัญของชาติบ้านเมือง ซึ่งจะเป็นการปฏิรูประบบ การเลือกตั้งเสียใหม่ ก็เป็นกฎหมายที่สำคัญอย่างยิ่งยวด อันนี้เป็นประเด็นแรกครับท่าน ประเด็นที่ ๒ การที่สภาผู้แทนราษฎรได้มีมติส่งร่างนี้ให้ ส.ว. แล้ว ส.ว. ก็ไปพิจารณากัน อย่างรอบคอบก็มีบางประเด็นที่เห็นแตกต่างกัน เรามีได้ถือว่าของสภาผู้แทนราษฎรนั้น ผิด มิได้ครับ หรือของ ส.ว. นั้นถูก มิได้ครับ เป็นเรื่องที่คณะกรรมาธิการซึ่งผมได้มอบ นโยบายให้คณะกรรมาธิการทราบแล้วว่า ร่างพระราชบัญญัติทั้งหลายก็คือเครื่องมือ ในการที่จะให้รัฐบาลไปบริหารให้อย่างมีประสิทธิภาพให้ถูกต้องและเป็นธรรม ประการที่ ๓ ข้อขัดแย้งทั้งหลายเราก็มาตกลงกันว่าสภาผู้แทนราษฎรกับวุฒิสภา หลังจากทั้ง ๒ ฝ่ายได้ลงมติกันแล้วนี้ มีข้อคิดเห็นที่แตกต่างกันมีประเด็นใดบ้าง ก็ปรากฏว่ารวมแล้วได้ ๑๑ ประเด็น จาก ๑๑ ประเด็นนั้นเราได้มาพิจารณากันแต่ละประเด็น และพิจารณากันอย่างละเอียดรอบคอบโดยเชิญเจ้าหน้าที่ ของเรามีเจ้าหน้าที่กฤษฎีกา เจ้าหน้าที่ กกต. มาร่วมประชุมด้วยตลอดเวลา เรื่องนี้ยังไม่เพียงแต่เท่านั้น เราได้เชิญองค์กร ท้องถิ่นสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิก อบต. มาให้ความเห็นด้วยทั้งนี้เพื่อ อะไรครับ เพื่อให้ความสำคัญแก่กฎหมายฉบับนี้ เราจะมีกรปฏิรูปการเมืองเสียใหม่ การปฏิรูป การเมืองคือการได้นักการเมืองที่มาจากกาเลือกตั้งนั้นเป็นผู้มีมือสะอาดเท่านั้นเองครับ ตรงนี้ก็ มีเรื่องสลับซับซ้อนซึ่งมีความเห็นแตกต่างกันระหว่างสภาผู้แทนราษฎร หลังจากพิจารณากันไป เป็นเวลาหลายเดือน ซึ่งท่านธานีได้กรุณาบอกแล้วเป็นกฎหมายที่กรรมาธิการร่วมไปพิจารณา กันนานที่สุดเลย กระผมคิดว่าตรงนี้เป็นเครื่องชี้อย่างหนึ่งที่ทำให้มองเห็นภาพว่าการทำงานของเราทำอย่างไร เราพิจารณาถึงรอบด้านทุกอย่าง ผมอยากจะกราบเรียนประเด็นที่ ขออภัยที่ได้ กล่าวถึงท่านธานีนะครับ ที่ท่านบอกว่าเลือก ส.จ. เลือก ส.จ. ร่างเดิมของ ส.ส. ให้เลือกแบบเดิม

๓๔

สผ ๑๒/๒๕๔๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สติมา ๑๕/๒

คือหมายความว่าอำเภอใดมี ส.จ. ได้ ๕ คนก็เลือกได้ ๕ คน อำเภอใดมี ส.จ. ได้ ๑ คน ก็เลือก
ได้ ๑ คน ส.ว. ก็พิจารณาแล้วเห็นว่า น่าจะเป็นการเลือกเขตละคน วัน แมน วัน ไหวต
(One man one vote) วัน แอเวีย (One area)-----

- ๑๖/๑

แต่ประเด็นนี้เมื่อ ส.ว. ร่างไปแล้วนี้มันเข้ามาสู่ที่ประชุมของกรรมาธิการร่วม ก็ปรากฏว่าก็มีกรรมาธิการร่วมหลังจากได้ชี้แจงแล้ว กรรมาธิการร่วมก็เห็นพ้องต้องกันว่า การเลือก ส.จ. ที่แล้วมานั้นก็รู้สึกว่าได้มีตัวแทนของประชาชนในทุกมุมของอำเภอ ยกตัวอย่างจะมีคนในตลาดกลุ่มหนึ่งเท่านั้นที่จะเป็น ส.จ. อยู่เรื่อย ไม่มีตัวแทนของคนยากคนจนที่อยู่ในเขตริมอำเภอนั้นเลยครับ อันนี้เป็นปรากฏการณ์ที่ชัดเจนครับท่าน เพราะฉะนั้นทางกรรมาธิการร่วมจึงเห็นพ้องต้องกันว่า น่าที่จะชอยเป็นเขตละคน อย่างเช่น อำเภอใดมี ส.จ. ได้ ๕ คน ก็ชอยเป็น ๕ เขต ทั้งนี้เพื่อจะให้มีความหมายของราษฎรในแต่ละเขตนั้นมาอยู่ในสภาจังหวัด การปกครองระบอบประชาธิปไตยเราต้องพึงเสียงจากผู้แทนจากทุกมุมของจังหวัดของประเทศ เพื่อกระจายให้ไปสู่ประชาชนให้มากที่สุด เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นเหตุผลการเลือก ส.จ. การเลือกสมาชิกสภาเทศบาลที่กรรมาธิการร่วมเห็นว่าน่าจะชอยเป็นเขตละ ๖ คนนั้น ด้วยเหตุผลมีดังนี้ครับ อันที่ ๑ เลือกตั้ง ส.ท. สมาชิกสภาเทศบาลแบบเดิมนั้น เขตเทศบาลเป็นเขตเลือกตั้ง ก็มีทีมของคนที่มีสมัครเป็นทีม ๆ อันนี้เรามีความเห็นแตกต่างกันว่า เราควรจะแบ่งเป็นเขต เราน่าจะชอยเป็นเขตละคน แต่ว่าตรงนี้พึงเสียงท่าน ส.ส. แล้วเห็นว่าไม่ได้ ไม่ควรเป็นอย่างนั้น ก็ชอยออกมาเป็นเขตละ ๖ คน ทั้งนี้ความประสงค์ก็อันเดียวกัน คือว่า เขตทั้งหมดไม่ใช่มากระจุกอยู่ในเขตเทศบาล คนที่มาเป็นสมาชิกสภาเทศบาลมาจากกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งเท่านั้นที่อยู่ในเขตเมืองเขตนอกกลับไม่มีโอกาส เพราะฉะนั้นการที่ให้แบ่งชอยออกมาเป็นเทศบาลตำบลมี ๒ เขต เทศบาลเมืองมี ๓ เขต เทศบาลนครมี ๔ เขต จึงเป็นการกระจายเขตเลือกตั้ง ซึ่งจะมีตัวแทนของประชาชนในทุกเขตมาอยู่ในสภาเทศบาล อันนี้ผมก็ทราบเรียนประเด็นของท่านขำนิระครับ ประเด็นของท่านลงกรณเกี่ยวกับเรื่องหน่วยเลือกตั้ง หน่วยเลือกตั้งร่างเดิมของ ส.ส. ให้นับที่เขต แต่ของ ส.ว. ให้นับที่หน่วย เราก็มาตกลงกันว่านับตรงไหนดี กกต. วันนี้ก็มีหน้าที่ในการที่จะตรวจสอบควบคุมการดูแลการเลือกตั้ง เพื่อให้เป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรม การนับคะแนนที่หน่วยนั้น ราษฎรในหน่วยเลือกตั้ง สมมุติหน่วยนั้นมี ๓๐๐ คน ๕๐๐ คน ซึ่งอยู่ไม่มากในเขตเลือกตั้ง ซึ่งผมก็อธิบายไปแล้วว่ามันกระจายไปอยู่ทุกเขต เพราะฉะนั้นหน่วยเลือกตั้งเขาจะรู้เลยว่าตรงนี้มีราษฎรเลือกใครมา เลือกคนชื่อเสียงหรือเปล่า มันจะปรากฏชัดครับ ชาวบ้านจะโหวตกันหรือเปล่านั้น จะเล่นงานกันหรือเปล่านั้นคุณชื่อเสียงมา คุณทำไม่ได้มาตั้งขนาดนี้ แต่เราไม่เกรงกลัวอิทธิพลของคนมีอิทธิพลมีบารมี หรือคนชื่อเสียงวันนี้ไม่มี เราต้องการให้

ประชาชนในหน่วยเลือกตั้ง คุณช่วยกันไปดูแลสิครับ เพราะคุณกำลังจะได้ผู้แทนของคุณ
คุณอยากจะได้ผู้แทนที่ไม่ดีก็เลือกแล้วแต่คุณ อันนี้ก็คือเหตุผลในการที่จะให้นับคะแนน
ที่หน่วยครับ ถ้าหน่วยนั้นมีการซื้อเสียง มีเจ้าพ่อ มีอิทธิพล ก็แล้วแต่หน่วยนั้น ราษฎรเขาชอบ
อย่างนั้นครับ ซึ่ง กกต. ก็มีหน้าที่ที่จะลงโทษแจกใบแดง ใบเหลืองอยู่แล้ว เรื่องอย่างนี้
คือสิทธิของประชาชนควรจะกระจายไปให้ทั่วเลย อันนี้ก็เป็นเหตุผลที่นับที่หน่วย หรือนับที่เขต
นะครับ-----

คำถามอีกอันหนึ่งของท่านกฤษณ์ก็คือว่าทำไมคณะกรรมการร่วมจึงไปแก้ไขในมาตราที่สภาผู้แทนราษฎรก็เขียนไปแล้ว ถูกต้องครับ วุฒิสภาก็เห็นด้วยในมาตรานั้น ตรงนี้อธิบายได้ว่าอย่างนี้ครับท่าน ก็คือว่าอย่างที่ผมได้กราบเรียนแต่เบื้องต้นแล้วว่าเราพิจารณากันอย่างรอบคอบ มีกฤษฎีกามาดูแลทุกถ้อยคำทุกมาตรา มี กกต. มาดูแลทุกมาตราทุกถ้อยคำอย่างละเอียดรอบคอบครับ เพราะฉะนั้นอย่างที่ผมได้กราบเรียนในเบื้องต้นแล้วว่าไม่มีของใครผิด ของใครถูก การที่สามารถไปแก้ไข การที่กรรมการร่วมได้ไปแก้ไขถ้อยคำของในมาตรา ซึ่งสองสภาไม่ได้แก้ไขนั้นนี้แต่กรรมการร่วมไปแก้ไข เพื่อให้สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ ซึ่งได้แก้ไขไป เพื่อให้มันสอดคล้องกันครับ เพื่อความสมบูรณ์ของกฎหมาย นี้ผมอยากจะกราบเรียนที่ประชุมได้ทราบเป็นเบื้องต้น ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต่อไปผมจะถามมติ ท่านสุพัฒน์ครับ มีอะไรครับ

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุพัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมได้ฟังท่านประธานกรรมการร่วมชี้แจงต่อสภาในประเด็นการนับคะแนนแล้วนี้ผมคิดว่าสับสนครับ ท่านประธานได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่าร่างเดิมร่างของผู้แทนราษฎรนั้นบอกร่างผู้แทนราษฎรนั้นของเดิมนับรวมกัน ส่วนร่างของ ส.ว. นั้นที่มีการไปแก้ไขแล้วนะครับเป็นการนับที่หน่วยเลือกตั้งและให้เหตุผลว่าการนับที่หน่วยเลือกตั้งนั้นมีข้อดีกว่าการนับคะแนนเอามารวมกัน โดยให้เหตุผลเรื่องของแต่ละหน่วยนั้นสามารถรู้เลยว่ามีการซื้อเสียงไหม มีผู้มีอิทธิพลไหมแต่ละหน่วยเลือกตั้งก็สามารถรู้ได้ ก็ต้องเรียนท่านประธานครับ วันนี้ก็คิดเรื่องของการแก้ไขปัญหาการทุจริตการเลือกตั้ง ต้องการที่จะทำให้การเลือกตั้งนั้นมีความบริสุทธิ์ยุติธรรม ผมเรียนถามกรรมการร่วมครับว่าในเอกสารฉบับนี้ที่ผมอ่านมาในหน้า ๓๙ ท่านประธานได้ชี้แจงเมื่อเทียบกับเอกสารนี้มันคนละเรื่องนะครับ ในมาตรา ๓๙ ๔.๕๐ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๔๖ เป็นดังนี้ครับ นี่หมายถึงว่าหลังจากที่รับหลักการผ่านร่างของสภาผู้แทนราษฎรแล้วนะครับ ส่งไปให้วุฒิสภา วุฒิสภามีการแก้ไขดังนี้ มาตรา ๔๖ ในแต่ละเขตเลือกตั้งให้ดำเนินการนับคะแนนเลือกตั้งทุกหน่วยเลือกตั้งรวมกัน ณ สถานที่แห่งใดแห่งหนึ่งเพียงแห่งเดียว เว้นแต่ในการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นในเขตเลือกตั้งที่มีจำนวน

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเกินกว่าหนึ่งแสนคนจะดำเนินการนับคะแนนเลือกตั้ง ณ สถานที่มากกว่า
 หนึ่งแห่งก็ได้ ทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 วรรคสอง ให้ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกาศกำหนด
 สถานที่นับคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนวันเลือกตั้ง โดยปิดประกาศ
 ณ ศาลากลางจังหวัดหรือที่ว่าการอำเภอที่ตั้งอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น ที่ทำการองค์การปกครอง
 ส่วนท้องถิ่นนั้นสถานที่นับคะแนนเลือกตั้งและสถานที่อื่นที่เห็นสมควร นี่คือนิติบัญญัติ
 มีการแก้ไขก่อนที่เราจะมีการตั้งคณะกรรมการร่วมกัน พอตั้งกรรมการร่วมเสร็จก็กลับไป
 ร่างเดิมเลย ก็คือว่ากลับไปร่างของรัฐบาลที่เข้าสู่สภาในวาระแรก ถามว่าความเห็นของวุฒิสภา
 กับความเห็นของสภาผู้แทนราษฎรขัดแย้งอย่างไร ขัดแย้งคือวุฒิสภาบอกว่าต้องเลือกรวม
 เอาคะแนนทุกหน่วยเลือกตั้งมากองรวมแล้วก็นับ ของรัฐบาลก็คือว่าเลือกแล้วก็นับทุกหน่วย
 วุฒิสภาก็คิดให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่บัญญัติเอาไว้เรื่องการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ก็คือเลือกเสร็จเอามารวมแล้วก็นับ เข้าใจไหมท่านประธาน แต่ว่าที่ท่านชี้แจงมานี้มันคนละเรื่อง
 ผมจึงเรียนท่านประธานว่าวันนี้มันถอยหลังเข้าคลองหรือไม่ ผมรับร่างของคุณไม่ได้
 ของกรรมาธิการร่วมไม่ได้ เพราะเรื่องกระบวนการนับคะแนนเป็นความยิ่งใหญ่มากในการที่
 สังคมเรียกร้องมาก ผมอยากให้ประธานรัฐสภาวันนี้หรือท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
 ซึ่งเรียกร้องในวันที่ท่านมีโอกาสลงเลือกตั้ง วันนี้ท่านอาจจะไม่มีโอกาสลงเลือกตั้งในเขต
 สิ่งเหล่านี้จึงไม่เกิดขึ้นกับตัวท่าน จึงเรียนท่านประธานครับ ผมรับรายงานของกรรมาธิการร่วม
 ไม่ได้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญครับ

นายไพโร พัฒโน (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ผม นายไพโร พัฒโน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์
ในฐานะที่เป็นคณะกรรมการ ขอดอปประเด็นของท่านเพื่อนสมาชิกจาก
จังหวัดพัทลุงในมาตรา ๘๖ ความจริงแล้วในมาตรา ๘๖ นั้น ความเห็นของ
คณะกรรมการร่วมกันนั้นได้มีความเห็นแบ่งออกเป็น ๒ ฝ่ายท่านประธานครับ
คือฝ่ายหนึ่งมีความเห็นเหมือนท่านสมาชิก คือคุณสุพัฒน์ ธรรมเพชร ขอประทานโทษ
ที่ต้องเอ่ยนามท่าน ตัวผมเองก็มีความเห็นเหมือนท่าน และก็เหมือนกับเพื่อนสมาชิก
อีกหลายท่านซึ่งอภิปรายออกไป ผมมีความเชื่อในกระบวนการนับคะแนน
และดำเนินการเลือกตั้งโดยคณะกรรมการการเลือกตั้งที่นับคะแนนรวม เพราะผมอ้าง
เหตุผลเช่นเดียวกับท่านสมาชิกซึ่งอภิปรายออกไปว่าจะทำให้การซื้อสิทธิขายเสียง
ได้ผลไม่เต็มที่ ทำให้คะแนนจากการซื้อเสียง จากการข่มขู่คุกคามจากผู้สมัครก็ดี
จากหัวคะแนนก็ดี จากผู้มีอิทธิพลก็ดี ได้ผลน้อยลง และคะแนนจากการเลือกตั้ง
ซึ่งทุจริตก็จะเจือจางออกไป ผมเชื่ออย่างนั้น แต่ท่านกรรมาธิการหลายท่านได้ชี้ให้เห็น
ถึงประสบการณ์จากการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีการนับคะแนนรวม และ
ประสบปัญหาอย่างมากมาในการปฏิบัติหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นการโกงคะแนน
หมายความว่าโกงทีเดียวรวดเดียวจบท่านประธานครับ ผมขอประทานโทษที่ต้อง
เอ่ยนามท่านกรรมาธิการร่วมท่านหนึ่งคือท่านประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ท่านได้แถลง
ในคณะกรรมการอย่างเจ็บปวดถึงความรู้สึกของท่าน ที่ท่านได้ต่อสู้มาเพื่อให้ได้มา
ซึ่งรัฐธรรมนูญ และนำไปสู่วิธีการนับคะแนนในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ที่ผ่านมา แต่ประสบการณ์ของท่านประยุทธ์ที่ท่านได้รับประสบการณ์ท่านบอกว่า
ท่านมีความเจ็บปวด ก็คงไม่ใช่มาตรฐานทั่วไป ไม่ใช่กฎเกณฑ์ทั่วไปที่จะเกิดขึ้น
เสมอไป ผมเชื่อมั่นว่าเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งผ่านกระบวนการในการ
นับคะแนน นับรวม อย่างเช่นพวกเราในแต่ละเขตเลือกตั้งทั้ง ๔๐๐ เขตนั้น
ผมเชื่อว่าท่านสมาชิกท่านทราบดีว่าตัวท่านเองเข้ามาสู่สถานับริสุทธิหรือไม่

เพราะฉะนั้นในหลักการดังกล่าวเราต้องยอมรับว่ามีปัญหาในทางปฏิบัติบางประการ
ในขณะเดียวกันวิธีการที่เรานำมาใช้คือวิธีการแบบเดิม ท่านสมาชิกครับในมาตรา ๘๖
ได้กำหนดว่าถ้ามีจำนวนประชากรเกินกว่า ๑๐๐,๐๐๐ คนในเขตเลือกตั้งก็ให้นับ
คะแนนมากกว่า ๑ ที่ก็ได้ ตรงนี้เป็นกรกำหนดโดยใช้จำนวนประชากรเป็นหลัก
เช่นเดียวกันท่านประธานครับ การแบ่งเขตเลือกตั้งในแต่ละเขตเลือกตั้ง แต่ละหน่วย
เลือกตั้ง ก็ได้กำหนดไว้สัมพันธ์กับจำนวนประชากรทั้งสิ้น -----

เพราะฉะนั้นเราจะใช้ ๑๐๐,๐๐๐ คนเป็นเกณฑ์ หรือจะใช้ในแต่ละหน่วยเลือกตั้ง ๘๐๐ คน ๕๐๐ คนเป็นเกณฑ์ก็ทำนองเดียวกัน การเลือกวุฒิสภาพวกเราเห็นแล้วว่าสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านซึ่งผ่านกระบวนการเลือกตั้งโดยมีคณะกรรมการการเลือกตั้งดำเนินการเพื่อให้เกิดการเลือกตั้งที่สุจริต ยุติธรรม และมีประสิทธิภาพ ก็นับคะแนน ณ หน่วยเลือกตั้ง ปัญหาดังกล่าวดังกล่าวนั้นคนที่ตอบคำถามได้ดีที่สุดว่าสามารถกำกับดูแลการเลือกตั้งให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยุติธรรม ปลอดภัยจากการซื้อสิทธิขายเสียง คนที่ตอบได้ดีที่สุดคือคณะกรรมการการเลือกตั้ง ทางกรมการจึงได้ถามไปยังทางคณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งท่านบอกว่าท่านพร้อม คณะกรรมการการเลือกตั้งพร้อมที่จะปฏิบัติดูแลเช่นเดียวกับที่เลือกสมาชิกวุฒิสภา เพราะฉะนั้นสมาชิกวุฒิสภาที่เข้ามาสู่รัฐสภาของเราทั้ง ๒๐๐ ท่าน ท่านก็ผ่านกระบวนการเลือกตั้งดังกล่าวมาแล้วทั้งสิ้น คือนับคะแนน ณ หน่วยเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นเราจะชี้ว่านับคะแนน ณ หน่วยเลือกตั้งดีกว่านับคะแนน ณ จุดรวมหรือไม่ ผมไม่อาจที่จะชี้แจงท่านเพื่อนสมาชิกได้เพราะเป็นเรื่องความเห็นของปัจเจกบุคคลแต่ของท่าน ตัวผมเองผมเชื่อเหมือนเพื่อนสมาชิก แต่ผมเคารพในเสียงข้างมาก เสียงส่วนใหญ่ ซึ่งมีทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล และทางวุฒิสภา เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของท่านสมาชิกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมชายและท่านนิพนธ์ครับ

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ พรรคไทยรักไทย จากจังหวัดนครราชสีมา ต่อรายงานของกรรมาธิการร่วม เท่าที่ฟังท่านกรรมาธิการได้กรุณาชี้แจง ต้องเรียนว่าในเรื่องของเขตเลือกตั้งในเรื่องของการที่มีการแบ่งเขตการเลือกตั้งสมาชิกท้องถิ่นนั้นพอรับฟังได้ว่ามีเหตุมีผลตามที่ท่านได้ชี้แจง แต่ผมคิดว่าตรงนี้ก็น่าจะเป็นประโยชน์ตามที่ท่านได้บอกกล่าวไว้กับในสภา แต่จริง ๆ แล้วสิ่งที่ผมตั้งใจ แล้วก็ยังคงจะต้องขอให้บันทึกเอาไว้ที่ได้พูดวันนี้ นั่นก็คือการนับคะแนนตามที่บรรดาเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นความอ่าน วันนี้ท่านต้องตอบให้ชัดเจนกว่าที่เป็นอยู่ที่ท่านได้ตอบในขณะนี้ เพราะเรามองไม่เห็นเลยว่าเหตุผลประการใดที่ท่านกรรมาธิการทั้งหลายนั้นได้ตัดสินใจ

มีความเห็นร่วมกันคือใช้มติข้างมาก มีลงความเห็นว่าการนับคะแนนนั้นขอให้นับในหน่วยเลือกตั้ง แล้วก็มองดูว่าองค์การบริหารส่วนตำบลหรือว่าท้องถิ่นทั้งหลายที่มาจากการเลือกตั้งนั้นจะเป็นปัญหาในการที่จะนับในเขตหรือมีการนับรวม ไม่ใช่นับที่หน่วยเลือกตั้งนี่คือสิ่งที่ต้องเรียนให้ทราบว่าปัญหาต่าง ๆ จะเกิดขึ้นมาเยอะ หลายท่านอาจจะไม่เคยประสบอยู่ในพื้นที่ที่มีอิทธิพลของคนบางคน บางกลุ่ม เราต่อสู้กันและเราพูดกันหลายครั้ง แม้กระทั่งในการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นอยู่ในขณะนี้เทศบาลบางเทศบาลในขณะนี้เลือกตั้งไม่พร้อมกัน ไม่เหมือนกับท่าน ส.ว. หรือ ส.ส. ที่มีการเลือกตั้งพร้อมกันหมดทั่วประเทศ เทศบาลมีการเลือกตั้งแตกต่างกัน วัน เวลาแตกต่างกัน มีการย้ายอินคนเข้าไปเยอะแยะจากเทศบาลหนึ่งไปสู่อีกเทศบาลหนึ่งด้วยความร่วมมือร่วมใจกันของผู้บริหารในเทศบาลนั้น ๆ แล้วก็ประสบผลต่อพี่น้องประชาชนราษฎรโดยตลอด เราก็ไม่สามารถจะทำตรงนี้ได้ ท่านก็อาจจะอ้างว่าตรงนี้ทำไม่ได้เพราะว่ามีกฎหมายบังคับอยู่ในการที่จะตรวจสอบและดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด จริงอยู่ครับ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ ตรงนี้ผมยอมรับ แต่ในเวลาเดียวกันถ้าหากว่าท่านเองนั่งอยู่ตรงนั้นล้วนแต่เป็นกระบี่มือหนึ่งทั้งนั้นในสภาผู้แทนราษฎร ท่านน่าจะรู้โดยละเอียดว่าปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้นแล้วแก้ไขไม่ได้ การย้ายคนเข้าไปสู่อีกบ้านหนึ่งโดยไม่มีตัวจริง ๆ บุคคลไม่ได้เข้าไปอาศัยอยู่ มีแต่ชื่อ ยังแก้ไขกันไม่ได้ ร้องกันมาอยู่ที่สมัชชาในรัฐบาลแล้ววันนี้ในส่วนนี้เป็นเรื่องของกรรมาธิการกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ใช่เรื่องของรัฐบาล เราต้องพูดกันให้ชัดเจนว่าตรงนี้จะทำอย่างไรที่จะแสดงความดีความอ่านกันให้ชัดเจน เพื่อป้องกันการทุจริตในการเลือกตั้ง ท่านบอกได้ไหมครับว่ากรรมาธิการร่วมในขณะนี้ท่านใดบ้างที่เห็นว่าควรที่จะนับในหน่วยเลือกตั้ง ท่านบอกได้ไหมครับว่ากรรมาธิการท่านใดที่บอกว่าจะต้องไปนับรวมกัน ณ ที่หนึ่งที่ใด ผมอยากทราบจริง ๆ ครับ คณะกรรมาธิการที่นั่งอยู่ที่นั่นใครแสดงความดีความอ่านตรงนี้ ท่านสามารถตอบได้หรือเปล่า เพราะปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง แล้วพยายามมองว่าท้องถิ่นไม่มีความสำคัญ ทราบใดที่ท่านยังไม่สามารถจะสร้างความเข้มแข็ง ความบริสุทธิ์ให้เกิดขึ้นกับท้องถิ่นได้ ส.ส. กับ ส.ว. ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตท่านก็จะมีปัญหา ขณะนี้การเลือกตั้ง ส.ส. ส.ว. เรานับคะแนนกันที่อำเภอหรือในจุดที่กำหนดเอาไว้โดย กกต. แต่ในเวลาเดียวกันท่านบอกว่าท้องถิ่นนั้นมีปัญหา

เยอะแยะ อาจจะมีการเปลี่ยนบัตร โยกย้ายหีบเลือกตั้งกันจริง ๆ ก็ตาม อันนี้ฟังไม่ขึ้นจริง ๆ
ครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นวันนี้ผมต้องพูดเอาไว้เพื่อให้บันทึกเอาไว้ว่าผมไม่เห็นด้วย
ตรงนี้ครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์
 ท่านประธานครับ ผมพยายามที่จะนั่งฟังท่านกรรมาธิการร่วมได้ชี้แจงเหตุและผล ในการที่
 ท่านแก้ไข ได้พิจารณาร่วมกันในมาตราที่ได้มีการแก้ไข ผมฟังเหตุผลที่ท่านพูดในมาตรา ๘๖
 ก็ไม่มีเหตุผลที่ชัดเจนที่จะอธิบายที่มาที่ไปที่ท่านได้ไปแก้ไขได้แต่ประการใดครับ ท่านประธาน
 ลองติดตามในมาตรา ๘๖ ดูนิดครับ ข้อความที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไป บอกว่ามาตรา ๘๖
 ในแต่ละเขตเลือกตั้ง ให้ดำเนินการนับคะแนนเลือกตั้งทุกหน่วยเลือกตั้งรวมกัน ณ สถานที่
 แห่งใดแห่งหนึ่งเพียงแต่แห่งเดียว เว้นแต่ในการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นจะดำเนินการ
 นับคะแนนเลือกตั้ง ณ สถานที่มากกว่าหนึ่งแห่งก็ได้ ทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง
 กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา นี่คือข้อความที่ผ่านสภาผู้แทนไป แต่ว่าการ
 พิจารณาชั้นวุฒิสภา ได้เพิ่มเติมถ้อยคำต่อจากคำที่บอกว่า เว้นแต่ในการเลือกตั้งผู้บริหาร
 ท้องถิ่น เพิ่มข้อความต่อไปนี้ครับว่า ในเขตเลือกตั้งที่มีจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเกินกว่า
 หนึ่งแสนคน เห็นใหม่ครับ เพิ่มข้อความนี้เข้าไป แล้วจะดำเนินการนับคะแนนเลือกตั้งก็ว่ากันไป
 เหมือนเดิม แสดงว่าวุฒิสภายังเห็นว่า ถ้ากรณีที่มีจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเกินกว่า
 หนึ่งแสน จะนับเป็น ๒ หน่วยก็ได้ เพราะท่านอาจจะเห็นปัญหาว่าถ้าให้อยู่ในหน่วยเลือกตั้ง
 รวมกัน เพียงหน่วยเดียวนั้นจะก่อให้เกิดปัญหาเรื่องความล่าช้าหรือเรื่องอะไรก็ได้ อันนี้เรามีเหตุ
 เรามีผลที่จะอธิบายได้ แต่เราขอชั้นกรรมาธิการร่วม โดยหลักท่านน่าจะพิจารณาเฉพาะ
 ข้อความที่วุฒิสภาเพิ่มเติมเข้าไป บอกว่าใน ๒ หน่วย ในกรณีในเขตเลือกตั้งที่มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งเกินกว่า
 หนึ่งแสนคน ท่านควรจะพิจารณาตรงนี้ครับ ว่าควรเพิ่มเติมเข้าไปหรือไม่ เพราะจากเดิม
 ที่เจตนารมณ์ของสภาผู้แทนราษฎรเขาบอกว่าให้รวมกัน ท่านบอกว่าจะให้แยกหรือไม่เป็น
 ๒ หน่วย ถ้ากรณีที่มีผู้มีสิทธิเกินหนึ่งแสนคน ท่านควรจะพิจารณาตรงนี้กรรมาธิการร่วม
 แต่ที่ท่านไปทำเกินหน้าที่เกินออกสั่งขึ้นมา ท่านไปพิจารณาไม่เอาของเดิมเลย ท่านบอกว่า
 เมื่อเสร็จสิ้นการลงคะแนนเลือกตั้งแล้ว ให้คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งดำเนินการ
 นับคะแนนเลือกตั้งของแต่ละหน่วยเลือกตั้ง โดยให้กระทำ ณ ที่เลือกตั้งของแต่ละหน่วยเลือกตั้ง

มันไม่เหลือรูปแบบเดิมอยู่เลยครับ ท่านทำอย่างนี้ ผมคิดว่าภาระหน้าที่ของท่านมันควรจะพิจารณาข้อพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร มันต่างกับของวุฒิสภาอย่างไร เจตนาของสภาผู้แทนราษฎรต้องการให้รวมกันที่เดียวกัน วุฒิสภาไปแก้ไขบอกว่ากรณีมีคนเพิ่มมากกว่าหนึ่งแสนคน วุฒิสภาเห็นตรงนี้ว่ามันจะก่อให้เกิดปัญหา จึงบอกว่าถ้ากรณีอย่างนี้ให้แยกนับเป็น ๒ หน่วยก็ได้ ท่านน่าจะพิจารณาในประเด็น เพียงแต่ว่าข้อความที่เพิ่มบอกว่าให้แยกจากรวมกัน ๑ หน่วย เป็น ๒ หน่วยมันได้ไหม แต่ท่านไม่เอาอย่างนี้ ท่านถือวิสาสะ ท่านไม่ถือเจตนารมณ์ ไม่เคารพเจตนารมณ์เดิมของสภาเลย เจตนารมณ์ของสภาแห่งนี้ต้องการให้มีการนับรวมที่เดียวกัน เพราะเราเห็นแล้วว่าวิธีการอย่างนี้มันป้องกันการมีอิทธิพลมาบีบบังคับได้ วันนี้ท่านจะมีเหตุผลอะไรมาหักล้าง บอกว่าการนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้งที่เดียวกันไม่ได้ ท่านประธานต้องมีเหตุผลที่ชี้แจงดีกว่านี้ ในฐานะที่ผมก็เคารพท่านประธาน เพราะผมทราบว่าท่านดูแลเรื่องการกระจายอำนาจมานานพอสมควร แต่ว่าท่านทำอย่างนี้ท่านไม่มีเหตุผลมาอธิบายต่อสภาแห่งนี้ได้เลยว่า อยู่ ๆ เวลาเลือก ส.ว. เวลาเลือก ส.ส. บอกว่าให้นับคะแนนรวมกันที่หน่วยเลือกตั้งเดียวกัน เพื่อป้องกันการซื้อเสียง ป้องกันการมีอิทธิพลบีบบังคับ วันนี้ท่านมาพิจารณาบอกว่าที่นับที่เดียวกันมันไม่ดีแล้ว มันต้องแยกออกไปเพื่อไม่ให้มีการใช้อิทธิพล ท่านอธิบายตรรกะขัดกันหมดเลยครับ

ผมจึงไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการพิจารณาประเด็นนี้ ท่านต้องมีเหตุผลมาอธิบายให้ได้ว่าทำไมท่านไม่พิจารณาข้อที่วุฒิสภาเพิ่มเติมข้อความต่อของสมาชิกสภาผู้แทนเข้าไป จากเดิมที่สภาผู้แทนราษฎรต้องการให้มีเพียงนับรวมกันที่หน่วยเลือกตั้งเพียงหน่วยเดียว แล้ววุฒิสบอกว่ากรณีมีคนเกินกว่า ๑ แส่น ให้แยกเป็น ๒ หน่วยได้ แต่เวลาท่านพิจารณา ท่านไม่พิจารณาข้อความนี้ ท่านไปแก้ไขหลักการของสภาผู้แทนจนหมดเลย ท่านบอกว่าไม่ให้นับรวมกัน ให้นับแต่ละหน่วยเลือกตั้งอย่างนี้ท่านครับ ท่านจะไปตบชาวบ้าน ท่านยังไปสร้างความสับสนให้ชาวบ้านในเวลาเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี เวลาเลือกตั้ง ส.ว. ก็ดี เขาจะกลับกันหมดเลยครับว่าจะนับคะแนนที่ไหน ทำไมไม่เหมือนกัน ท่านต้องมีเหตุผลให้ได้ว่าทำไมท่านไปคิดอย่างนี้ขึ้นมา ผมว่าเหตุผลที่ท่านอธิบายไม่มีเหตุผลเลยครับที่จะมาหักล้างเจตนารมณ์ของสภาผู้แทนราษฎร ผมต้องการคำตอบจากท่านด้วยความเคารพท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านวิชัยครับ

นายวิชัย สามิตร (หนองบัวลำภู) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม วิชัย สามิตร ผู้แทนราษฎร เขต ๓ จังหวัดหนองบัวลำภู จากการศึกษาที่คณะกรรมการร่วมระหว่างวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร ได้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งท้องถิ่น โดยหลักการแล้วตัวกระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่ทางคณะกรรมการร่วมได้พิจารณาในร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งท้องถิ่นในครั้งนี้ แต่เนื่องจากเหตุผลบางประการเท่าที่ผมเองได้อ่านได้ดูในรายละเอียดบางประเด็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการปฏิรูประบบการปกครองส่วนท้องถิ่น ทุกท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ก็คงจะมีเป้าหมายเดียวกัน เป้าหมายที่ทุกคนพึงหวังที่ทุกคนต้องการให้เป็น ก็คือทำอย่างไรองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะสามารถพัฒนาและเป็นที่ยิ่งของประชาชนในพื้นที่ได้ดีที่สุด และที่สำคัญที่สุดทุกท่านก็มองมาประเด็นตรงการเลือกตั้ง ในเรื่องของการเลือกตั้งผมเคยได้พูดไว้โดยตลอด

โดยเฉพาะการซื้อสิทธิ์ขายเสียง การซื้อสิทธิ์ขายเสียงนั้น โดยภาพรวมมองเฉพาะประเด็นในการซื้อสิทธิ์ขายเสียงในการเลือกตั้ง ส.ว. ส.ส. จริง ๆ แล้วรากฐานของการซื้อสิทธิ์ขายเสียงก็มาจากการเลือกตั้งในท้องถิ่นเป็นเบื้องต้น ไม่ว่าจะเป็นกำนันผู้ใหญ่บ้าน อบต. ส.ท. ส.จ. จากรูปแบบที่คณะกรรมการร่วมได้พิจารณาแก้ไขนำเสนอสู่สภา ผมในฐานะที่เคยดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมา ๓ สมัย กระผมเองค่อนข้างจะไม่เห็นด้วยกับวิธีการที่จะไปแยกให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้งละ ๑ คน ผมขอตั้งข้อสังเกตต่อท่านประธานกรรมการร่วม ต่อท่านประธานสภาแห่งนี้ว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยพระราชบัญญัติว่าด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก็คือตัวแทนของปวงชนทั้งจังหวัด คำว่า ตัวแทนของปวงชนทั้งจังหวัด พอปรับรูปมาสู่การเลือกตั้ง อาจจะเป็นครั้งตำบลละ ๑ คน หรืออาจจะเป็นตำบลละ ๑ คน ก็แล้วแต่ จริงอยู่โดยการปกครองส่วนท้องถิ่น เราอาจจะมองเฉพาะในเรื่องของการบริหารการจัดการในเรื่องของงบประมาณ ในการดูแล ในการพัฒนาพื้นที่ แต่ในข้อเท็จจริงการเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น จำเป็นอย่างยิ่งจะต้องเป็นที่พึงของพี่น้องประชาชนในเขตอำเภอ เขตจังหวัดของตนเอง แล้วผมขออนุญาตที่จะยกตัวอย่างเปรียบเทียบสั้น ๆ ว่าอย่างในอดีต อำเภอผมมี ส.จ. หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๒ ท่าน ๒ คน แล้วอีกคนหนึ่งขอพูดให้ตรงประเด็นคือผู้รับเหมาแล้วก็ไม่ได้สนใจ หรือไม่ได้ใส่ใจกับปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องราษฎรเลย หลังจากได้รับเลือกตั้ง แต่อีกคนหนึ่งกลับทำหน้าที่ในฐานะเป็นตัวแทนพี่น้องในเขตพื้นที่ในกรณีมีปัญหาความจำเป็นเดือดร้อน แล้วถ้าหากเราไปแยกเขตเป็นเขตตำบลละ ๑ คน เกิดในการเลือกตั้งในครั้งที่จะมีขึ้น เกิดได้รับเลือกผู้ที่ได้รับเลือกไม่ได้ใส่ใจต่อพี่น้องประชาชนในเขตตำบลของตนเอง จะให้พี่น้องในเขตของตำบลนั้นที่เลือก ส.จ. คนนั้นไปพึ่งใคร ไปอาศัยใคร นี่คืออยากจะฝากให้เป็นข้อสังเกต -----

และนอกจากนั้นกระบวนการในการทำงาน แน่นนอนจะต้องเกิดปัญหา เกิดปัญหาในปัจจุบันนี้ ปัญหาในท้องที่ระหว่างท้องที่กับท้องถิ่นเกิดข้อขัดแย้งระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้านกับ อบต. การดำเนินการ การทำงานในการรับใช้พี่น้องในพื้นที่ที่มีปัญหาขัดแย้งกันระหว่าง ๒ ฝ่าย ถ้าหากเขตจำกัดของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดแคบลงมาอย่างนี้ ในพื้นที่ ในท้องที่ก็จะเกิดปัญหาข้อขัดแย้งเป็น ๓ ฝ่ายขึ้นมาทันที ก็อยากจะฝากให้เป็นข้อสังเกต ต่อท่านประธานและคณะกรรมการได้พิจารณา และนอกจากนั้นในเขตของเทศบาลที่จะไป แบ่งเขตเป็น ๒ เขต ๓ เขต ๔ เขต ตามร่างของคณะกรรมการครั้งนี้ ซึ่งเดิมนั้นสมาชิก สภาเทศบาลมีหน้าที่รับผิดชอบในพื้นที่ของเขตกับเทศบาล พอมาแบ่งเป็นเขต ๆ ละ ๓ คน หรือ ๔ คนก็แล้วแต่ ซึ่งในเขตเทศบาลก็จะมีผู้นำชุมชน ก็เท่ากับไปสร้างความขัดแย้งให้ เกิดขึ้นในพื้นที่ของเทศบาล อีกประเด็นหนึ่ง ก็อยากจะขอฝากให้เป็นที่สังเกต และประเด็น ตรงที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้อภิปรายไปผมก็เห็นด้วยในการนับคะแนน แน่นนอนทุกท่านก็คงทราบอยู่แก่ใจ แล้วผมก็ขอแก้ประเด็นตรงที่ท่านประธานกรรมการได้ ชี้แจงถึงทำไมถึงให้ ส.จ. เป็นเขตเล็ก เพราะมองแต่คนในเมืองเท่านั้นที่มีโอกาสได้รับเลือกตั้ง เป็น ส.จ. ผมในฐานะเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และอดีตเคยเป็นผู้ใหญ่บ้าน ผมให้พิสูจน์ได้เลยภูมิลำเนา พื้นที่ผมอยู่เขตติดต่อระหว่างอำเภอต่ออำเภอ และสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภูผมในปัจจุบันนี้ ๘๐ เปอร์เซ็นต์เป็นคนต่างหมู่บ้าน เป็นคนต่างตำบล ไม่ใช่คนในเมือง ที่ท่านตอบหรือชี้แจงต่อสภาบอกว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนมากที่ได้รับเลือกตั้งก็คือคนที่อยู่ในเมืองนั้นคงเป็นเรื่องอดีต ปัจจุบันนี้ ระบบการเลือกตั้ง วิธีการในการที่ตัวแทนของพี่น้องที่ได้รับเลือกตั้งได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว และการนับคะแนนก็อยากจะฝากเป็นข้อสังเกตตามที่เพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้ให้ข้อคิดเห็น เอาไว้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณหมอชลน่าน

นายชลน่าน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายแพทย์ ชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน พรรคไทยรักไทย ตามที่กรรมการ

ร่วมได้นำเสนอรายงานร่างพระราชบัญญัติเลือกตั้งสภาท้องถิ่นเข้าสู่การพิจารณาในวันนี้ กระผมมีข้อสังเกตในมาตรา ๔๖ ที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลาย ๆ ท่านได้กรุณาอภิปรายไป แต่ประเด็นที่ผมอยากจะทราบเรียนท่านประธานเพื่อฝากเป็นข้อสังเกตและบันทึกไว้ใน สภาแห่งนี้ในฐานะที่กระผมเองเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติคนหนึ่ง เกี่ยวกับการเลือกตั้ง สมาชิกสภาท้องถิ่น ประเด็นที่สำคัญคือการนับคะแนนรวมหรือแยกนับคะแนนใน ณ ที่ เลือกตั้งหรือหน่วยเลือกตั้ง ประเด็นนี้เหตุผลอื่น ๆ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายไปแล้ว แต่ประเด็นที่ผมขออนุญาตทราบเรียนท่านประธานไว้ในที่นี้ เรื่องแรกก็คือว่า ตามที่ ท่านประธานกรรมการร่วมได้กรุณาชี้แจงถึงเหตุผลสำคัญที่อยากจะให้มีการนับคะแนน ที่หน่วยว่าเป็นสิ่งที่ราษฎรหรือพี่น้องประชาชนในหน่วยเลือกตั้งหรือเขตเลือกตั้ง เขาจะได้ ทราบว่าใครเป็นผู้ที่มีอิทธิพล มีการซื้อเสียง แล้วจะได้ให้คณะกรรมการเลือกตั้งที่กฎหมาย ฉบับนี้บัญญัติเข้าไป เข้าไปดำเนินการหรือจัดการออกไปเหลือหรือใบแดง ในสิ่งที่ท่านได้ ชี้แจงมานั้นกระผมคิดว่าภาพในการเลือกตั้งโดยทั่วไปถ้าไปผลักรากะให้กับพี่น้องราษฎร อย่างนั้น หรือคณะกรรมการเลือกตั้งที่จะมีเกิดขึ้นในอนาคตนั้น ผมไม่แน่ใจว่ามันจะเกิดขึ้น และเป็นจริงได้หรือไม่ เพราะประเด็นสำคัญที่สุดในการที่จะซื้อเสียงหรือซื้อสิทธิของพี่น้อง ราษฎรได้ เงินไม่ใช่ปัจจัยเดียวที่สำคัญครับ แต่ปัจจัยอีกอันหนึ่งที่มีผลกับการที่การตัดสินใจ ของพี่น้องราษฎรนอกจากมีเงินแล้ว เรื่องอิทธิพลที่มีผลต่ออำนาจทางจิตใจของเขา อาจจะเป็นเชิงบวกหรือเชิงลบก็ได้ครับ เขายอมรับ เขานับถือ เขาอาจจะไปลงคะแนนให้

แต่สิ่งที่เราพบกันในวันนี้ หลักฐานอ้างอิงพอมิจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วประเทศ เขาจำเป็นต้องไปลงคะแนน เพราะว่าอิทธิพลตรงนั้นเป็นสิ่งที่เขาจำเป็นต้องไปบังคับ ไปคุกคามซึ่งสิทธิอันชอบธรรมของเขา มันมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เขาจำเป็นต้องกระทำ เพราะฉะนั้นในประเด็นที่ท่านประธานคณะกรรมการได้กรุณาชี้แจงต่อสภาแห่งนี้ ผมคิดว่าเป็นประเด็น เป็นข้อสังเกต เป็นความเห็นของท่าน แต่ผมคิดว่าไม่น่าจะเกิดขึ้นจริง ท่านประธานที่เคารพครับ อีกประเด็นหนึ่งที่ผมเป็นห่วง การที่กฎหมายเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นได้เขียนขึ้นมาอย่างนี้ ถ้าสภาแห่งนี้ได้ให้ความเห็นชอบไป ซึ่งผมไม่แน่ใจว่ามันจะมีทางออกทางอื่นหรือไม่ เพราะว่าวุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบไปแล้ว หลังจากที่กรรมการร่วมได้รายงาน ถ้าสภาแห่งนี้ไม่เห็นชอบก็เท่ากับว่าเป็นการยับยั้งกฎหมายฉบับนี้ไปตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญ สิ่งที่ผมเป็นห่วงก็คือว่า บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่เขียนไว้ในมาตรา ๑๐๔ ถึงแม้จะระบุเป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่เจตนารมณ์เขียนไว้อย่างชัดเจนครับในการเลือกตั้ง แล้วเชื่อว่าตัวแทนของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่ถูกคัดสรรเข้าไปดำเนินการเขียนรัฐธรรมนูญฉบับนี้ขึ้นมา แล้วเราพูดอย่างเต็มปากเต็มคอว่าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับพี่น้องประชาชนที่มีส่วนร่วมมากที่สุด เขียนไว้ชัดเจนครับ ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะอ่านในวรรคสี่ ในแต่ละเขตเลือกตั้ง ให้ดำเนินการนับคะแนนทุกหน่วยเลือกตั้งรวมกันและประกาศผลนับคะแนนโดยเปิดเผย ทั้งนี้ ณ สถานที่แห่งใดแห่งหนึ่งแต่เพียงแห่งเดียว ชัดเจนครับท่านประธานครับ และเป็นเจตนารมณ์ ผมก็เลยไม่ทราบว่าจะในเจตนารมณ์ตรงนี้ เวลาเราจะไปเลือกตั้งสมาชิกที่ไม่ใช่สภาผู้แทนราษฎรนี้ เจตนารมณ์ตรงนี้ได้แผ่ครอบคลุมไปถึงหรืออย่างไร ตรงนี้เป็นข้อสังเกตและเป็นคำถาม ผมก็อยากจะถามท่านประธานฝากไปท่านกรรมการ และสิ่งที่สำคัญที่สุดครับ ผลกระทบในเจตนารมณ์ตรงนี้เองนี่จะเป็นข้ออ้างได้ครับในอนาคต ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้จะถูกแก้ไขหรือไม่ ในบทนี้ นะครับ ในมาตรานี้ มาตรา ๑๐๔ นี้ จะถูกแก้ไขเปลี่ยนไปเป็นนับคะแนน ณ ที่หน่วยเลือกตั้งหรือไม่ ผมยังไม่แน่ใจ เพราะมีหลายส่วนที่มีความเห็นตรงนี้อยู่โดยอ้างสารพัดเหตุ เช่น มีการเหมาหีบ มีการโกงหีบ เปลี่ยนหีบอะไรต่าง ๆ นะครับ เสียเวลาสิ้นเปลืองต่าง ๆ ซึ่งจริง ๆ สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียง

อุปสรรคในการดำเนินการ แต่เจตนาผมที่แท้จริงนี้ครับ พวกผมที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ในปีนี้จะครับที่เข้ามาเนี่ย ผมว่าอันนี้สงส์จากตรงนี้ได้มากครับ กล้ายืนยัน และพี่น้องประชาชนเองก็เป็นผู้ที่บอกกล่าวกับเราอย่างชัดเจน ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่เกิดขึ้น ณ ตรงนี้ รัฐสภาแห่งนี้ได้บันทึกไว้ ถ้าจะมีโอกาสที่มีผู้ใดเสนอเข้ามาแก้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผมก็ฝากข้อสังเกตผมไว้ให้มีการพูดคุยกันถ้าถึงเวลานั้น ท่านประธานครับ ในสิ่งที่กฎหมายฉบับนี้ได้ดำเนินการจัดทำขึ้นมา จริง ๆ แล้วหลายส่วนดีครับ มีตรงมาตรานี้เท่านั้นเอง มีมาตราเดียวเท่านั้นเองครับที่ออกมาแล้วนี้ไม่มีความสบายใจทั้ง ๒ สภา วุฒิสภาเองถึงแม้จะไปเพิ่มเติมข้อความที่บอกว่า เกินหนึ่งแสนคน มีการแยกหน่วย มีแค่นั้นนะครับ สภาผู้แทนราษฎรเราก็แสดงเจตนาผมอย่างชัดเจนว่า รวม นับรวม ๗๐๐ คนนะครับที่แสดงเจตจำนงไปอย่างนั้น แต่ ๒๔ คนของท่านเจตนาผมนี้เป็นเหมือนที่ร่างออกมาในมาตรา ๘๗ ที่เขียนอยู่ในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นถ้าสภาแห่งนี้รับร่างกฎหมายฉบับนี้ไป สิ่งที่จะควรเกิดขึ้นในอนาคตพวกเราน่าจะรวมตัวกันครับ แก้ไขมาตรานี้ในกฎหมายแก้ไขพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสภาท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในโอกาสต่อไป กราบขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมาธิการ

นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมวิลาศ จันทร์พิทักษ์ ประชาธิปัตย์จากกรุงเทพมหานคร ในฐานะรองประธานคณะกรรมาธิการ ท่านประธานครับ ความจริงแล้วมีสมาชิกหลายท่านยังติดใจกรณีนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้ง ซึ่งร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรก็ดี ของวุฒิสมาชิกก็ดี ให้นับคะแนนรวมกัน -----

แล้วก็มีท่านสมาชิกบางท่านได้ถามในที่ประชุมนี้ว่ามีใครบ้างที่สนับสนุนแนวความคิดนี้ ก็ต้องเรียนละครับว่าเป็นเสียงส่วนใหญ่ รวมทั้งผมด้วย ท่านประธานครับ ผมมีเหตุผลอย่างนี้ครับว่าความจริงแล้วการเลือกตั้งมันมีทั้งข้อดี ทั้งข้อเสีย การนับคะแนนทั้ง ๒ แบบนี้มีทั้งข้อดีข้อเสีย แต่ที่ผมเห็นว่าถ้านับที่หน่วยเลือกตั้งนี้มันดีกว่า ก็เพราะว่าทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งขึ้นมาอีกอย่างหนึ่ง คือของเดิมจะเห็นว่ากว่าคะแนนจะส่งไปนับรวมกัน จะเริ่มนับนี้ ในกรุงเทพที่จัดว่าเร็วที่สุดแล้วกว่าจะเริ่มนับคือ ๕ ทูม หน่วยที่เร็วที่สุดในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๖ มกราคมที่ผ่านมา ต่างจังหวัดบางที่เที่ยงวันอีกวันหนึ่งแล้วยังไม่มีการเริ่มนับ ถามว่าวันนี้ถ้าโกงกันก็ข้อจุดเดียวเลยไม่ต้องไปข้อจุดอื่นเลย เพราะว่าไม่มีใครเฝ้าเลยตรงนั้น แต่ถ้านับที่หน่วยนี้พอปิดหีบแล้วประชาชนจะยืนมุงดูอยู่ จะคุมกันไม่ให้อีกฝ่ายหนึ่งโกง คอยทักท้วงกัน เพราะฉะนั้นผมเข้าใจว่าน่าจะโกงลำบากขึ้น

ในประการต่อมา คือว่าในกฎหมายเลือกตั้งฉบับนี้ พระราชบัญญัติฉบับนี้ เราให้ กกต. เป็นคนคุม ถามว่าวันนี้เราเชื่อมั่นใหม่ครับว่า กกต. จะทำหน้าที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ ถ้าเราเชื่ออย่างนั้น ผมว่าก็น่าจะเป็นเหตุผลที่สนับสนุนว่าอิทธิพลที่ดี การข้อเสียที่ดี กกต. น่าจะเข้าไปจัดการเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในประการต่อมาคือ เราเคยผ่านการเลือกตั้งทั้ง ส.ว. และ ส.ส. ส.ว. เลือกตั้งแบบนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้ง ส.ส. เลือกคะแนนนับรวมกัน ถามว่าพฤติกรรมของผู้สมัคร พฤติกรรมของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งทั้ง ๒ แบบ ผมว่าเหมือนกันครับ คนไหนที่เคยใช้เงินใช้ทองสมัครก็ยังใช้เหมือนเดิม คนไหนที่ไม่ได้ใช้ก็ได้ใช้ คนไหนที่รับเงินแล้วไปลงคะแนนก็จะทำเหมือนเดิม ผมเชื่อว่าเป็นอย่างนั้น

ในประการสุดท้ายครับ ท่านประธานครับ การเลือกตั้งในลักษณะการนับคะแนนที่หน่วยเขตละคน ในกรุงเทพมหานครคือการเลือกตั้ง ส.ก. ซึ่งเลือกมาเป็นครั้งที่ ๕ แล้วผมเข้าใจว่าปัญหามีแน่นอนครับ แต่ผมก็ไม่คิดว่ามันมากจนกระทั่งพวกเราจับกันไม่ได้

ในประการต่อมา คือกรณีของท่านอุทพ ท่านถามว่า หน้า ๑๑ มาตรา ๑๖ ทั้งสภาผู้แทนราษฎรก็ไม่แก้ วุฒิสมาชิกก็ไม่ได้แก้ แต่ทำไมกรรมาธิการร่วมไปแก้ ขอเรียนอย่างนี้ นะครับว่าในมาตรา ๑๖ ที่เราแก้กันเราแก้จากคำว่า หัวหน้าพนักงานส่วนท้องถิ่น เป็น ผู้อำนวยการ

๕๓

สผ ๑๒/๒๕๔๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ประกาศลักษณะ ๒๔/๒

เลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เราต้องแก้แบบนี้เพราะว่ามาตรา ๑๘ เราแก้ว่าให้ คณะกรรมการเลือกตั้งจังหวัดแต่งตั้งหัวหน้าพนักงานปกครองส่วนท้องถิ่น ของเดิมนะครับ แก่เป็นผู้อำนวยความสะดวกเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เราแก้มาตรา ๑๘ จากหัวหน้าพนักงาน ส่วนท้องถิ่น เป็น ผู้อำนวยความสะดวกปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๖ ต้องแก้ตาม ส่วนในกรณีมาตรา ๘๕ ในหน้า ๓๙ ถ้าหากว่าทำไมมาตรานี้มีทั้งตอนร่างที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรและร่างที่ผ่านวุฒิสภา แต่ทำไมมาถึงกรรมาธิการร่วมไปตัดทิ้ง เพราะว่า มาตรา ๘๕ เป็นเรื่องที่ว่าด้วยการนับคะแนนรวมกัน ขณะนี้เราไปเปลี่ยนเป็นแยกนับที่ หน่วยเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นมาตรานี้ต้องตัดออก ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญท่านสาธิต

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาธิต ปิตุเตชะ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ จากกรณี
คณะกรรมการร่วมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหาร
ท้องถิ่น ในการร่างกฎหมายมาบังคับใช้วิธีการเลือกตั้ง ซึ่งดูภาพรวมแล้ว ผมรู้สึกดีใจและก็
เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง และก็มีประเด็นที่จะมีข้อสังเกตสำหรับการที่จะมองการนำไปใช้กฎหมาย
ฉบับนี้ร่วมกับกฎหมายฉบับอื่น ที่สนับสนุนนั้นด้วยเหตุผลที่ว่าอย่างน้อยที่สุดเมื่อกฎหมายฉบับ
นี้ได้บังคับใช้ คณะกรรมการการเลือกตั้งก็จะเข้ามาดูแลการเลือกตั้งสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น
ในทุก ๆ องค์กร ท่านประธานทราบไหมครับว่า ดูเหมือนกับว่าขณะนี้การเลือกตั้งท้องถิ่นทุก
องค์กรนั้นจะมีการแข่งขันที่รุนแรง และก็ใช้เงินเป็นปัจจัยหลัก ซึ่งน่าเป็นห่วงครับ และก็รุนแรง
มากกว่าการเลือกตั้ง ส.ส. เมื่อครั้งที่ผ่านมา ด้วยเหตุผลที่ว่า การเลือกตั้ง ส.ส. ครั้งที่ผ่านมานั้น
มีคณะกรรมการเลือกตั้งมาเป็นผู้ดูแล สิ่งที่ผมอยากจะฝากรัฐบาลในการที่จะมองภาพรวมของ
กฎหมายที่ใช้บังคับอย่างได้ผล ก็คือการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรง
เพราะว่าตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๑๒ นั้น สมมุติว่าหลักการที่ท่านคณะกรรมการร่วม
ได้ชี้แจงบอกว่าเป็นการกระจายตัวแทนของประชาชนทุกระดับ อันนั้นเป็นเรื่องจริงครับ
แต่ต้องอย่าลืมว่าผู้บริหารท้องถิ่นในแต่ละองค์กรในขณะนี้ ผู้ที่จะมาเป็นผู้บริหารก็ต้องเลือก
มาจากตัวแทนในแต่ละท้องถิ่นนั้น ซึ่งต้องยอมรับนะครับว่าถ้าเขตเล็กผู้มีอิทธิพล ผู้มีความประพฤติ
ที่ไม่เหมาะสม แต่มีความสามารถที่จะควบคุมคะแนนเสียงในเขตเลือกตั้งเล็กได้ ก็สามารถมาเป็น
ตัวแทนในแต่ละเขตได้ ผู้บริหารองค์กรท้องถิ่นก็มาจากบุคคลพวกนี้ครับ ในขณะเดียวกันนี้ ในขณะนี้
ผู้บริหาร อบต. มีข่าวมากมายครับ มีการยิงกันตายเพราะเรื่องผลประโยชน์ของผู้บริหารท้องถิ่น
เพราะฉะนั้นต้องมองภาพรวมนะครับว่าถ้ากฎหมายนี้ใช้บังคับรัฐบาลต้องรีบผลักดันกฎหมาย
เลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรง เช่น การเลือกตั้งนายก อบจ. โดยตรง ซึ่งเข้าใจว่าบรรจุอยู่ใน
ระเบียบวาระของสภาแห่งนี้แล้ว แต่ไม่เคยเห็นมีการพูดถึงและมีการหยิบยกขึ้นมาเพื่อจะพิจารณา
รองรับวิธีการเลือกตั้งสำหรับกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นก็อยากจะฝากไปยังรัฐบาลว่า ถ้าเห็น
กับความสำคัญในการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพก็ขอให้หยิบยกการเลือกตั้งนายก

องค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรงขึ้นมาใช้บังคับ และที่น่าเสียดายเป็นอย่างยิ่งนะครับก็คือ การเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น คือ นายก อบต. ซึ่งรัฐบาลและเสียงข้างมากก็ไม่รับในกฎหมายฉบับนั้นไปแล้ว เพราะฉะนั้นผมคิดว่าหากจะให้ความสำคัญและก็กฎหมายฉบับนี้บังคับใช้ และก็เห็นด้วยอย่างเต็มที่แล้วนะครับก็ต้องหยิบยกกฎหมายฉบับดังกล่าวขึ้นมาสู่การพิจารณาของสภาแห่งนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านพิชญ์สินี

นางพิชญ์สินี กิตติรักษกุล มุ่งฝากกลาง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่าน ประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางพิชญ์สินี กิตติรักษกุล มุ่งฝากกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคไทยรักไทย ดิฉันขอตั้งข้อสังเกตต่อรายงานของคณะกรรมการร่วม ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ฉบับนี้นะคะ ดิฉันได้เรียนถามผู้ที่มีประสบการณ์ว่าการแก้ไขในการพิจารณาในกรรมาธิการร่วมจะมี การแก้ไขในเนื้อหาหรือชื่อมาตราหรือไม่ -----

บอกว่าไม่มีการแก้ไขในชื่อมาตรา แต่แก้ไขเนื้อหาได้ ดิฉันสงสัยเกิดว่ารายงานฉบับนี้นะคะ มาตรา ๘๖ ในส่วนที่คณะกรรมการร่วมพิจารณากับในส่วนร่างที่แนบมาข้างหลังนั้น ไม่ตรงกัน ดิฉันจึงคิดว่าการที่สมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านกำลังพิจารณากฎหมายสำคัญ ซึ่งจะไปดูแลประชาชนดิฉันอยากให้มีความละเอียด แล้วก็ได้พิจารณาร่วมกัน อย่างเช่น มาตรา ๘๖ ที่กำลังพิจารณาอยู่ขณะนี้แหละ ถ้าพิจารณาในร่างข้างหลังกับร่างที่กำลังพิจารณา อยู่นี้เนื้อหาแตกต่างกัน ไม่ทราบว่าท่านประธานเห็นเหมือนที่ดิฉันเห็นหรือไม่คะ มาตรา ๘๖ ในหน้า ๓๙ กับมาตรา ๘๖ ที่อยู่ในหน้า ๓๔ ของฉบับร่างนี้นะคะ ดิฉันเองเห็นแล้วก็มี ความสับสนคงจะต้องให้ทางท่านประธานช่วยทบทวนตรงนี้ แต่ไหน ๆ ก็ได้ขออนุญาต ท่านประธานเพื่อขึ้นมาตั้งข้อสังเกตในการพิจารณาในร่างของการพิจารณาร่วมระหว่าง วุฒิสมาชิกและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฉบับนี้แล้ว ดิฉันเห็นว่ามาตราที่กล่าวถึงเรื่อง ของการให้มีการนับคะแนนในที่เลือกตั้งนั้นเป็นการแสดงความเห็นที่ค่อนข้างที่จะสวนกับ ความเป็นจริงที่น่าจะเกิดขึ้นในอนาคตต่อเนื่องจากการเลือกตั้งสมาชิกผู้แทนราษฎรหรือเลือก ตั้งวุฒิสภาที่ผ่านไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ดิฉันอยากจะพูดถึงท่านสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน นายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว ท่านพูดถูกต้อง เราเองนะคะเป็น นักการเมืองรุ่นใหม่ที่ได้เป็นผู้แทนราษฎรอันเนื่องมาจากการนับคะแนนรวม เพราะการนับ คะแนนรอนั้นนี้ไม่ต้องเป็นห่วงเลยว่าหีบที่เอามาจากท้องถิ่นนี้จะหายไปไหน เพราะประชาชน นี้เขาแห่ตามกันมาเลยนะคะ ตามมาดูจนถึงที่ตั้งรวม แล้วในขณะที่เดียวกันการนับคะแนนรวมนี้ ลักชีพยานที่สำคัญก็คือสื่อมวลชน สื่อมวลชนมีจำนวนน้อยคะ แล้วสื่อมวลชนบางท่านก็ ปฏิบัติงานตรงไปตรงมา สื่อมวลชนบางท่านก็อาจจะมีแอบแฝง เพราะฉะนั้นการที่เรา ได้เป็นผู้แทนราษฎรครั้งนี้เป็นการแสดงอย่างชัดเจนว่ามีการลดการใช้อิทธิพลในท้องถิ่น ในการที่จะบีบคั้นประชาชนในการเลือกตั้ง การที่คณะกรรมการที่จะนับคะแนนนั้น ในท้องถิ่นก็ไม่พ้นคนที่มีอิทธิพลในท้องถิ่นที่เข้ามามีส่วนร่วม มันขึ้นอยู่กับทางเลือกสรร หรือการแต่งตั้งมา ซึ่งรากฐานของการแต่งตั้งหรือเลือกตั้งก็มักจะมาจากคนที่มีอำนาจ ที่อยู่ในท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งแก้ไม่ได้ คะแนนของการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดครั้งที่แล้ว ดิฉันยังเก็บเอาไว้อยู่ จำนวนผู้เลือกตั้งกับจำนวนคะแนนที่ออกมาเนี่ยผิดกันลิบลับอยู่หลาย หน่วยเลือกตั้ง ดิฉันยังเก็บตรงนั้นเอาไว้แหละคะไม่ใช่เลยที่จะปฏิบัติหน้าที่ต่อการรักษา

ความถูกต้อง ดิฉันยังเห็นภาพตรงนั้นว่าประชาชนบอกรู้สึกผิดหวัง เขาบอกว่าเขา
สามารถได้ผู้แทนที่เขาอยากได้ แต่ทำไมรัฐธรรมนูญไม่ให้การเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด
เป็นแบบเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันนี้คือคำพูดของประชาชนในเขตอำเภอโนนสูง
จังหวัดนครราชสีมา ดิฉันเห็นความสำคัญว่าการพิจารณาร่วมกันของคณะกรรมการธิการร่วม
นี้เป็นประเด็นที่สำคัญมากกว่ามันสวนทางกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่อยากให้มี
ผลบังคับใช้ไปถึงการเลือกตั้งในท้องถิ่น เราคงจะปฏิเสธไม่ได้ว่าปัญหาของการคอร์ปชั่น
ในระดับท้องถิ่นทุกวันนี้ที่เราแก้ไม่ได้ นั่นคืออิทธิพลที่สอดคล้องกันอยู่ ดิฉันจึงขอแสดง
ข้อสังเกตตรงนี้ว่าดิฉันไม่เห็นด้วยกับข้อคิดเห็นในรายงานของคณะกรรมการธิการร่วมที่จะ
ให้มีการนับคะแนน ณ จุดเลือกตั้งแต่ละหน่วย -----

เพราะเราไม่มีเจ้าหน้าที่และไม่มีสื่อมวลชนที่จะไปเป็นสักขีพยานอย่างถ่องแท้ได้เหมือนเช่น การเลือกตั้งของการรวมกันไว้ ณ จุดเดียวค่ะ แล้วก็ที่สำคัญสิ่งที่ดิฉันพูด ดิฉันอยากได้รับ คำตอบจากท่านประธานนะคะว่าสิ่งที่ดิฉันพูดนี้ ดิฉันพูดผิดหรือพูดถูกว่าในรายงานที่ดิฉัน ถู้อยู่ที่น่าจะได้ออกไปพิจารณาในรายละเอียดใหม่ เพราะมันไม่ถูกต้อง มาตราไม่ตรงกัน ดิฉันไม่ทราบว่าเป็นประการใด ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมาธิการวิไลศรับ

นายวิไลศ จันทรพิทักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม วิไลศ

จันทรพิทักษ์ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ผมตอบท่านสมาชิกคุณพิชญ์สินี นิดเดียวครับ คือที่ไม่ตรงกัน ความจริงแล้วก็ไม่ตรงอย่างที่ท่านว่านะคะ แต่มันไม่ตรงแบบ ถูกต้องแล้วครับ เพราะว่าในการพิจารณาเนี่ยมันมีทั้งตัด ทั้งเพิ่ม พอตัดแล้วเพิ่มตอนมาสรุป ตอนท้ายมันก็จะเรียงใหม่นะครับ บางมาตรามันถอย ๒ มาตรา บางมาตราถอย ๓ มาตรา แต่ผลที่สุดคือถูกต้องแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญครับ ท่านโกเมศครับ

นายโกเมศ ขวัญเมือง (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม โกเมศ ขวัญเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ครับ เท่าที่ผมได้ฟัง ความเห็นของกรรมาธิการร่วมได้มุ่งประเด็นเรื่องการนับคะแนน ผมคิดว่าเป็นความเห็นที่น่าจะ ชัดแย้งกับความต้องการของรัฐธรรมนูญ ความจริงรัฐธรรมนูญฉบับนี้ต้องยอมรับว่าในขณะที่ ผู้ร่างเขาได้ร่างขึ้นเราต้องการหวังผลที่สุด ก็คือการปฏิรูประบบการเลือกตั้ง เพราะถ้าวาระบบ การเลือกตั้งนั้นเป็นหัวใจสำคัญของระบอบประชาธิปไตยครับ การแสดงออกโดยการเลือกตั้ง การเลือกตั้งเป็นการทั่วไป การเลือกตั้งเป็นการลงคะแนนลับ ในที่สุดเราก็จัดระบบว่าต่อไปนี้ ก่อนเข้าสู่อำนาจรัฐ เราให้มีองค์กร ๆ หนึ่งคือ กกต. แต่ กกต. ในความหมายตรงนี้ทำหน้าที่ บริหารจัดการการเลือกตั้งเท่านั้นเองครับ เพราะฉะนั้นการที่ท่านกรรมาธิการ ๒ ท่าน ท่านบอก ว่ามีความเห็นอยู่ ๒ ความเห็นว่าจะให้นับที่หน่วยเลือกตั้งหรือนับรวม ในที่สุดท่านก็ไปตาม กกต. ว่า กกต. บอกเขาจัดการการเลือกตั้งได้ในกรณีที่นับคะแนนในหน่วยเลือกตั้ง ผม

ขอย้อนกลับไปนิดหนึ่งครับว่าเราเป็นห่วงว่าระบบการเมืองของเราที่ล้มเหลว ที่เราถูกปฏิวัติ
 ที่เราถูกยุบสภา รัฐธรรมนูญถูกฉีก ๑๕ ฉบับ ก็สาเหตุเรื่องนี้ครับ สิ่งที่เราเพื่อนสมาชิกในสภา
 ทั้งหลายใช้คำพูดว่า วงจรอุบาทว์ ทำให้ไม่เป็นวงจรอุบาทว์ครับ เพราะการเลือกตั้งมีการลงทุน
 มีการหากำไร ในที่สุดก็เป็นเรื่องเป็นราวจนกว่าจะมีการยึดอำนาจรัฐที่เรียกว่า คณะปฏิรูปบ้าง
 คณะปฏิวัติบ้าง คณะรักษาความสงบแห่งชาติบ้าง ซึ่งวงจรนี้จึงเป็นวงจรอุบาทว์ที่มันหมุน
 เหมือนกับไถกินปลวกครับท่านประธาน ปลวกไปกินศาลพระภูมิ ศาลพระภูมิก็กินไถ
 มันหมุนอยู่อย่างนี้ ศาลพระภูมิกินไถ ไถกินปลวก ปลวกกินศาลพระภูมิ ๖๖ ปีของประเทศไทย
 เราพบว่าปัญหาที่สำคัญคือการซื้อสิทธิขายเสียง การใช้อิทธิพลข่มขู่ นั่นก็หมายความว่า
 ผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งไม่มีความเป็นอิสระ ความเกรงกลัวเรื่องเงินทุกคนต้องการ เงินไม่ใช่
 พระเจ้าครับ แต่ลูกของพระเจ้าต้องการเงินกันทั้งนั้นเพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้จึงเกิดความคิด
 ขึ้นว่าทำอย่างไรเราจะละลายพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
 แต่ท่านกรรมาธิการท่านมาคิดว่าตอนนับบัตรจะมีปัญหา ๗ วัน ๗ คืนมีปัญหา ประชาชน
 มามุงดูจะเป็นพยานให้ไม่มีการโกง ไม่มีการยกหีบหนี อันนี้เขาไม่พูดกันแล้วครับ
 เพราะกรรมการการเลือกตั้งถือว่าเป็นผู้มีอำนาจ มีเจ้าหน้าที่ มีการจัดการตามรัฐธรรมนูญ
 แต่สิ่งที่เราต้องการทำก็คือเราละลายพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้ง เมื่อรับเงินเสร็จ เมื่อถูกข่มขู่เสร็จ
 แต่ฉันไม่เลือกคุณนะ อย่างนี้เขาเรียกพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งที่รัฐธรรมนูญเขาต้องการ
 พฤติกรรมอย่างนี้ก็คือลงบัตรเสร็จแล้วไม่ทราบว่าจะลงให้ใคร -----

สผ ๑๒/๒๕๔๕ (ส. นิติบัญญัติ)

แต่ถ้านับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้งซึ่งเป็นหน่วยเล็ก มีคนประมาณ ๑๑๐ คน ณ หน่วยเลือกตั้ง เพราะกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งบอกให้อำนาจการเลือกตั้ง รัฐธรรมนูญก็เขียนว่า ให้อำนาจ การเลือกตั้งที่ดีที่สุด วิธีการอำนาจการเลือกตั้งที่ดีที่สุด ก็คือจัดหน่วยเลือกตั้งให้เล็กที่สุด เพื่อ ประชาชนได้เดินทาง ๒ - ๓ กิโลเมตรถึงหน่วยเลือกตั้ง นี่คือเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้น คน ๑๒๐ เขากาได้เลยหมู่บ้านนี้ขอ ๕๐ เสียงพอ เพราะฉะนั้นกาได้ว่า ๕๐ เสียง ที่มาของการใช้ อิทธิพล ที่มาของการใช้เงินครับ ในที่สุดเมื่อระบบคิดตกผลึกอย่างนี้ รัฐธรรมนูญจึงเขียนไว้ว่า ให้มีการนับคะแนนรวมในหน่วยเลือกตั้งใน ๑ แห่งเลือกตั้ง ทุกหน่วยมารวมนับรวมเป็น ๑ แห่ง เลือกตั้ง นี่เจตนารมณ์รัฐธรรมนูญ ในขั้นที่ร่างรัฐธรรมนูญเสร็จ ผู้ประสงค์ที่จะสมัครสมาชิก วุฒิสภาในขณะนั้นยังต่อว่าคณะ สสร. ครับ ว่าทำไมของสภาผู้แทนราษฎรจึงนับรวม แต่ของเขานับที่หน่วยเลือกตั้ง คำตอบก็คือว่า เขาเลือกตั้งทั้งจังหวัด การจะซื้อสิทธิขายเสียง ทั้งจังหวัดนั้นคุณลงทุนไปเถอะ เชื้อใจใน กกต. นั้นประเด็นที่ ๑ แต่หลังจากนั้นเมื่อสภา ผู้แทนราษฎรเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ หลักการของสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าควรนับรวม ณ แห่งเดียว วุฒิสภา ๒๐๐ เสียง เขาลงมติเห็นด้วยกับข้อความเห็นของสภาผู้แทนราษฎร เพียงแต่ เพิ่มเติมคำอยู่คำเดียวครับ ถ้าประชากรผู้มีสิทธิเกินกว่า ๑๐๐,๐๐๐ คนให้แยกเป็น ๒ หน่วย ก็ได้ แล้วแต่ กกต. จะกำหนด ซึ่งเป็นความเห็นสอดคล้องของสภาล่างและสภานบน กรรมการการ ทานไปคิดเอาเอง ไปเอาความเห็นของกรรมการคนเดียวที่ท่านเอ่ยนามผมไม่อยากจะเชื่อ ซึ่งผิดหวังจากระบบหน่วยเลือกตั้งแบบนับรวม ท่านก็ทำมาเป็นความเห็นรวมของท่าน อย่างนี้ ผมถือว่าเป็นการย้อนกลับไปสู่ยุคที่เรียกว่า ทำลายเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และประกอบ กับการเลือกตั้ง ส.ส. นั้นต้องเป็นการเลือกตั้งทั่วไป การเลือกตั้ง ส.ว. เป็นการเลือกตั้งทั่วไป แต่การเลือกตั้งท้องถิ่นไม่แน่นอน ไม่เสมอกัน ไม่ทุกวัน ไม่ใช่วันเดียวกันทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นปัญหานี้ผมคิดว่าปัญหารากหญ้า ก็คือเป็นปัญหาที่ทำให้ระบบประชาธิปไตย ของเราจะถอยหลัง ถ้าหากว่าการเลือกตั้งยังใช้ระบบที่เรียกว่า เลือกตั้งและนับคะแนนใน หน่วยเลือกตั้งฉันใด ผมคิดว่าไม่สมความปรารถนาที่เราต้องการให้ประชาธิปไตยที่เกิดจาก รากหญ้าและบริสุทธิ์ ยุติธรรมและจะเป็นผลให้รากแข็งแรงเพื่อสร้างดอกใบประชาธิปไตย ผลที่เกิดขึ้นครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านศุภชัยครับ และที่ท่านกอบกุลครับ ท่านศุภชัยก่อนครับ

นายศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ศุภชัย โพธิ์สุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคไทยรักไทยครับ ท่านประธานครับ กระผม ขออนุญาตร่วมแสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น กระผมเองได้ศึกษาร่างพระราชบัญญัติโดยส่วนรวมแล้วต้องยอมรับว่ามีการพัฒนา มีความก้าวหน้าเป็นอย่างยิ่ง แต่ก็มาติดใจตรงประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ หลาย ๆ ท่านได้ให้ความเห็นไปแล้วในมาตรา ๘๖ เกี่ยวกับการนับคะแนน คณะกรรมาธิการร่วม ได้มีความคิดเห็นร่วมกันว่า ให้มีการนับคะแนนในหน่วยต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ท่านประธานครับ ผมมีความรู้สึกที่ว่ามาตรา ๘๖ นี้เป็นมาตราเดียวที่ตั้งเอาพระราชบัญญัติฉบับนี้ถอยหลังเข้าคลองและล่าหลังไปอีกหลายร้อยปีครับ กระผมไม่เห็นด้วย อย่างยิ่งครับ และรับไม่ได้จริง ๆ เพราะในความรู้สึกของกระผม นั้น หรือของคนทั่ว ๆ ไปต่างก็ ยอมรับว่าในกระบวนการการเลือกตั้งนั้น สิ่งที่เลวร้ายที่สุดในกระบวนการเลือกตั้งก็คือการใช้เงินซื้อเสียง ผลเป็นอย่างไรท่านผู้มีเกียรติหลาย ๆ ท่านได้แสดงความคิดเห็นกันหมดแล้ว ผมไม่อยากจะพูดเพิ่มเติม -----

สผ ๑๒/๒๕๔๕ (ส. นิติบัญญัติ)

แต่อยากจะแย้งตรงที่ว่า ความคิดเห็นของกรรมาธิการร่วมบอกว่าการนับคะแนนรวมในที่ใด
 ที่หนึ่งนั้นมันง่ายต่อการที่จะซื้อหน่วยจุดนับคะแนน มันง่ายต่อการที่จะโกงจุดเดียว และเหตุผล
 อื่นหลาย ๆ อย่างออกมา กระผมขอเรียนว่านั่นคือเป็นความจริงบางส่วน ท่านประธานครับ
 ความจริงโดยทั่วไปนั้นการนับคะแนนรวมนั้นมันไม่อาจที่จะไปโกงได้ง่าย ๆ เพราะมีกระบวนการ
 ในการตรวจสอบในการควบคุมของ กกต. และสื่อมวลชนโดยทั่วไปค่อนข้างดี ค่อนข้าง
 กว้างขวาง แต่การที่จะให้คะแนนในหน่วยนั้น กระผมขอเรียนว่าเงินซื้อเสียงสามารถกำหนด
 จำนวนคะแนนได้อย่างแน่นอนครับ เพราะด้วยความกลัว ด้วยอิทธิพล ด้วยอำนาจมืด เขาไม่ได้
 มาโกงตอนนับคะแนนในหน่วยหรอกครับ แต่ว่าเงินนั้นมันสามารถกำหนดใจคนที่จะไปใช้สิทธิ
 ลงคะแนน อย่างสมมุติว่ากระผมจะลงเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่น กระผมมีอิทธิพลในท้องที่
 มีเงิน มีอำนาจ กระผมกำหนดลงไปให้หัวคะแนนเลยบ้านนี้เอา ๕๐ คะแนน ต้องทำให้ได้
 ถ้าทำไม่ได้อย่าให้กูเห็นหน้า ขอโทษนะครับ นี่เป็นคำพูดที่เขาใช้กันโดยทั่วไป ถ้าในลักษณะ
 อย่างนี้นะครับ หัวคะแนนในหมู่บ้านก็ไปกำกับไปควบคุมบอกว่าต้องทำให้ได้ ถ้าทำไม่ได้ตามนี้
 อยู่ไม่ได้นะ แค่นี้คะแนนก็ออกมาตามที่มีอำนาจมีอิทธิพลใช้เงินซื้อเสียงกำหนดแล้วครับ
 ไม่จำเป็นต้องมาโกงกันในหน่วยแล้ว เพราะฉะนั้นรับไม่ได้จริง ๆ ในประเด็นนี้ไม่ควรจะออกมา
 ในลักษณะอย่างนี้เลย ผมเรียนตรง ๆ นะครับว่าถ้าหากพอจะปรับปรุงแก้ไขได้ พอที่จะเอากลับ
 ไปทบทวนใหม่ก็อยากให้กลับไปทบทวนนะครับ เพราะว่ากระผมฟังดูแล้ว ส.ส. ๑๐๐ เปอร์เซนต์
 เลยครับลุกขึ้นมาพูดไม่เห็นด้วยตามแนวความคิดของกรรมาธิการร่วม ไม่เห็นด้วยจริง ๆ
 ขอกราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่สอง) : ท่านกอบกุลครับ

นางกอบกุล นพอมรบดี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 ดิฉัน กอบกุล นพอมรบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี พรรคชาติพัฒนา ดิฉันเอง
 ในฐานะของกรรมาธิการก็อยากจะอภิปรายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภา

ท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งในกฎหมายพระราชบัญญัติตัวนี้มีมาตราที่สำคัญ ๆ ที่เป็นหัวใจจริง ๆ เลยอยู่ ๓ มาตรา ก็คือ มาตรา ๑๒ กับมาตรา ๑๓ และก็มาตรา ๑๖ ซึ่งในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ นี้ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องการแบ่งเขตการเลือกตั้ง ที่มีปัญหามากที่สุดก็คือการแบ่งเขตการเลือกตั้งของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดแบ่งออกเป็นเขตเล็กเขตน้อย ถ้าท่านได้พิจารณาดูท่านจะเห็นว่าแต่ละเขตที่เพื่อนสมาชิกได้กล่าวมาไม่ว่าอำเภอหนึ่ง ๆ จะมีสมาชิกที่ท่าน กรณีของสมุทรสาคร สมุทรสงครามที่มีสมาชิก ๒๔ ท่าน ใน ๑ อำเภอ ในจังหวัด แล้วก็ในอำเภอหนึ่งก็มีสมาชิกถึง ๑๔ ท่านมีการแบ่งเขตเป็นเขตเล็กเขตน้อย สิ่งที่เราจะได้พบก็คือท่านจะได้พบสมาชิกสภาตำบลคะ จากสมาชิกสภาจังหวัดจะเป็น ส.จ. ตำบล ดิฉันเองกำลังจะพ้นไปถึงการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ถ้าการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดยังไม่เกิด ขณะเดียวกันผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจะต้องมาจากการเลือกตั้งทางอ้อมก็คือสมาชิกสภาจังหวัดมาเลือกตั้งกันเอง นั่นหมายความว่าสภาเรากำลังจะนำสมาชิกสภาตำบลที่เลือกตั้งมาเพียงตำบลหนึ่งหรือ ๒ ตำบล หรือแค่ครึ่งหนึ่งของเขตเทศบาล ยกตัวอย่างเช่น เทศบาลเมืองของดิฉันมีประชากรมากกว่าที่จะแบ่งออกเป็น ๑ คนหรือ ๒ คนได้ ก็กลับกลายมาเป็นผู้บริหารที่ดูแลทั้งจังหวัด ท่านนึกถึงภาพตรงนั้นดูสิคะว่ากฎหมายมันช่างไม่สอดคล้องกันเลย ในขณะที่เดียวกันบางท่านเรียกร้องที่จะให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทางตรง แต่ขณะเดียวกันนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่รับผิดชอบคนทั้งจังหวัด กลับมาจากสมาชิกสภาตำบลหรือ ส.จ. ตำบล -----

ดิฉันเองอยากจะฝากข้อคิดนี้ให้กับเพื่อนสมาชิกได้พิจารณา ได้คำนึงถึงข้อปัญหาตรงนี้ที่จะเกิดขึ้น อีกมาตราหนึ่งก็คือมาตรา ๘๖ ซึ่งเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายกันไปกว้างขวางแล้ว ดิฉันเองในฐานะที่อยู่ตรงนี้ ดิฉันเองก็อยากจะเห็นให้มีการนับคะแนนที่หน่วยรวมมากกว่าที่จะแบ่งไปเขตแต่ละหน่วยเลือกตั้งตามความคิดเห็นส่วนตัวของดิฉัน เป็นการช่วย กกต. ป้องกันการซื้อเสียง ป้องกันการข่มขู่ และก็ป้องกันอิทธิพล ดิฉันเองยังเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกและยังคงยืนยันกรณที่อยากจะให้มีการนับคะแนนรวมเพื่อป้องกันตามที่เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้กล่าวไปแล้ว ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสุรชาติเชิญครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็ขอพูดสักนิดหนึ่งครับท่านประธาน ผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ อุดรธานี พรรคไทยรักไทย ในฐานะผมก็อดีตกำนันมาก่อน เคยเป็นประธานสภาตำบล แล้วก็เคยเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารจังหวัดหรือ ส.จ. เก่านั้นเอง ผมค่อนข้างจะไม่ค่อยสบายใจเท่าที่ควร ผมเพียงแต่ฝากข้อสังเกตแต่ว่าเราก็มีโอกาสแก้ไขได้ในอนาคต วันนี้กรรมมาธิการร่วมแล้วเราก็คงจะทำอะไรไม่ได้มากแต่อนาคตเราต้องแก้ไขแน่นอน ผมอยากให้แยกเป็น ๒ ประเภท เหมือนกับเราเลือกผู้แทนราษฎร เราเลือกที่นี้ไปนับที่อื่นก็ได้ แต่ผู้แทนเรากว้างว่าน่าจะ สมมุติว่าเขต ๑ มี ๓ อำเภอ มันน่าจะแบ่งเป็นอำเภอเป็นจุด ๆ ๓ จุด ส่วนองค์การบริหารส่วนจังหวัดท่านกรรมมาธิการร่วมได้แก้ไขเป็นเขตละ ๑ ท่าน ถ้าเขตละ ๑ ท่าน วิธีการนับคะแนนท่านต้องแปรสภาพเป็นรวมนะครับ ต้องรวม เพราะอะไร เพราะเหตุที่ท่านอย่าลืมนะครับ ต่อไปนี้ ๓ ตำบล ๔ ตำบล ต่อ ๑ ท่าน แฟนผม ภรรยาผมเป็น ส.จ. ผมไม่ได้หวังเลย ผมเห็นด้วย อยากจะให้นับคะแนนรวม สมมุติผมเป็น ส.ส. อย่างนี้ แฟนผมลง ส.จ. เดียวนี้เป็นอยู่แล้ว ไม่ใช่จะลง ต่อไปก็ต้องลงเหมือนกันแต่ท่านประธานครับ หน่วยหนึ่งคะแนนต้องมานะ นับเป็นหน่วย ๆ นึกออกไหมครับ นับเป็นหีบ ๆ เป็นหน่วย ๆ ไม่ใช่ไปนับรวมเหมือนกับ ส.ส. อย่างเอา ส.ว. มาเปรียบ ส.ว. ทั้งจังหวัด โอ.เค. หน่วยเลือกตั้งไม่เป็นไร ส.ว. เขาไม่ได้ให้คุณให้โทษใครนะครับ เขามาเป็นผู้กลั่นกรองกฎหมายเฉย ๆ มาสรรหาเฉย ๆ ไม่ได้ให้คุณให้โทษเหมือนผู้แทนนะครับ แล้ว ส.ว. เขาไม่ได้

หาเสียงเหมือน ส.ส. เรา ฉะนั้น ส.จ. ก็เหมือนกัน สมาชิก อบจ. ต้องหาเสียงเหมือนกับ ส.ส. เหมือนกับสมาชิก อบต. สมาชิก อบต. ก็ไม่ต้องหาเสียงรุนแรง เพราะบ้านใครบ้านมัน เขารู้จักดีอยู่แล้ว แต่ ส.จ. มาแบ่งเขตเลือกตั้งให้เขาที่ท่านต้องกำหนดหน่วยนับคะแนนนะครับ ท่านประธาน เหตุผลนะครับ สมมุติผมเป็น ส.ส. แพนผมลง คะแนนไม่มาผมรู้แล้วหน่วย ๑ หน่วย ๒ บ้านโน้นบ้านนี้ คะแนนไม่มานี้แล้วใครจะมองหน้าผมติด ลูกพี่ทำอย่างไร ขอโทษขอโพยนะ อย่างนี้เป็นต้น ถ้าไปนับรวมที่อำเภอไม่ต้องหอรอกครับ ผมไม่รู้มาจากไหน ผมไม่รู้เรื่องเลยว่าใครเลือกตั้ง ก็เหมือนกับนับคะแนน อย่างจุดนับคะแนนที่ ส.ส. เราเนี่ย ธรรมดา แบ่งเขตเลือกตั้ง และหน่วยเลือกตั้งนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้งสมัยก่อน ๆ ผมมาตั้ง ๕๐,๐๐๐ - ๖๐,๐๐๐ คะแนนอย่างนี้ แต่พอแบ่งเขตเลือกตั้งเล็ก ๆ แล้วไปนับรวมตม ผมก็มาแค่ ๒๐,๐๐๐ กว่าคะแนนเท่านั้นเอง ผมก็รู้มาจากอำเภอไหน ธรรมดาอำเภอเดียวผมก็ได้แล้ว ๒๐,๐๐๐ กว่าคะแนนนี่อย่างนี้เป็นต้น อันนี้ตัวอย่างนะครับท่านประธาน แต่อย่างไรก็ตามผมฝากข้อสังเกตว่าวิธีการนับคะแนนของ อบจ. ท่านประธานอย่าลืมนะครับ ปิดเลยนะครับ ท่านประธาน ถ้าหน่วยไหนแพ้ ผมกำหนดกรอบไว้ว่า ๕๐ คะแนน ๖๐ คะแนนต่อหน่วยเลือกตั้งอย่างนี้ ถ้าเกิดไม่ได้ปิดแน่นอนครับท่านประธาน ท่านประธานรู้จักคำว่า ปิด ไหมครับ เชือดคอครับท่านประธาน ปิดแน่นอน คะแนนไม่มาที่ท่านประธานจริงหรือเปล่า กต. คุณก็ตามนะครับ อันนี้ผมฝากข้อสังเกตมาตรา ๘๖ นี้

ที่นี้มาตรา ๑๐ ผมเป็นห่วงอยู่นิดหนึ่งเรื่องค่าใช้จ่าย ในนี้สมมติเลือก อบต. ค่าใช้จ่าย อบต. ออกเอง อบต. เงินน้อย ๆ หน่วยละประมาณ ๑๐,๐๐๐ กว่าบาท ใน กกต. เขาชี้แจง อบต. ออกเองนี้ เดือดร้อนเหมือนกันนะครับท่านประธาน แต่อย่างไรก็ตามถ้าเลือกผู้บริหารโดยตรงมันควรจะไป นับคะแนนรวมกัน อย่าไปนับกระจายตามหน่วยเลือกตั้งมีปัญหาแน่นอน ถ้าไปนับรวมแล้วนี่ โกงก็ลำบาก ผู้มีอิทธิพลก็ลดลง แล้วก็ปัญหาต่าง ๆ ก็หมดไป ค่าใช้จ่ายก็น้อยด้วย ผมขอฝาก ท่านประธานเป็นข้อสังเกตเท่านั้นเองครับ เรื่องนี้ต้องผ่านแน่นอน เพราะผมเป็นพรรครัฐบาล กรรมการร่วมแล้ว เราแก้ได้ไม่ยากแล้วครับ มีแต่ผ่านลูกเดียวครับ ท่านประธาน ขอบขอบคุณครับ

พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : ขออนุญาตหารือ

ท่านประธานครับ ผม พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์ ไทยรักไทย กำแพงเพชร ผมว่าตามที่ กรรมการร่วมได้ชี้แจง ตลอดจนสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหมดได้อภิปราย ส่วนมากเป็นความห่วงใยทั้งหมดเลย แต่ทุกคนมีความตั้งใจที่จะให้กฎหมายฉบับนี้ผ่าน ผมว่าน่าจะปิดอภิปราย ได้แล้วครับ ขอกราบขอบคุณท่านประธานครับ ขอหารือท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านเสนอหรือหารือครับ

พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : ผมขอเสนอให้มีการปิด อภิปรายครับ ขอความกรุณาเพื่อน ๆ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านสมาชิกท่านใดจะเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมมีมติให้ปิดอภิปรายนะครับ ต่อไปผมจะถามมติว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) มีสำัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกครับ เชิญเข้ามาลงมติครับ ผมจะถามมตินะครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันได้ พิจารณาเสร็จแล้ว โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย นะครับ ท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนนเสียงครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนเสียงครับ ขอทราบผลการรวมคะแนนด้วยครับ มีท่านสมาชิก ที่เห็นด้วย จำนวน ๓๔๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๔ ท่าน งดออกเสียง ๖ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน ที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ คือร่างพระราชบัญญัติ การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ขอขอบคุณท่านคณะกรรมการครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาในระเบียบวาระที่ ๔.๒ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ การพิจารณาในวาระที่ ๒ เราจะพิจารณากันตั้งแต่ชื่อร่างและคำปรารภ และจะเรียงตามลำดับมาตรา ในวาระนี้สมาชิกคงจะอภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำหรือข้อความที่มีการแก้ไขเท่านั้นครับ ถ้ากรรมการพร้อมขอเชิญแถลงครับ เชิญครับ

พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ (กรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ ในฐานะรองประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานบุคคลในคดีอาญา พ.ศ. ขอเสนอรายงานของ
 คณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๕ วันพุธที่ ๒๘
 พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
 คุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ร่างพระราชบัญญัติ
 คุ้มครองพยานบุคคลในคดีอาญา พ.ศ. นายสุทัศน์ เงินหมื่น กับคณะ เป็นผู้เสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. นายสุรสิทธิ์ นิตวุฒิวรรักษ์
 และนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ เป็นผู้เสนอ และร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดี
 อาญา พ.ศ. นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ กับคณะ เป็นผู้เสนอ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
 คณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ โดยให้ถือร่างพระราชบัญญัติ
 ของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณานั้น บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการ
 พิจารณาเสร็จแล้วในวาระที่ ๑ ปรากฏผลดังที่ได้เสนอมาที่สภาฯ นี้ จึงเสนอสภาเพื่อพิจารณา
 ในวาระ ๒ ต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านเลขาธิการดำเนินการครับ

นายวัชรินทร์ จอมพล พล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ.
 ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการขอสงวนความเห็น และมีผู้สงวน
 คำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านกรรมการปิยะณัฐสงวนความเห็นครับ เชิญครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปิยะณัฐ
 วัชรภรณ์ มาจากจังหวัดศรีสะเกษ กระผมสังเกตเห็นว่าการตั้งชื่อร่างพระราชบัญญัติ เรามักจะ
 เขียนชื่อร่างพระราชบัญญัติให้ครอบคลุมไปถึงเนื้อหา ในบางครั้งชื่อร่างพระราชบัญญัตินั้น

ก็จะยาวเป็นบรรทัด บางครั้งเขียนบรรทัดหนึ่งก็ไม่พอด้วยเข้าไป แท้ที่จริงนั้นกระผมคิดว่าชื่อร่างพระราชบัญญัติก็น่าจะเอาเฉพาะหัวใจของพระราชบัญญัติฉบับนั้นมากำหนดเอาไว้ เพื่อให้เรียกขานกันง่าย ๆ เมื่อเวลามีการอ้างอิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ้างอิงในทางราชการนั้น หากจะต้องอ้างอิงพระราชบัญญัติชื่อยาว ๆ ก็จะทำให้เสียเวลาและไม่สะดวกแต่ประการใด ในการประชุมกรรมการก็ได้มีการซักถามกัน เพราะกระผมเห็นว่าเฉพาะชื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่าคุ้มครองพยาน ตามนัยที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดให้ คำว่าคุ้มครองพยาน ก็น่าจะมีความเข้าใจถึงความหมายได้อย่างถ่องแท้ เพียงแต่ว่าชื่อที่กรรมการได้พิจารณาให้ความเห็นชอบในเสียงข้างมากใช้ชื่อยาวไปว่า คุ้มครองพยานในคดีอาญา ด้วยเหตุผลที่ว่าเพื่อให้ชัดเจนว่าการคุ้มครองพยานนั้นจะคุ้มครองเฉพาะพยานในคดีอาญา กระผมคิดว่าไม่จำเป็นที่จะต้องไปเขียนว่าคุ้มครองพยานในคดีอาญา ใช้คำว่า คุ้มครองพยาน ก็น่าจะชัดเจนเพียงพอ จะคุ้มครองใครเนื้อหาอยู่ในตัวกฎหมาย ไม่ใช่อยู่ในชื่อ -----

ถ้าจะต้องการให้ชัดเจนกระผมก็คิดว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ได้คุ้มครองพยานแต่เพียงอย่างเดียว
 ยังให้คำตอบแทนพยานอีกด้วย ถ้าจะให้ชัดเจนทำไมไม่เขียนให้ชัดเจนว่ากฎหมายคุ้มครองและ
 ให้ประโยชน์ตอบแทนกับพยาน ยิ่งไปกว่านั้นถ้าดูเนื้อหาในกฎหมายฉบับนี้แล้วมิได้คุ้มครองหรือ
 ผลประโยชน์ตอบแทนแต่เฉพาะพยานแต่เพียงบุคคลเดียวเท่านั้น ยังกินความหมายกว้างไกลไป
 ถึงสามี ภรรยา บุพการี ผู้สืบสันดาน รวมตลอดถึงบุคคลผู้ใกล้ชิดกับพยานอีกด้วย ถ้าต้องการให้
 เกิดความชัดเจนโดยเอาเนื้อหาของกฎหมายมาบัญญัติเป็นชื่อก็น่าจะชื่อว่ากฎหมายคุ้มครอง
 พยานและบริวาร เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าการเขียนกฎหมายใหม่ ๆ มักจะเขียนให้ยืดยาวเพื่อ
 ให้ความเข้าใจ แต่กระผมคิดว่าความเข้าใจจากการดูชื่อนั้นไม่ถูกต้อง เนื้อหาเป็นอย่างไรก็
 ต้องอยู่ในเนื้อหา การใช้ชื่อกฎหมายน่าจะสั้น ๆ กระชับรัดกุมให้เกิดความคล่องปาก ให้ความเข้าใจ
 ง่ายมากยิ่งขึ้น กระผมจึงเสนอคำแปรญัตติเป็นชื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า
 ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพยาน เท่านั้นครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณสุขุมพงศ์ครับ ผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นาย
 สุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคไทยรักไทย กระผมเป็น
 ผู้ขอแปรญัตติ ซึ่งคณะกรรมการเสียงข้างมากไม่เห็นพ้องด้วย กระผมจึงจำเป็นต้องสงวน
 คำแปรญัตติไว้ สำหรับประเด็นที่กระผมสงวนคำแปรญัตติไว้ก็เป็นชื่อของร่างพระราชบัญญัติ
 เนื่องจากกระผมเห็นว่าหลักในการร่างกฎหมายนั้น กฎหมายนั้นจะต้องรัดกุม ชัดเจน และท้าย
 ที่สุดก็เป็นประโยชน์แก่พี่น้องประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ การที่ร่างของกรรมาธิการ
 บัญญัติใช้ชื่อว่า ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. นั้น ท่านประธานครับ
 พี่น้องประชาชนของเราโดยส่วนมากไม่ได้มีโอกาสเห็นกฎหมาย ไม่ได้มีโอกาสอ่าน
 ราชกิจจานุเบกษา แต่ถ้ามีโอกาสเห็นชื่อกฎหมายแล้ว ถ้ากฎหมายอธิบายเนื้อหาของตัว
 กฎหมายได้พี่น้องประชาชนโดยส่วนมากก็จะเกิดประโยชน์ ท่านประธานลองดูสิครับสิ่งที่
 ผมสงวนไว้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและตอบแทนพยานในคดีอาญา คนทั่วไปได้ฟังได้ยิน
 ก็จะเข้าใจทันทีครับว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายใหม่ออกมาคุ้มครองพยานและตอบแทน
 พยานหากเกิดกรณีความเสียหายตามสิทธิอันพึงมีพึงได้ตามกฎหมายฉบับนี้ กระผมจึงขอให้

เพิ่มคำว่า และตอบแทนพยาน ลงไปในชื่อของกฎหมายฉบับนี้ด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ทางกรรมการเชิญครับ กรรมการชี้แจงครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ กระผม สามารถ แก้วมีชัย ในฐานะกรรมการ ขออนุญาตเรียนตอบท่านผู้สงวนความเห็นทั้ง ๒ ท่าน ท่านประธานที่เคารพครับ ทั้ง ๒ ท่านก็จะเห็นว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันไป ๒ ทาง ท่านแรกท่านก็อยากจะให้ชื่อสั้น ๆ โดยท่านก็ตัดเรื่องในคดีอาญาออกนะครับ อีกท่านหนึ่งท่านก็จะเอายาว ๆ หน่อยท่านก็จะให้ใส่เรื่องค่าตอบแทนเข้าไปด้วย คณะกรรมการ เสียงข้างมากได้พิจารณาแล้วนะครับ ก็เห็นว่าที่เรายังคงร่างเดิมตามที่สภาได้รับหลักการไป ก็ด้วยเหตุผลหนึ่งนะครับ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๔ ซึ่งได้บัญญัติให้บุคคลที่เป็นพยานในคดีอาญาได้รับค่าตอบแทนหนึ่งนะครับ เราอยากจะทำให้สอดคล้องต้องกับถ้อยคำที่ใช้อยู่ในรัฐธรรมนูญ และให้ปรากฏชัดเจนว่าเราจะคุ้มครองเฉพาะในคดีอาญาเท่านั้น จะไม่เกี่ยวกับคดีแพ่งอื่นนะครับ และอยากจะทราบเรียนว่าถ้าท่านไปดูสาระข้างในท่านก็จะเห็นนะครับว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่ว่าจะเป็นมาตรการคุ้มครองพยานเป็นมาตรการทั่วไป หรือมาตรการคุ้มครองพยานในลักษณะเป็นมาตรการพิเศษ ก็จะบ่งชี้เป็นคดีอาญาและเป็นคดีอาญาร้ายแรงในกรณีที่เป็นมาตรการคุ้มครองพิเศษ ฉะนั้นเราก็คิดว่าเราน่าจะบัญญัติไว้ให้ชัดเจนในชื่อร่างว่าคุ้มครองเฉพาะพยานในคดีอาญา ส่วนที่ท่านต้องการที่จะให้เพิ่มเติมถ้อยคำว่า คุ้มครองพยานและค่าตอบแทนในคดีอาญา อย่างที่ท่านสมาชิก ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านสุขุมพงศ์ท่านได้ขอสงวนความเห็นไว้ นั้นก็อยากจะทราบเรียนว่าเรื่องของการตอบแทนนั้น เราได้เขียนเรื่องค่าตอบแทนไว้ละเอียดในแต่ละมาตราอยู่ แล้วชัดเจนนะครับ ฉะนั้นถ้าท่านมาดูรายละเอียดในกฎหมายท่านก็จะทราบว่านอกจากจะให้การคุ้มครองในเรื่องของความปลอดภัยต่อการทำร้ายแล้วนี้ ถ้าหากว่ากรณีมาเป็นพยานในคดีอาญา และมีปัญหานั้นก็ได้รับค่าตอบแทนด้วย ในมาตรการพิเศษถ้าต้องย้ายบ้าน ถ้าต้องย้ายที่อยู่ ท่านก็จะได้รับค่าตอบแทนต่าง ๆ เหล่านี้ ฉะนั้นในเมื่อรายละเอียดต่าง ๆ ได้บัญญัติไว้แล้ว เราก็คิดว่าชื่อของร่างพระราชบัญญัตินี้ น่าจะกระชับและก็สอดคล้องกับถ้อยคำในรัฐธรรมนูญที่บัญญัติให้สิทธิไว้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ทางกรรมาธิการยืนยันนะครับ เพราะฉะนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญสมาชิกที่อยู่ด้านนอกเข้ามาใช้สิทธิด้วยนะครับ การถามมติผมจะถาม เป็น ๒ ประเด็นนะครับ เนื่องจากมีผู้แปรญัตติและก็สงวนความเห็นไว้เป็น ๒ ท่านนะครับ ครั้งแรกผมจะถามก่อนว่าเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก หรือเห็นด้วยกับผู้สงวนความเห็นหรือผู้แปรญัตติ ถ้าหากว่าเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ผมก็จะถามต่อไปนะครับว่า จะเห็นด้วยกับผู้สงวนความเห็น คือท่านปิยะณัฐ หรือจะเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติ คือ ท่านสุชุมพงศ์นะครับ เพื่อให้เกิดความชัดเจนเลยซักข้อทำความเข้าใจก่อน เชิญสมาชิกครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับว่าท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก ขอได้โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดการลงคะแนนเสียงนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ ผลการลงคะแนนเสียงนะครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก ๓๑๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๓ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน แล้วก็ไม่ได้ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน เพราะฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากครับ

เชิญท่านเลขาธิการต่อไปครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการ
ขอสงวนและแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการปิยะณัฐครับ เชิญครับ

นายปิยะณัฐ รัชราภรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ มาตรา ๑
เป็นชื่อร่างพระราชบัญญัติ เมื่อชื่อร่างพระราชบัญญัติไม่ได้เป็นไปตามที่กระผมได้สงวน
ความเห็นในการแปรญัตติไว้ กระผมจึงขออนุญาตถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : สุขุมพงศ์ละครับ เหมือนกันนะครับ ต่อไปเลยครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเป็น
ผู้หนึ่งซึ่งสงวนความเห็นในชั้นแปรญัตติเอาไว้ เมื่อได้มีการชี้แจงแล้วกระผมก็ไม่ติดใจครับ
ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับท่านเลขาธิการ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการไม่อยู่นะครับ เพราะฉะนั้นผ่านครับ มีการแก้ไข ขอเชิญครับ
ท่านวิลาศครับ ขอโทษครับ

นายวิลาศ จันทรพิทักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม วิลาศ จันทรพิทักษ์ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ท่านประธานครับ ผมขออนุญาต
อ่านมาตรา ๒ นะครับ ร่างเดิมเขียนไว้ว่า พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน
นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป กรรมวิธีการไปแก้ว่า จากเก้าสิบวัน
เป็นหนึ่งในร้อยแปดสิบวัน ผมถามต่อว่า แล้วทำไมไม่แก้ต่อครับ คำว่า วันถัดจากวันประกาศ

ในราชกิจจานุเบกษา เพราะกฎหมายเวลาเขาจะเขียนว่า วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเขาใช้กรณีที่ประกาศใช้แล้วมีผลใช้บังคับทันที กรณีนี้แก้เสร็จแล้วไปบอกว่า
จะมีผลใช้บังคับ ๑๘๐ บวก ๑ วัน ทำไมต้องไปแก้อย่างนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : กรรมการชี้แจงใหม่ครับ เชิญครับท่านกรรมาธิการ

นายสามารถ แก้วมีชัย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สามารถ แก้วมีชัย กรรมาธิการ คือขออนุญาตเรียนชี้แจงนะครับ เหตุผลที่มีการแก้ไขกำหนดวันประกาศใช้บังคับจาก ๙๐ วัน เป็น ๑๘๐ วัน นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป นั้นะครับ คณะกรรมาธิการได้ซักถามจากกระทรวงยุติธรรม ซึ่งต่อไปจะต้องมีการระในการจัดตั้งสำนักงานคุ้มครองพยาน ทราบว่าระยะเวลาการเตรียมการทั้งหลายทั้งปวงเพื่อให้เป็นไปตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นะครับ ก็จำเป็นจะต้องอาศัยระยะเวลามากกว่า ๙๐ วัน ก็เลยขอเพิ่มไปเป็น ๑๘๐ วัน ที่นี้ท่านตติใจว่าทำไม ๑๘๐ วัน นับแต่วันถัดจากวันประกาศ ราชกิจจานุเบกษา ก็กลายเป็นว่าต้อง ๑๘๑ วันที่ท่านนั้นะครับ ก็เป็นแบบฟอร์มปกติที่เราคิดว่าเมื่อขอ ๑๘๐ วัน ประกาศเสร็จปั๊บ ก็ให้มีผลนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาก็อาจจะเป็น ๑๘๑ วันอย่างที่ท่านได้แสดงความคิดเห็นมานะครับ ก็เป็นเหตุผลความจำเป็นในแง่ของผู้ปฏิบัติที่จะต้องเตรียมความพร้อมในการคุ้มครองพยานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ยังตติใจนะครับ เชิญท่านวิลาศครับ

นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ความจริงแล้วเรื่องนี้มันแก้ได้เลย มันไม่มีเหตุผลหรอกครับ ๑๘๐ บวก ๑ ถ้าอย่างนั้นท่านประธานลองดูกฎหมายสิ่งที่บ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นะครับ อันนั้นเขา ๑๘๐ วัน นับจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เขาไม่ต้องใช้วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา มันไม่มีเหตุผลครับ ๑๘๐ บวก ๑ นี่ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ท่านลองดูร่างต่อไปสิครับ ที่ผ่านคณะกรรมาธิการมาแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการยืนยัน ในเมื่อกรรมาธิการยืนยันก็ผ่านต่อไปเลยครับ เพราะว่าท่านวิลาศไม่ได้สงวนคำแปรญัตติไว้ เชิญต่อเลยครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญครับ ท่านกรรมาธิการปิยะณัฐครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๓ เป็นคำนิยาม ผมได้สงวนความเห็นเอาไว้ ๒ คำด้วยกัน คือความปลอดภัย กับ พยาน ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า สำหรับคำนิยามว่า ความปลอดภัย นั้นกระผมไม่ติดใจ แต่สำหรับนิยามคำว่า พยาน ได้แก่บุคคลที่มาให้ข้อเท็จจริงหรือจะให้ข้อเท็จจริงกับผู้มีอำนาจสืบสวน ผู้มีอำนาจสอบสวน พนักงานอัยการและกึ่งศาล ผมอยากกราบเรียนท่านประธาน นะครับว่ากระผมสำเร็จการศึกษาเมื่อปี ๒๕๑๔ แล้วได้รับใบอนุญาตเป็นทนายความจาก สำนักเนติบัณฑิตยสภา ใบอนุญาตเลขที่ ๔๙๙/๒๕๑๕ นั้นหมายความว่ากระผมได้เป็น ทนายความมาตั้งแต่เรียนจบแล้วก็เป็นทนายความมาตลอด ไม่ว่าจะเป็นกระผมจะดำรงตำแหน่งอะไร ชีวิตการเป็นทนายความเพื่อช่วยเหลือประชาชนก็ยังปฏิบัติอยู่อย่างสม่ำเสมอ ในฐานะเป็น ทนายความซึ่งส่วนใหญ่เป็นทนายจำเลย ผมทราบดีนะครับว่าจำเลยนั้นจะต้องต่อสู้เพื่อ แสวงหาความเป็นธรรม ท่านประธานครับ ในคดีหลายคดี ๆ ใจทก็ไม่พยานครับ อ่างแต่เพียง ว่าได้รับแจ้งจากสายลับ แล้วก็สายลับที่ไม่มีตัวมีตนเหล่านี้ละครับคือผู้มีอำนาจสืบสวน ข้าราชการ ฝ่ายปกครองก็เป็นผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาไม่นับทางเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับประทวนหรือระดับอะไรก็เป็นผู้มีอำนาจสืบสวนในคดีอาญาทั้งนั้น บุคคลเหล่านี้เป็นตุ๊กตาที่จะสามารถดำเนินการสรรสร้างพยานขึ้นมาได้ กฎหมายฉบับนี้เป็น กฎหมายใหม่ เราต้องการจะพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าไปเทียบเคียงกับประเทศที่เขายิ่งใหญ่ แต่เราหาลืมนึกถึงไม่ นะครับว่าสถานะสภาพประเทศของเรานั้นมันยังไม่มีอะไรรุนแรง มากมายถึงขนาดนั้น -----

กฎหมายฉบับนี้นอกจากจะต้องให้ความคุ้มครองพยานและบริวารทั้งหลายดังที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้วมีจำนวนมากมาย การที่จะให้พยานซึ่งสามารถเป็นพยานได้โดยการให้ข้อเท็จจริงกับผู้อำนาจสืบสวนสารพัดคนที่จะทำได้นั้น อาจจะมีการเลี้ยงพยาน อาจจะมีการสร้างเพื่อที่จะเบิกค่าใช้จ่ายตอบแทนพยานแล้วเอาไปแบ่งกัน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คือความฟุ่มเฟือย ความรั่วไหล ผมพูดในการพิจารณาของกรรมาธิการนะครับว่า กฎหมายฉบับนี้ถ้าหากว่าพิจารณาแล้ว ถ้าประเทศมีฐานะดี มีเงินเอามาใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย กระผมก็ว่าเป็นสิ่งที่ดี ถ้าสามารถหาเงินเอามาแจกจ่ายให้กับประชาชนทุกครัวเรือนได้ เลี้ยงเอาไว้เป็นพยานอย่างนี้ก็เป็นประโยชน์กับประชาชน ผมไม่ขัดข้องแต่ประการใด แต่ถ้าหากว่าคำนึงถึงสถานะของประเทศในขณะนี้กำลังมีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจอย่างมากมาย กฎหมายฉบับนี้จะมีช่องรั่ว ช่องโหว่มากมายในการที่จะให้มีการใช้จ่ายเงินได้อย่างไม่มีข้อจำกัด การให้อำนาจผู้มีอำนาจสืบสวนคดี สามารถที่จะสืบสวนใครก็ได้แล้วก็ใช้คนเหล่านั้นเป็นพยาน ท่านประธานลองคิดดูสิครับว่า มันจะมีการเปลี่ยนแปลงมากมายขนาดไหน ผมอยากกราบเรียนท่านประธานนะครับว่าในการพิจารณาของคณะกรรมาธิการได้มีการเชิญผู้ที่มีการเกี่ยวข้องกับโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่จะต้องรับผิดชอบเองโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจ ก็มายืนยันว่า ถ้าหากให้อำนาจผู้มีอำนาจสืบสวนในการที่จะแสวงหาพยานได้ แล้วให้สิทธิไปคุ้มครองพยานเหล่านั้นได้ด้วยแล้ว จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากมายมหาศาล ผมเชื่อนะครับว่าประเทศของเรามีความจำเป็นในการที่จะต้องใช้จ่ายเงินเพื่อประโยชน์อย่างอื่น ซึ่งประเทศไม่สามารถจะหาเงินมาใช้จ่ายได้เพียงพออยู่แล้ว การออกกฎหมายให้มีช่องโหว่จะทำให้ประเทศต้องเสียหายมากมายยิ่งขึ้น กระผมได้กล่าวเอาไว้ว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ดี แต่เมื่อเปรียบเทียบแล้วไม่แน่ใจว่าจะเป็นกฎหมายที่ข้างจับตักแตนหรือเปล่า เพราะดู ๆ ไปแล้วพูดถึงเรื่องค่าใช้จ่ายในการที่จะต้องคุ้มครองพยานซึ่งมีมากมายมหาศาล ไม่ใช่แต่พยานคนเดียว ยังมีบุตร ภริยา บุพการี ผู้สืบสันดาน ข้อสำคัญอย่างยิ่งบุคคลผู้ใกล้ชิดพยานก็จะต้องไปคุ้มครองเสียค่าตอบแทนให้ด้วย ซึ่งเป็นกฎหมายที่กว้างขวางมากมายมหาศาลหาข้อจำกัดใด ๆ ไม่ได้ ในชั้นนี้เพื่อให้เกิดความแคบเข้ามา แล้วเพื่อให้เกิดการพิจารณาคดีนั้นเป็นเหตุเป็นผลมากยิ่งขึ้น กระผมจึงขอจำกัดความคำว่า พยาน ได้แก่บุคคลที่จะมาให้

ข้อเท็จจริงหรือให้ข้อเท็จจริงแก่ผู้มีอำนาจสืบสวนเท่านั้น ส่วนผู้มี ขอบพระทานโทษครับ ขอให้มา ให้การกับผู้ที่มีอำนาจสอบสวนเท่านั้น ส่วนผู้มีอำนาจสืบสวนซึ่งมีอยู่อย่างมากมายนั้นกระผม ขอตัดออกจากค่านิยาม เพื่อให้เกิดพยานที่จะได้สิทธินั้นน้อยลงไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : กรรมการการชี้แจง เชิญท่านกรรมการวิจิต

นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ครับ กระผม วิจิต ปลั่งศรีสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ในฐานะกรรมการครับ ต้องกราบขอพระคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติและครับที่ให้ความกรุณาตั้งเป็นข้อสังเกตแล้วก็ท่านสงวนความเห็นตรงนี้ไว้ ความจริงกระบวนการในการสอบสวนในคดีอาญานั้น หรือการดำเนินคดีอาญากับผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาก็คง จะต้องเป็นที่ทราบกันนะครับว่าต้องเริ่มดำเนินการตั้งแต่มีการสืบสวน แล้วก็มีการสอบสวน รวบรวมสำนวนคดีส่งพนักงานอัยการ แล้วก็ฟ้องต่อศาล พยานที่จะให้การในชั้นพนักงาน สืบสวนก็ดี ในชั้นพนักงานสอบสวนก็ดี รวมทั้งถ้าหากว่าพนักงานอัยการจะสั่งให้มีการสอบ เพิ่มเติมก็ให้มีการนำพยานมาสอบเพิ่มเติมได้ รวมทั้งในชั้นศาลในคดีอาญาก็ต้องนำพยาน เหล่านี้มาสืบ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงให้ปรากฏเป็นประจักษ์ต่อศาล ศาลจึงจะลงโทษจำเลยหรือ ผู้ต้องหาได้ -----

อันนี้มีความจำเป็นครับที่จำเป็นจะต้องให้พนักงานสืบสวนนั้น ซึ่งเป็นพนักงานที่ถือว่าเป็นผู้ที่สืบสวนในเบื้องต้นเลย เริ่มต้นของคดีเลยที่จำเป็นจะต้องเข้าไปดูแลตรวจสอบพยานนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้าหากว่าเราตัดอย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านได้ขอสงวนความเห็น และตัดข้อความนี้ไว้เนี่ยครับ ก็จะทำให้พยานเหล่านี้ที่ให้การต่อพนักงานสืบสวนอาจจะอยู่ในภาวะที่ไม่ได้รับการคุ้มครอง แล้วก็เกิดอันตรายได้ สำหรับค่าใช้จ่ายนั้นต้องขอกราบเรียนว่าไม่ใช่ว่าผู้ที่เป็นพยานจะได้ค่าใช้จ่ายอย่างไม่มีขอบเขตจำกัดนะครับ อย่างมาตรา ๑๕ ก็ระบุไว้เนี่ยครับว่า การที่พยานจะได้รับค่าตอบแทนนั้น ให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนดโดยกระทรวงยุติธรรม แล้วก็โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่าเรื่องค่าใช้จ่ายที่จะใช้ให้กับพยานนั้นมีขอบเขตจำกัดและเป็นไปตามระเบียบครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญครับ ท่านปิยะนัฐครับ

นายปิยะนัฐ วัชรภรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระบวนการจัดทำสำนวนสอบสวนนั้น กระผมว่าเป็นคนละเรื่องกัน ฐานะของพยานนั้น จะสามารถทำให้คดีลงโทษผู้กระทำความผิดได้ คือพยานมาให้การต่อศาล เพราะฉะนั้น ความสำคัญของพยานนั้นจึงสำคัญอยู่ตรงที่ว่ามาเบิกความต่อศาลหรือไม่ ถ้าฟังแต่เฉพาะพยานที่ไปให้ถ้อยคำกับผู้มีอำนาจสืบสวนเท่านั้น กระผมคิดว่าในขั้นนั้นเป็นความลับและไม่มีโอกาสที่จะทำให้เกิดอันตรายกับพยานได้แต่ประการใด แต่อย่าลืมเนี่ยครับว่าการทำคดีของเจ้าหน้าที่ตำรวจในปัจจุบัน ซึ่งยังไม่ได้มีการพัฒนาเท่าที่ควร กระผมเคารพผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ ที่ถูกต้องชอบธรรม แต่กระผมสับสนกับผู้ปฏิบัติหน้าที่โดยการกลั่นแกล้ง ซึ่งเรามักจะพบเห็นเป็นประจำอยู่ในขณะนี้ แล้วขณะนี้การเลี้ยงพยานก็ยังมีอยู่ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็คือการที่จะต้องเอาเงินค่าใช้จ่ายต่าง ๆ มาดำเนินการ ท่านอย่าคิดว่าใช้จ่ายไม่มากนักครับ เพราะเหตุว่าไม่จำเป็นจะต้องไปใช้จ่ายมาก แต่ใช้จ่ายบ่อย ๆ ใช้จ่ายตลอดเวลา นี่ก็คือความรัวไหลที่จะทำให้เงินทองของชาติเสียหายไป ถ้าฟังแต่บุคคลที่จะมาให้ข้อเท็จจริงกับพนักงานสอบสวน ซึ่งจะต้องมีการสอบสวนเพื่อทำคดีให้มันเป็นขั้นเป็นอัน รวมตลอดจนถึงพนักงานอัยการ และศาลนั้นเป็นเรื่องที่กระผมยอมได้ แต่การไปให้ถ้อยคำหรือว่าไปให้ข้อมูลกับผู้มีอำนาจ

สืบสวนเท่านั้น แล้วเราก็จะเอาค่าตอบแทนไปให้บุคคลเหล่านั้น ผมคิดว่าต่อไปคนที่ว่างงาน
ทั้งหลายหรือผู้ที่ประพฤติไม่ชอบก็จะเสนอตัวเป็นพยานเท็จ เพื่อให้ตนเองได้รับค่าตอบแทน
ในทางอ้อมโดยชอบด้วยกฎหมาย เพราะฉะนั้นกระผมยังยืนยันว่ากระผมไม่เห็นด้วยกับการที่จะให้
ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนในฐานะเป็นพยานโดยให้ปากคำกับผู้ที่มีอำนาจสืบสวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมมาธิการสาธิตครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาธิต ปิตุเตชะ ในฐานะคณะกรรมาธิการ ผมขอกราบเรียนชี้แจงกับท่านกรรมาธิการปิยะณัฐนะศรีว่า โดยหลักแล้วเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ต้องการคุ้มครองพยานเพื่อให้เกิดแรงจูงใจให้กับพยานเพื่อที่จะมาให้การในกระบวนการกับศาลเพื่อให้เกิดความยุติธรรมในทุกขั้นตอน ทางคณะกรรมาธิการส่วนใหญ่เห็นว่า อันตรายน่าจะเกิดตั้งแต่เริ่มต้น ตั้งแต่มีการสืบสวน ในคดีอาญาทุกขั้นตอนในคดีอาญาไม่ว่าจะเป็นการสืบสวนในขั้นของการสอบสวน ในขั้นของอัยการ เพราะฉะนั้นเพื่อจะให้กฎหมายเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ฉบับนี้นั้น จำเป็นที่จะต้องให้ความคุ้มครองตั้งแต่เริ่มต้นที่ยันตรายน่าจะเกิดกับพยานในทุกขั้นตอนของการสอบสวนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เมื่อคณะกรรมาธิการยืนยันผมก็คงต้องขอมติจากที่ประชุมนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการผู้สงวนความเห็น โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดการลงคะแนนเสียงนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ ผลการลงคะแนนเสียง เห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก ๓๑๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑ ท่าน งดออกเสียง ไม่มี และไม่ลงคะแนนเสียง ๔ ท่าน เพราะฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมมีมติ เห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากครับ เชิญท่านเลขาต่อไปครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มีคณะกรรมการพิจารณาขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนหนึ่ง) : เติญท่านกรรมาธิการปิยะณัฐศรี

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ มาตรา ๔
คือเรื่องสิทธิประโยชน์ที่พยานจะพึงได้รับจากกฎหมายฉบับอื่น ขณะเดียวกันท่านประธาน
จะเห็นว่า การเป็นพยานในประเทศนี้ต่อไปจะได้ดี เพราะนอกจากจะได้สิทธิจากกฎหมาย
ฉบับอื่น ๆ แล้วยังไม่ตัดสิทธิ นอกจากจะได้รับสิทธิค่าตอบแทน การคุ้มครอง สาราพดอย่าง
กฎหมายฉบับนี้จะให้ไว้แล้ว ยังไม่ตัดสิทธิที่จะสามารถได้สิทธิประโยชน์จากกฎหมาย
ฉบับอื่นอีก ท่านประธานครับ การเป็นพยานนั้น แท้ที่จริงแล้วเป็นหน้าที่ของพลเมืองดี
รัฐไม่จำเป็นต้องตอบแทนอะไรด้วยในฐานะที่เกิดมาเป็นคนในประเทศนี้ ต้องการเห็น
ความสงบ ความเรียบร้อย เมื่อเห็นสิ่งใดที่มันกระทำความผิดขึ้น การเป็นพลเมืองดีก็คือ
การที่จะไปเป็นพยานเพื่อหาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ ท่านประธานครับ บัดนี้เรามี
กฎหมายให้สิทธิประโยชน์กับพยาน ในขณะที่พยานยังมีสิทธิประโยชน์จากกฎหมาย
ฉบับอื่นอีกด้วย เพราะฉะนั้นจึงสามารถได้ประโยชน์หลายต่อด้วยกัน กระผมจำถ้อยคำ
ที่อดีตนายกรัฐมนตรีคนที่ ๓๕ ของสหรัฐอเมริกาคือประธานาธิบดีจอห์น เอฟ. เคนเนดี
ได้กล่าวเอาไว้ ในการปฏิญาณตนเข้ารับตำแหน่งว่า อย่าถามว่าประเทศจะให้อะไรกับท่าน
ให้ตอบว่าท่านจะให้อะไรกับประเทศของเราบ้าง เวลานี้เกิดมาเป็นคนไทยประโยชน์ที่
ควรจะทำในฐานะเป็นพลเมืองดีนั้น ยังสามารถได้รับสิทธิประโยชน์ส่วนหนึ่งและสิทธิ
ประโยชน์ส่วนอื่น ๆ ก็ยังจะได้อีก เพราะฉะนั้นกระผมไม่แน่ใจจะครับว่า กฎหมายฉบับนี้
เป็นกฎหมายที่ต้องการให้คนเห็นแก่ตัวเพิ่มขึ้นหรือไม่แทนที่จะรับผิดชอบในหน้าที่เป็น
พลเมืองดี เมื่อได้รับสิทธิประโยชน์ส่วนใดแล้ว กระผมคิดว่ก็น่าจะเพียงพอแล้วให้กับ
ประเทศบ้าง การให้กับประเทศบ้างนั้นไม่จำเป็นต้องควักกระเป๋าหรือทำอะไร เพียงแต่ว่า
ทำหน้าที่เป็นพลเมืองดี ได้ประโยชน์อะไรตอบแทนก็ได้พอสมควรไม่ใช่เอาทั้งหมด

มีฉะนั้นแล้วก็จะเป็นการส่งเสริมให้ผู้คนในบ้านเมืองนี้เกิดความเห็นแก่ตัวกัน แล้วในที่สุด
ประเทศก็จะมีคนแต่เอา ๆ แล้วเราจะอยู่กันอย่างไครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการชี้แจงครับ

นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล ในฐานะกรรมการ ขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกเช่นกันอีกครั้งหนึ่ง ที่ท่านได้กรุณาสงวนความเห็นไว้ในมาตรานี้ และท่านได้ตัดทิ้งมาตรา ผมขอกราบเรียนว่า ตามมาตรานี้การเรียกร้องหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่พยานพึงได้รับตามกฎหมายอื่น ถ้าหากว่าเราตัดข้อความตาม มาตรานี้ออกไป ผมอยากจะกราบเรียนท่านกรรมการปิยะณัฐ ขอภัยที่เอ่ยนาม ท่านลองคิดดูถ้าหากพยานนี้มาศาล หรือไปเป็นพยานที่สถานีตำรวจ ระหว่างทางเกิดถูก ทำร้ายบาดเจ็บสาหัสก็ดี หรือจะถึงแก่ชีวิตก็ดี ในฐานะที่มาเป็นพยานนั้นก็ได้รับค่าตอบแทน ตามกฎหมายฉบับนี้ ตามระเบียบที่ทางราชการกำหนด แต่ว่าสิทธิที่เขาควรจะมีก็คือ เขาอาจจะไปฟ้องทางแพ่งเรียกค่าเสียหายในฐานะผู้ทาละเมิดต่อชีวิตร่างกายและทรัพย์สิน ของเขา ถ้าเราไม่เขียนให้ชัดเจนอย่างนี้แล้วกฎหมายฉบับนี้อาจจะทำให้อีกฝ่ายหนึ่ง ยกเป็นข้อต่อสู้ในคดีที่เขาพึงจะมีพึงจะได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งมาตรา ๔๒๐ ในเรื่องละเมิด อีกประการหนึ่งพยานที่เดินทางมาเป็นพยานไม่ว่าจะเป็นที่พนักงานอัยการ กิติหรือที่ศาลกิติ ก็จะมีระเบียบของทั้งพนักงานอัยการและของศาลว่า พยานที่เดินทางมา ก็จะได้รับค่าตอบแทนในเรื่องของการเดินทางอีกส่วนหนึ่ง ถ้าเราไม่เขียนให้ชัดเจนไว้ใน กฎหมายฉบับนี้ในมาตรา ๔ ก็จะเป็นปัญหาเหมือนกันล่ะครับว่า ตรงนั้นพนักงานอัยการกิติ ศาลกิติ จะจ่ายค่าตอบแทนให้กับพยานได้หรือไม่อย่างไร เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่า มาตรานี้ไม่ได้ทำให้พยานจะได้รับค่าตอบแทนหรือสิทธิประโยชน์ใด ๆ เป็นการซ้ำซ้อน หรือ ทำให้ทางราชการจะต้องจ่ายเงินเพิ่มโดยประการที่น่าจะเสียหายกับทางราชการอย่างมากมาย อย่างที่ท่านกรรมการท่านได้เป็นห่วงเป็นใย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านปิยะณัฐยังยืนยันใช่ไหมครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ที่ท่านกรรมการได้ชี้แจงมานั้นเป็นการยกตัวอย่างในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นคนละกรรม เมื่อเกิดขึ้นคนละกรรมก็ไม่ได้ทำให้สิทธิของบุคคลที่จะได้รับสิทธิในแต่ละเหตุการณ์นั้น

ต้องเสียสิทธิไป เพราะฉะนั้นผมคิดว่ากรยกตัวอย่างที่ไม่ได้ชัดเจน เป็นเพียงแต่ยกตัวอย่าง ที่ให้เห็นว่าสามารถจะดำเนินการได้อยู่แล้ว แม้ว่าจะไม่มีมาตรา ๔ นี้ก็ตาม ก็หาได้ตัดสิทธิบุคคลพวกนั้นแต่อย่างใดไม่ เพราะฉะนั้นผมเป็นห่วงว่าถ้าเกิดการกระทำเดียวกันนั้น และสามารถจะได้สิทธิหลายอย่างหลายประการนั้น โดยเฉพาะกฎหมายที่ให้ได้รับสิทธิ โดยที่เป็นผลทางกฎหมายนั้นจะซ้ำซ้อนกัน ผมเป็นห่วงตรงที่ว่าในกรณีที่ซ้ำซ้อนกันเท่านั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมที่แท้จริง ก็คือว่าเอามาตรา ๔ นี้ออกไป และถ้าหากว่าเกิดสิทธิพร้อมกันไม่สามารถที่จะมีสิทธิได้ แต่ถ้าหากว่าเกิดคนละเหตุการณ์นั้น ก็เป็นเรื่องที่สามารถจะได้รับสิทธิตามที่ควรจะได้รับอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมจึงยืนยันที่จะขอตัดมาตรานี้ออกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เพราะฉะนั้นผมขอมติจากที่ประชุมครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ได้สงวนความเห็น โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมปิดการลงคะแนนเสียง เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ ผลการลงคะแนนเสียงเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก ๒๙๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๓ ท่าน เพราะฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้ มีมติเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อไปครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ มาตรา ๖
ในการคุ้มครองพยาน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณศักดิ์สยามครับ

นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยจากจังหวัดบุรีรัมย์
ในมาตรา ๖ นั้นนะครับเป็นเรื่องมาตรา ๖ ในการคุ้มครองพยาน ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ฉบับนี้นั้นเป็นการตราเป็นกฎหมายออกตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๔๔ ซึ่งได้บัญญัติไว้ว่าบุคคลที่เป็นพยานคดีอาญานั้นมีสิทธิได้รับความคุ้มครอง
ในมาตรา ๖ นั้นนะครับ ผมได้อ่านข้อความโดยละเอียดแล้ว ผมเห็นว่าเป็นมาตรา ๖
ซึ่งจะประกอบด้วย ๒ ส่วนด้วยกัน คือในวรรคสามของมาตรา ๖ นั้นนะครับก็คือในเรื่องของ
การที่จะจัดให้พยานไปอยู่ในสถานที่ปลอดภัยกับการปกปิดมิให้มีการเปิดเผยข้อมูล ประเด็น
ทั้งหมดนั้นผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการ แต่ข้อความในมาตรา ๓ นั้น ซึ่งมีการบัญญัติไว้
นะครับว่า การคุ้มครองให้พยานได้รับความปลอดภัยรวมถึงการจัดให้พยานอยู่ในสถานที่
ที่ปลอดภัย เว้นแต่พยานจะไม่ให้ความยินยอม และการปกปิดมิให้มีการเปิดเผยชื่อตัว ชื่อสกุล
ที่อยู่ ภาพหรือข้อมูลอย่างอื่นที่สามารถระบุตัวพยานได้ ตรงนี้ผมคิดว่าการบัญญัติข้อความ
คำว่า เว้นแต่พยานจะไม่ให้ความยินยอมนั้น ถ้าจะอ่านให้ได้ใจความน่าจะนำมาบัญญัติไว้
หลังจากที่กิจกรรมที่เราบัญญัติไว้ในมาตรา ๖ วรรคสามที่มี ๒ ประการด้วยกันคือเรื่อง
การจัดให้พยานอยู่ในสถานที่ปลอดภัยกับการปกปิดไม่ให้มีการเปิดเผยชื่อตัวนั้นจะเป็น
ข้อความที่อ่านแล้วเข้าใจว่า ๒ กิจกรรมนั้นก็คือในเรื่องที่พยานต้องให้ความยินยอม ถ้าไม่ให้
ความยินยอมนั้นก็ไม่สามารถดำเนินการได้ ซึ่งตรงนี้นะครับ ในร่างที่กรรมาธิการได้พิจารณา
ร่วมกันไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๗ ก็ดี มาตรา ๘ ซึ่งเป็นมาตราพิเศษหรือมาตรา ๑๑ ก็ดี
ก็มีการบัญญัติไว้หน้าครับว่า สุดท้ายนั้นก็จะต้องได้รับความยินยอมหรือว่าพิจารณา
จากพยานก่อนว่าให้ความยินยอมหรือไม่ ตรงนี้จึงอยากจะกราบเรียนผ่านท่านประธาน
ที่เคารพนะครับไปสู่กรรมาธิการนะครับว่า ในเมื่อมาตรานี้มีการแก้ไขอยู่แล้ว ถ้าจะสามารถ

ปรับข้อความตรงนี้มา ผมว่าจะทำให้มาตรา ๖ นี้สามารถที่จะนำไปปฏิบัติแล้วไม่ต้องมาตีความกันภายหลังว่าจะเฉพาะในเรื่องของการจัดสถานที่ปลอดภัยหรือไม่ ถึงจะต้องได้รับความยินยอมจากพยาน ในเรื่องของการปกปิดนั้นด้วยหรือไม่ แต่ถ้าเกิดเรามาบัญญัติไว้หลังจากหน้าที่ทั้ง ๒ ประการนั้นแล้วผมคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ ก็กราบเรียนท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : กรรมการไม่มีความเห็นยืนยันนะครับ เชิญกรรมการ

นายสามารถ แก้วมีชัย (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สามารถ แก้วมีชัย กรรมการครับ ที่ท่านสมาชิกได้กรุณาแสดงความคิดเห็น กรรมการอยากจะกราบเรียนชี้แจงว่า กรณีที่เราناقำว่า เว้นแต่พยานจะไม่ให้ความยินยอม เอาไปไว้ตรงตำแหน่งที่เป็นอยู่ปัจจุบัน ก็เนื่องจากว่าในส่วนหลังเรื่องการปกปิดชื่อที่ดี ที่อยู่ที่ดี เราปรารถนาที่จะให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำพยานไปคุ้มครองได้ปกปิดสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นเป็นความลับนะครับ

แต่เราไม่ได้หมายถึงว่า คือก่อนพยานจะเข้ามาตรการคุ้มครองนี้พยานต้องยินยอม
อยู่แล้วนะครับ เวลาเข้ามาคุ้มครองเสร็จ การจะเอาพยานไปซ่อนที่ไหนอย่างไร แสดงว่า
พยานนี้ได้ผ่านขั้นตอนการยินยอมมาแล้ว เพียงแต่เราต้องการที่จะไม่ให้มีการ
เปิดเผยชื่อสกุลหรือภาพที่อยู่ โดยเจ้าหน้าที่ซึ่งมันอาจจะพลั้งเผลออะไรไป ก็เลย
วางตำแหน่งแบบนี้ไว้ครับ กรรมการก็ขอยืนยันตามร่างที่กรรมการได้แก้ไข
ปรับปรุงมาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิลาศครับ

นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผม วิลาศ
จันทร์พิทักษ์ ประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ท่านประธานครับ ประเด็นเล็ก ๆ ครับ มาตรา ๖
วรรคแรก บรรทัดรองสุดท้ายที่กรรมการไปเติมคำว่า ก็ ไม่ทราบปรึกษานักภาษาศาสตร์
หรือเปล่าครับ ผมอ่านอย่างไรผมว่าคำพูดเดิมนั้นดีกว่า แล้วถ้าเติมคำว่า ก็ ไปแล้วนี่มัน
ไม่ควรจะมีจะมีคำว่า ตามความจำเป็น แล้ว ผมปรึกษาแต่นั้นนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : กรรมการเอาตามร่างเดิมนะครับ ก็คือตัดคำว่า ก็ ออกนะครับ ตามที่
ท่านวิลาศได้ให้ข้อสังเกตไว้ครับ อย่างนั้นไม่ตั้งใจผ่านต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๗ มีการแก้ไข มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมการวิโรจน์ครับ

พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ผม
พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอ่างทอง พรรคชาติไทย
ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย และขอสงวนความเห็นในมาตรา ๗ ไว้ คือผมขอตัดคำว่า
บุคคลใกล้ชิด ในมาตรา ๗ ในร่างเดิม แล้วก็ไม่ได้เห็นด้วยกับร่างใหม่ที่กรรมการแก้ไข
คำว่า บุคคลใกล้ชิด เป็น บุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด ที่กระผมขอตัดคำว่า บุคคล
ใกล้ชิด หรือ ความสัมพันธ์ใกล้ชิดออกนี้ กระผมเองเห็นว่าในร่างกฎหมายฉบับนี้ การให้

ความคุ้มครอง นอกจากพยานแล้วนี้ยังมีสามี ภรรยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน รวมทั้งพยาน
๕ คนแล้วครึ่ง หรือมากกว่า ๕ แล้วครึ่ง แล้วจะไปครอบคลุมถึงบุคคลใกล้ชิด คำว่า
บุคคลใกล้ชิด กระผมเองได้พยายามขอให้ทางเจ้าของร่าง โดยเฉพาะทางกรมการ
ที่อยู่ในตัวแทนของคณะกรรมการกฤษฎีกา นิยาม คำว่า บุคคลใกล้ชิด สิบกว่ามันใครบ้าง
ท่านก็นิยามไม่ได้ ผมก็ได้สอบถามว่า แล้วท่านเอามาจากไหนคำว่า บุคคลใกล้ชิด หรือ
มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด ท่านบอกว่าท่านเอามาจากกฎหมายรัฐบางรัฐในสหรัฐอเมริกา
จากประเทศสหรัฐอเมริกาบางรัฐ กระผมเห็นว่าการที่ไปลอกเขามา ไปเอาตัวอย่างเขามา
แล้วก็มาเขียนให้กับบุคคลมากมายเหล่านี้มันจะเป็นภาระกับผู้ปฏิบัติที่จะไปดูแลในการ
คุ้มครองพยาน แล้วก็เป็นภาระอย่างยิ่งกับงบประมาณของประเทศ ซึ่งจะต้องใช้
เพื่อการนี้มากมายมหาศาล ทางกรมการได้เรียนเชิญทางตัวแทนของสำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติ ซึ่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้มาร่วมชี้แจงกับเรา ท่านก็มีความ
หนักใจและมีความเป็นห่วงอย่างยิ่งว่ากฎหมายฉบับนี้ให้การคุ้มครองกับบุคคลมากมาย

แล้วผู้ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายนี้ นอกจากสำนักงานคุ้มครองพยานในกระทรวงยุติธรรมที่จะตั้งขึ้นใหม่ อันนั้นก็เป็นผู้ที่กำกับดูแลนโยบาย หรือว่าในเรื่องของการบริหาร แต่ผู้ปฏิบัติจริง ๆ หนีไม่พ้นละครับที่จะใช้กำลังตำรวจ ผมว่าเกิน ๙๐ เปอร์เซ็นต์ครับ จริงอยู่ในมาตรา ๖ ก็อาจจะถึงเจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย แต่ว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องมากที่สุดคือ ตำรวจ ท่านรอง ผบ.ตร. มาแสดงความหนักใจและก็ไม่เห็นด้วยว่าจะคุ้มครองกันมากมาย อย่างนี้ ท่านก็ได้ให้ข้อมูลว่าปีหนึ่ง ๆ นี้มีคดีเกิดขึ้นถึงประมาณ ๔ แสนคดีครับ เรามาคิดประมาณกันว่า ๔ แสนคดี เอาสัก ๒๐,๐๐๐ คดีที่ร้องขอคุ้มครอง แล้วคดีหนึ่งก็ไม่ใช่พยานคนเดียวครับ คดีหนึ่งอาจจะมีการพยานมากกว่า ๑ อาจจะถึง ๑๐ อาจถึง ๒๐ แล้วแต่จาก ๑๐ หรือ ๒๐ ไปเป็นคนละ ๕ นี่เป็นร้อยนะครับ แล้วบุคคลที่จะต้องทำความคุ้มครองตามที่พยานร้องขอหรือว่าให้กับใครต่อใครอีกเยอะแยะ ซึ่งเป็นอีก ๕ เท่า ๑๐ เท่ามันจะเป็นปีหนึ่งก็หมื่นก็แสนคนครับ แล้วจะหากำลังตำรวจที่ไหนที่จะไปคุ้มครองกันมากมายขนาดนั้น และการคุ้มครองในกฎหมายฉบับนี้จะคุ้มครองทั้งก่อนเป็นพยาน ทั้งขณะเป็นพยานและหลังการเป็นพยาน หลังนี้ก็ไม่รู้ว่าหลังอีกก็ไปถึงจะสิ้นสุดการคุ้มครองกัน แม้แต่จำเลยถูกลงโทษไปแล้ว หรือว่าคดีได้สืบพยานที่ศาลเสร็จแล้วหรืออะไรก็ตามแล้ว การคุ้มครองจะต้องมีภาระต่อในเรื่องเงินทองที่จะต้องไปใช้ในการเลี้ยงดูพยานหรือว่าจัดหาที่อยู่พยานอะไร เรื่องใช้เงินใช้ทอง ผมเองก็ไม่ค่อยวิตกเท่าไร ว่าเงินทองยังพอหาได้ แต่กำลังคนซึ่งจะเป็นภาระยิ่งใหญ่ ตำรวจเขาใช้ใครครับ ใช้ใครไปคุ้มครองก็ต้องใช้ตำรวจสายตรวจ ตำรวจยามจุด ตำรวจที่ปฏิบัติในพื้นที่ที่ดูแลความสงบเรียบร้อยให้พี่น้องประชาชนในพื้นที่นั้นแหละครับไปคุ้มครอง แล้วไปคุ้มครองกันอย่างนั้นหมดแล้ว โจรผู้ร้าย เรื่องการดูแลความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของพี่น้องประชาชนทั่วไปจะทำอย่างไร เวลานี้ก็ร่ำร้องกันว่าโจรผู้ร้ายเยอะแยะ ตำรวจสายตรวจมีน้อย ไปดูแลไม่ทั่วถึง เราก็กำลังจะมารับภาระอันนี้อีกมากมาย ท่านรอง ผบ.ตร. หรือคณะของสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็ได้มาชี้แจง และแสดงความหนักใจในเรื่องที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายนี้และเป็นกำลังหลักด้วย ผมเองก็ได้พยายามชี้แจงว่าในทางปฏิบัตินั้นควรจะได้ฟังทางผู้ปฏิบัติด้วย มิฉะนั้นกฎหมายออกไปแล้วปฏิบัติไม่ได้ หรือปฏิบัติไม่ได้ผลแล้วเกิดมีปัญหาทางปฏิบัติก็ต้องย้อนกลับมาแก้ไขกฎหมายกันใหม่ ผมเองก็ได้แสดงความคิดเห็นและอภิปรายในกรรมาธิการ พร้อมกับท่านกรรมาธิการปิยะนัฐด้วย แต่ผมเองก็แพ้ไหวตใน

กรรมวิธีการ ถ้าเผื่อว่าสภาพนี้จะเอาตามกรรมวิธีการเสียงข้างมากเป็นอย่างนั้น ผมก็ไม่ติดใจ แต่ขอให้บันทึกไว้ในสภาแห่งนี้ว่า ผมเองผมไม่เห็นด้วย แล้วเกรงว่าการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้จะมีปัญหาต่อไปข้างหน้าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านปิยะณัฐครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเป็นกรรมวิธีการเสียงข้างน้อยร่วมกับท่านพลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ ทั้งนี้ด้วยเหตุผลของความกังวลว่า เราจะต้องสูญเสียกำลังคนเพื่อที่จะไปดูแลบุคคลจำนวนน้อย ดังที่กระผมได้กราบเรียนท่านประธานไว้แล้วว่า กระผมเป็นห่วงว่ากฎหมายฉบับนี้จะเป็กฎหมายที่ข้างจับตักแค้นหรือไม่ เราจะต้องสิ้นเปลืองบุคลากรเท่าไร ในการที่จะไปคุ้มครองตัวบุคคลที่จะเป็นพยาน จากสถิติที่มีการเก็บมาจากคดีในศาล พยานที่ไม่ไปเป็นพยานศาลนั้นมีจำนวนน้อยที่ถูกข่มขู่หรือว่ามีความหวาดเกรงในการเป็นพยาน แต่ส่วนใหญ่เป็นเพราะว่าพยานได้รับผลประโยชน์หรือเป็นเรื่องที่พยานเองมีความยินยอมในการที่จะไม่เป็นพยาน ถ้าเราจะดูถึงสถิติที่พยายามให้ผู้เกี่ยวข้องนำมาเสนอแล้วจะเห็นได้ว่า บุคคลที่ควรได้รับการคุ้มครองเพราะเหตุว่าเกรงจะได้รับภัยอันตรายนั้นมีจำนวนน้อยมาก

เรายังไม่ได้มีการเริ่มต้นที่จะทดลองดูว่าการคุ้มครองพยานนั้น จะต้องประสบกับอุปสรรค
 อย่างไรบ้าง เราก็วางกฎเกณฑ์เอาไว้อย่างกว้างขวางมากมายมหาศาล เสมือนหนึ่งจะ
 ร่างกฎหมายฉบับนี้ไปประกวดในเรื่องสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติ โดยไม่ได้คำนึงถึง
 ว่าบุคคลส่วนใหญ่ของประเทศนั้นจะได้รับผลกระทบมากมายอย่างไร ถ้าฟังแต่เฉพาะสาม
 ภริยา บุพการี ผู้สืบสันดานนั้น ผมก็เห็นว่ามากพอสมควรแล้ว แต่ก็ยังพอรับฟังได้ สำหรับ
 การที่บุคคลจะต้องได้รับความคุ้มครองตามเงื่อนไขของกฎหมายฉบับนี้ ได้แก่บุคคลผู้ม
 ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน ใครครับคือบุคคลผู้ใกล้ชิด แล้วบุคคลผู้ใกล้ชิดก็ไม่ใช่ว่ามี
 คนเดียวนะครับ มีคนใกล้ชิดได้เยอะแยะหมด ถ้ายกตัวอย่าง อย่างบรรดาสมาชิกทั้งหลายใน
 สภาแห่งนี้ ผมคิดว่าเรามีบุคคลผู้ใกล้ชิดเป็นหมื่น เพราะฉะนั้นการที่เรากำหนดบุคคลผู้ใกล้ชิด
 ให้ได้รับสิทธิประโยชน์ในการที่จะดูแลคุ้มครองด้วย เราจะต้องสูญเสียบุคคลที่จะไปทำหน้าที่
 คุ้มครอง ต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนี้มากมายแค่ไหน ผมอยากกราบเรียน
 ท่านประธานว่า ในระยะเริ่มต้นที่จะออกกฎหมายฉบับนี้ไป ลองเอากันเพียงเบา ๆ ก่อน
 เป็นอย่างไรครับ อย่าเพิ่งไปอ้าขาผวาปีก เพื่อที่จะไปคุ้มครองให้มากมายนัก เพราะว่าประโยชน์
 ที่จะได้รับจริง ๆ นั้นมันอาจจะมึบ้าง แต่ผมคิดว่าคงจะมีเป็นส่วนน้อย เพราะว่าประเทศของเรา
 นั้นยังไม่ถึงจะมีมาเฟียเอาไปทำร้ายใครต่อใครได้อย่างรุนแรง คดีอุกฉกรรจ์อย่างนั้นถ้าหาก
 ว่าเจ้าหน้าที่สามารถทำงานได้อย่างเข้มแข็งก็สามารถจะดำเนินการได้ เพราะฉะนั้นการที่จะ
 ดำเนินการให้สิทธิพยานและบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานต้องได้รับการคุ้มครองไป
 ด้วยนั้น ผมคิดว่าเราจะต้องสูญเสียงบประมาณอย่างมากมายมหาศาล เพราะฉะนั้นเราจะ
 รับประโยชน์คุ้มค่าหรือไม่ ในขั้นนี้ผมคิดว่าอยากให้สภาลองทบทวนดูให้ดีนะครับว่า เราให้
 โอกาสบุคคลผู้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานได้รับการคุ้มครองด้วยนั้นมากเกินความจำเป็น
 หรือไม่ ในขั้นนี้กระผมจึงไม่เห็นด้วยกับการที่จะให้สิทธิบุคคลผู้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน
 ได้รับการคุ้มครองด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพินิจ

นายพินิจ จันทรสมบุรณ์ (บัญญัติรายชื่อ) : ผม พินิจ จันทรสมบุรณ์
 พรรคไทยรักไทย บัญชีรายชื่อ ในมาตรา ๗ ที่มีการแก้ไขผมก็ต้องชื่นชมว่า ที่ท่านแก้ไขอย่างนี้
 ผมสนับสนุนเต็มที่ที่เหตุผลเพราะว่า บางครั้งพยานเป็นประโยชน์อย่างใหญ่หลวง จะว่าก็ว่า
 ว่าจะไปอวดสิทธิมนุษยชนหรือจะว่าฟุ่มเฟือย ผมกับคิดมองตรงกันข้ามเอาแหละวันนี้คดีที่เกิด
 ที่สหรัฐอเมริกา หากว่าพยานคนหนึ่งรู้เห็นเหตุการณ์ แล้วสามารถเกิดประโยชน์แก่มวลโลก
 มันคุ้มครับ การที่มาตรา ๗ นั้นเขียนไว้ชัดเจนนะครับว่า ในกรณีสามี ภรรยา บุพการี หรือ
 ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน ซึ่งมีผลต่อการที่พยาน
 จะมาเป็นพยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัยและพยานได้ร้องขอ ส่วนเงินงบประมาณนั้นผมว่า
 ไม่น่าวิตก และทำนองเดียวกันนั้นในมาตรา ๖ และมาตรา ๗ นั้นเป็นหมวดที่เรียกว่า เป็นหมวด
 ทัวไปในการคุ้มครองพยานเท่านั้น ส่วนในหมวด ๒ ก็บัญญัติไว้อีกชั้นหนึ่งให้เป็นพิเศษใน
 การที่จะควบคุมดูแลการใช้จ่ายงบประมาณ ผมคิดว่าเรื่องนี้ผมสนับสนุนและก็มีสิ่งหนึ่งที่จิตใจ
 ที่ผู้ชี้แจงส่วนหนึ่งได้มีความคิดที่แตกต่างไป แต่ว่ารัฐบาลนั้นใจกว้างผมฟังอยู่ เพราะผม
 สนับสนุนครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการสามารถ

นายสามารถ แก้วมีชัย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สามารถ แก้วมีชัย กรรมาธิการครับ ขอขอบคุณท่านสมาชิกที่กรุณาชี้แจงแทนกรรมาธิการไปแล้ว ส่วนหนึ่ง ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ท่านประธานที่เคารพ คือเจตนาของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เราต้องการให้ความปลอดภัยแก่บุคคลที่จะมาเป็นพยาน เพื่อนำไปสู่การนำเอาผู้กระทำผิดไปลงโทษ ฉะนั้นการคุ้มครองนอกจากตัวพยานเองแล้วผู้ที่อยู่แวดล้อมพยานไม่ว่าจะเป็นสามี ภริยา บุพการี ผู้สืบสันดานอะไรต่าง ๆ รวมไปถึงผู้ใกล้ชิด บางครั้งก็จำเป็นที่จะต้องให้การคุ้มครองเพื่อจะจูงใจให้พยานได้มาให้การ ที่นี้ท่านผู้สงวนคำแปรญัตติจริง ๆ แล้วท่านไม่ได้ตั้งใจประเด็นสามี ภริยา ผู้บุพการีอะไรทั้งหลาย แต่ท่านตั้งใจตรงคำว่า บุคคลใกล้ชิด ตามร่างเดิมที่สภาเรารับหลักการก็เขียนลอย ๆ เอาไว้ว่าบุคคลใกล้ชิดนี้พอถึงชั้นกรรมาธิการ กรรมาธิการก็มีความห่วงใยเช่นเดียวกับท่านผู้แปรญัตติและที่สงวนความเห็นไว้ เราก็ไปตีกรอบตีกรอบให้แคบเข้า ท่านจะเห็นนะครับที่กรรมาธิการเราแก้ไขมานอกจากจะใช้คำว่า บุคคลใกล้ชิดแล้ว ยังเติมบอกว่าบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดนี้แคบเข้าไปนะครับ ต้องสัมพันธ์ใกล้ชิดจริง ๆ เท่านั้นยังไม่พอนะครับ ยังเติมต่อว่าซึ่งมีผลต่อการที่พยานจะมาเป็นพยาน แคบเข้าไปอีกต้องมีผลต่อจิตใจของพยานความรู้สึกนึกคิดของพยานว่าจะมาไม่มา บุคคลนี้มีความสำคัญนะ แล้วต่อไปอีกว่า พยานต้องเป็นผู้ร้องขอด้วย แล้วก็ร้องขอแล้วองค์ประกอบต่าง ๆ เข้ามาแล้วยังไม่พอครับ เจ้าหน้าที่ต้องมาพิจารณาและให้การคุ้มครองตามความจำเป็นที่เห็นสมควรด้วย ฉะนั้นจะเห็นว่าหลายชั้นนะครับ กรอบทั้งหลายที่วางไว้ก็ขอให้ท่านสบายใจได้ว่าก็คงจะไม่มีมีการไปคุ้มครองพยานสะเปะสะปะหรือจนกระทั่งรัฐจะรับภาระไม่ได้ครับ กราบเรียนชี้แจงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอมติจากที่ประชุมนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย

ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อย โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิ
ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดการลงคะแนนเสียงนะครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ ผลการ
ลงคะแนนเสียงนะครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก ๓๐๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒ ท่าน
งดออกเสียง ไม่มี แล้วก็ไม่ได้ลงคะแนนเสียง ไม่มี เพราะฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติ
เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากครับ เชิญต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๒ มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านกรรมการปิยะณัฐครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ในมาตรา ๘
นั้น ก็คือคดีที่พยานจะได้รับการคุ้มครอง กระผมเพียงแต่เห็นว่าในมาตรา ๘ ข้อ ๓ คือให้
สำนักงานคุ้มครองสามารถจะระบุคดีได้ก็จะทำให้เกิดความคล่องตัวได้อยู่แล้ว การเขียน
กฎหมายจะระบุอย่างไรก็ตาม แต่ถ้าหากว่ายังมีข้อ ๓ อยู่ การเขียนอะไรไว้หรือไม่เขียนก็ไม่มีผล
แต่ประการใด เพื่อให้การเขียนกฎหมายนั้นไม่ทำให้เกิดข้อสงสัย ผมคิดว่าลำพังแต่ข้อ ๓
ที่สำนักงานคุ้มครองพยานจะดำเนินการได้ก็น่าจะเพียงพอเหมาะสมอยู่แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ท่านวิลาศครับ

นายวิลาศ จันทรพิทักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
วิลาศ จันทรพิทักษ์ ประชาธิปัตย์จากกรุงเทพมหานคร ท่านประธานครับ ในมาตรา ๘ ผมตั้งใจ
ตรงที่กรรมการเดิม (๒/๑) ครับ ผมขออนุญาตท่านประธานอ่านนะครับ คดีความผิดที่มี
อัตราโทษอย่างต่ำให้จำคุกตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไป หรือโทษสถานหนักกว่านั้น ผมถามกรรมการ
นะครับว่า โทษ ๒๐ ปี เขียนเฉพาะคำว่า จำคุกตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไป คุ่มได้หรือยังครับ ไม่ต้อง
มีคำว่า หรือโทษสถานหนักกว่านั้น ไปเขียนทำไมครับมันซ้ำกัน มันเขียนเฉพาะคำว่า ให้จำคุก
ตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไปมันคลุมหมดทุกเรื่องแล้ว ไม่ต้องไปเขียนหรือโทษสถานหนักกว่านั้นหรือ
ครับ ๑๐ ปีขึ้นไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการชี้แจง เชิญครับ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมาธิการนะครับ ในประเด็นปัญหาเกี่ยวกับเรื่องใน (๒/๑) นั้น ที่กำหนดว่าจำคุกตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไป และยังมีกำหนดเรื่องโทษสถานหนักกว่านั้น เพราะว่า ยังมีกรณีเรื่องจำคุก กรณีที่ว่าประหารชีวิต ซึ่งมันอาจจะไม่ใช่เป็นเรื่องจำคุกนะครับ เป็นโทษจำคุกที่สูงขึ้นไป เพราะฉะนั้นก็จำเป็นต้องกำหนดเอาไว้ในโทษสถานหนักด้วยนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ได้สงวนความเห็น โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียงบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดการลงคะแนนเสียงครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ ผลการลงคะแนนเสียงนะครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก ๓๐๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๓ ท่านงดออกเสียง ไม่มี และไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มี นะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากครับ เชิญต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ผ่านครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ผ่านครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๓ สำนักงานคุ้มครองพยานและการดำเนินคดี

ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ผ่านครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่าย

แก่พยาน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุวโรชครับ

นายสุวโรช พะลัง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ

เสียงข้างน้อยครับ ในมาตรา ๑๕ ผมพร้อมกับท่าน ส.ส. นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ซึ่งเป็นกรรมาธิการ
เสียงข้างน้อย ได้ขอสงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๑๕ ซึ่งในหลักการของมาตรา ๑๕ นั้น

ถ้าโดยสาระสำคัญ ในส่วนหนึ่งเราก็เห็นด้วย เพราะการที่จะกำหนดค่าทดแทนและค่าใช้จ่าย แก่พยานมีความหมายครอบคลุมไปถึงพยานหรือสามี ภริยา บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลที่ ใกล้ชิดกับพยาน เพราะมีการกระทำผิดอาญาโดยเจตนาเนื่องจากการมาเป็นพยาน แต่ที่ผม กับท่าน ส.ส. นิพิฏฐ์ มีความเห็นในส่วนหนึ่งก็คือว่า การที่จะให้พยานมาให้การตามสิ่งที่ เขาได้เห็นนั้น สิ่งหนึ่งครับ ในบางครั้งเวลาที่จะมาเป็นพยาน หลายครั้งเราก็คิดว่าสิ่งที่เกิดขึ้น กับพยาน เพราะความตั้งใจที่จะเป็นบุคคลที่ดีของสังคม รู้เห็นอะไรก็อยากจะเอาสิ่งที่รู้เห็นนั้น มาเบิกความต่อศาล แต่ด้วยสิ่งที่เขาไม่ได้คาดคิด อาจจะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้น ยกตัวอย่างเช่น ระหว่างเดินทางไปอย่างนี้ครับ เกิดน้ำท่วมฉับพลัน แล้วก็เกิดเหตุอันหนึ่งที่ทำให้เขาไม่สามารถ มาเป็นพยานได้ หรือในกรณีที่มาถึงศาลแล้ว ระหว่างที่กำลังเดินก้าวขึ้นบันไดศาล เกิดบันไดเลื่อน ขึ้นมาเพราะพื้นของบันไดเลื่อน เป็นอุบัติเหตุ ทำให้พยานล้มแล้วก็ไม่สามารถจะไปเบิกความได้ เหล่านี้เป็นเรื่องที่ไม่ได้มีการคาดคิดมาก่อน เพราะการที่ตั้งใจจะมาเป็นพยาน ความเสียหาย ที่เกิดขึ้นตรงนั้น ผมเห็นว่าน่าที่จะให้ความหมายรวมถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุ หรือเหตุสุดวิสัย หรือเหตุทำนองอื่น หรือเหตุอื่นทำนองเดียวกันกับที่เกิดขึ้นกับบุคคลดังกล่าว นั้นด้วย ด้วยเหตุผลที่ผมกราบเรียนมาตรงนี้นะครับ อยากจะให้ทางกรรมาธิการได้พิจารณา ตรงนี้ในช่วงที่ผมเป็นกรรมาธิการอยู่

แต่เนื่องจากกรรมวิธีการเสียงข้างมากเห็นว่าเอาเฉพาะคุ้มครองเฉพาะถึงเจตนาเพียงแค่ว่าพยานคนนั้นตั้งใจจะมาเป็นพยาน แล้วมีเจตนาที่จะมาเป็นพยานแล้วเกิดปัญหาขึ้นมาทำให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต ต่อร่างกาย ต่อเสรีภาพ ต่อชื่อเสียง เอาเพียงแค่นั้นพอ ผมเห็นว่าถ้าหากคนที่เขาเป็นสุจริตชนและตั้งใจที่จะเอาสิ่งเขารู้เขาเห็นมาบอกต่อศาลแล้วเกิดปัญหาขึ้นมาแล้วปัญหาที่เกิดขึ้นก็มาจากอุบัติเหตุ มาจากเหตุสุดวิสัยตามที่ผมได้กราบเรียนเป็นข้อเท็จจริงให้ท่านประธานได้เห็น ถ้ามองว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความเสียหายที่เราไม่ดูแลเขาหรือครับ ไหน ๆ เราจะคุ้มครองพยานแล้ว ทำไมถึงไม่คุ้มครองในกรณีที่ทำให้มันก้าวไปมากกว่ากรณีที่เป็นเฉพาะเจตนา เพราะในกรณีที่เป็นเรื่องอุบัติเหตุก็ดี เหตุสุดวิสัยก็ตาม หรือเหตุอื่นทำนองเดียวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับบุคคลดังกล่าวนั้น ซึ่งสาระก็คือให้เขามีความตั้งใจที่จะมาเป็นพยาน ผมคิดว่าตรงนี้ก็น่าที่จะดูแลด้วย แต่อย่างไรก็ตามเมื่อผมไม่สามารถที่จะแสดงเหตุผลตรงนั้น แล้วที่ประชุมของกรรมวิธีการเสียงข้างมากก็ไม่เห็นด้วยกับผม และท่าน ส.ส. นิพิฏฐ์ ผมเลยจำเป็นต้องมาสงวนคำแปรญัตติ แล้วก็ให้มีการบันทึกไว้ในสภาแห่งนี้ และขอความเห็นจากสภานี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับท่านกรรมวิธีการครับ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมวิธีการ) : กราบเรียนท่านประธาน กระผมวรรณชัย บุญบำรุง กรรมวิธีการ สำหรับประเด็นเกี่ยวกับเรื่องอุบัติเหตุที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่ต้องการให้คุ้มครองไปถึง เพราะเนื่องจากเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ก็คือเป็นการคุ้มครองพยานที่อาจจะไม่ได้รับความปลอดภัย เนื่องจากว่าเขาจะมาเป็นพยานและอาจจะถูกคุกคาม ถูกทำร้าย ถูกขู่บังคับ สิ่งเหล่านี้ก็คือเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการที่จะคุ้มครองถึงความปลอดภัยต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะฉะนั้นในกรณีที่เรารับคุ้มครองเขาแล้วนี้ แต่อย่างเกิดความเสียหายกับเขา คือ มีการถูกตีหัว หรือถูกทำร้ายร่างกายก็ตาม สิ่งเหล่านี้เรารับคุ้มครองจ่ายค่าตอบแทนให้ แต่ในกรณีที่เขาเกิดอุบัติเหตุที่มันไม่ใช่เป็นเรื่องผลจากโดยตรงที่เขาไม่ได้รับความปลอดภัยมาจากการที่เขาจะมาเป็นพยาน แต่มันเป็นเรื่องปกติธรรมดาเกิดอุบัติเหตุอะไรทั่วไป ซึ่งเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ไม่ต้องการที่จะคุ้มครองตรงส่วนนั้น

เพราะต้องการคุ้มครองเฉพาะเรื่องความปลอดภัยที่อาจจะเกิดจากการที่เขาจะมาเป็นพยาน แล้วถูกขู่ ถูกบังคับ พวกนี้นะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการนคร

นายนคร มาฉิม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก ในฐานะกรรมาธิการ เนื่องจากว่า ในมาตรา ๑๕ ได้พิจารณาเพื่อที่จะให้ข้อความสอดคล้องกับมาตรา ๗ ที่ได้พิจารณาผ่านไปแล้ว ในมาตรา ๗ ในกรณีที่สามมี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน เพราะฉะนั้นกรรมาธิการเสียงส่วนมากได้พิจารณาปรึกษากันแล้ว เห็นสมควรที่จะเพิ่มบรรทัดที่ ๒ ของมาตรา ๑๕ ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย ออนามัย เสรีภาพ ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของพยาน หรือสามมี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคล และขออนุญาตเติมไปตรงนี้ว่า ผู้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน เพื่อให้เนื้อความสอดคล้องต้องกันกับมาตรา ๗ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายสุวโรช พะลัง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม สุวโรช พะลัง พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดชุมพร ก็ต้องขอกราบขอบพระคุณทางกรรมาธิการ ที่ได้กรุณาให้เหตุผล แต่เหตุผลตรงนั้นผมคิดว่าจำเป็นจะต้องแสดงเหตุผลในอีกส่วนหนึ่งให้ท่านประธานและที่ประชุมนี้ได้รับทราบเพื่อประกอบการใช้ดุลยพินิจ ผมกราบเรียนต่อท่านประธานไปเมื่อสักครู่นี้ผมบอกว่า ถ้าหากพยานเขามีความตั้งใจที่จะเป็นบุคคลดีของสังคม และถูกคุกคามข่มขู่ ยกตัวอย่างเช่น ผมเห็นมีอาชญากรรมเกิดขึ้น แล้วผมถูกคุกคามข่มขู่ แต่ผมตั้งใจที่จะมาบอกความจริงตรงนั้นต่อศาล และระหว่างที่นั่งรถมาเกิดน้ำท่วม หรือระหว่างที่ถูกคุกคามข่มขู่ นั้นผมก็ต้องรีบมาศาล แต่พอมาถึงบันไดศาล เกิดบันไดศาลลื่น ซึ่งไม่ใช่เป็นความผิดของใครเลย เนื่องจากมันเป็นเหตุการณ์หรืออุบัติเหตุที่มันเกิดขึ้นเนื่องจากผมถูกคุกคาม ผมถูกข่มขู่ แล้วมันเป็นเหตุการณ์ที่นอกเหนือจากคำว่า เจตนา ที่จะมาเป็นพยาน ตรงนี้

ทำไมเราไม่ดูแลเขา เพราะเขาตั้งใจที่จะเป็นบุคคลดีของสังคม มาถึงศาลแล้ว แต่บันไดศาล
มันลื่น ผมยกตัวอย่างอย่างนั้น แล้วมันเป็นเหตุการณ์ที่มันใกล้ชิดต่อคำว่า เจตนา ด้วย มันเป็น
เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกัน ทำไมกรรมการถึงไม่ดูแลบุคคลที่เป็นคนดีของสังคมเหล่านี้ด้วย
ทำไมต้องไปแยกว่าเจตนาจริง ๆ ดูแลเฉพาะคนที่เป็นคนที่ถูกคุกคามข่มขู่ แล้วก็มีเจตนาที่จะมา
เป็นพยาน นี่เขาก็มีเจตนาเหมือนกันไงครับ แล้วมาถึงศาลแล้ว เพียงแต่พอก้าวขาขึ้น เกิดมี
เปลือกกกล้วยอยู่อย่างนี้ครับ ซึ่งไม่ใช่เป็นความผิดของใครเลย พอขึ้นบ๊ีบ พอก้าวขาไปบ๊ีบ
เกิดเหยียบเปลือกกล้วยแล้วมันลื่น ล้มลงไป แล้วเกิดความเสียหาย เกิดหัวน็อคพื้นตายไป
อย่างนี้ ทำไมเราไม่ดูแลเขา เพราะฉะนั้นข้อเท็จจริงเหล่านี้อาจจะจะเป็นข้อเท็จจริงที่หลาย ๆ คน
มองข้ามไป แต่ถ้าด้วยเหตุการณ์ ถ้ามันเกิดขึ้นจริง ๆ ทำไมเราถึงไม่ดูแลเขาเท่านั้นเองครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการข้างมากยืนยันนะครับ ถ้าอย่างนั้นผมขอถามมตินะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย นะครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับผู้ที่ได้สงวนความเห็น โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ปิดการลงคะแนนเสียงครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ ผลการลงคะแนนเสียง เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก ๒๗๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๖ ท่าน ดออกเสียง ไม่มี และไม่ลงคะแนนเสียง ๓ ท่าน ฉะนั้นจึงถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากนะครับ เชิญต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๕/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ผ่านครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านปิยะนัฐครับ

นายปิยะนัฐ วัชรภรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ มาตรา
เป็นเรื่องการจ่ายค่าตอบแทนให้กับพยาน สำหรับกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ที่ท่านทยอย
จ่ายได้ตลอดเวลา แต่สุดท้ายเมื่อจ่ายไปแล้วพยานเกิดไม่มาเบิกความที่ศาล ก็จะทำให้เกิด
ปัญหาขึ้นมาในการที่จะต้องดำเนินการกับบุคคลที่เป็นพยานต่อไป แต่สำหรับกระผม
ได้เสนอคำแปรญัตติไว้ให้ศาลเป็นผู้มีคำสั่งจ่าย โดยให้คำนึงถึงสิ่งที่พยานควรจะได้รับ
นับตั้งแต่เริ่มต้นเป็นพยานตลอดมา ในทางปฏิบัติปัจจุบันนี้ศาลท่านก็จะสั่งให้จ่ายค่าปวยการ
กับพยานอยู่แล้ว แต่บทบัญญัติในมาตรานี้ที่กระผมเสนอคำแปรญัตติไว้จะเป็นหลักประกันว่า
การสั่งจ่ายค่าตอบแทนนั้นสามารถที่จะคิดคำนวณจากค่าใช้จ่ายที่ควรจะได้รับตลอดมาด้วย
อันนี้เป็นหลักประกันอันมั่นคงว่าพยานจะได้รับค่าใช้จ่ายตอบแทนเมื่อได้มาทำหน้าที่โดย
สมบูรณ์แล้ว หากไม่ก็จะเกิดมีปัญหาดังที่จะต้องบัญญัติไว้ในมาตราต่อ ๆ ไปว่า จะมีต้อง
มีการดำเนินคดีกับพยานในกรณีที่พยานไม่มาเบิกความเป็นพยาน วัตถุประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้
ต้องการคุ้มครองพยาน รัฐต้องเสียค่าใช้จ่าย เพราะต้องการให้พยานมาเบิกความต่อศาล
เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าเพื่อเป็นหลักประกันต่อทุกคนทุกฝ่าย และให้เกิดความเป็นธรรม
อย่างแท้จริงก็คือว่า เมื่อพยานมาทำหน้าที่ของตนเองโดยสมบูรณ์แล้ว ศาลก็จะมีคำสั่ง
จ่ายค่าตอบแทนให้ แต่ถ้าหากว่าไม่มาทำหน้าที่เป็นพยาน ก็เท่ากับทำให้การทำคดีนั้นเป็นอัน
ไม่เกิดผลแต่ประการใด ก็จะผิดเจตจำนงของการออกกฎหมายฉบับนี้ ดังนั้นการเสนอคำแปร
ญัตติของผมนั้น จะเป็นธรรมกับทุกคนทุกฝ่ายอย่างมั่นคง สำหรับในวรรคสองนั้น ก็เพื่อ
เป็นการให้เห็นว่าผู้ใดที่ทำให้พยานไม่สามารถจะเบิกความได้ ไม่ว่าจะป็นกรณีเลื่อนคดีหรือ
อะไรก็แล้วแต่ หากบุคคลใดเป็นต้นเหตุทำให้พยานไม่สามารถเบิกความต่อศาลได้ บุคคลนั้น

ก็ควรจะเป็นผู้รับผิดชอบในการที่จะต้องใช้จ่ายค่าตอบแทนที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินคดีต่อไปได้ ไม่ใช่ทำอะไร ๆ ก็มาลงที่รัฐอย่างเดียวเท่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงเสนอคำแปรญัตติมาให้ท่านประธานได้นำเสนอเพื่อนสมาชิกได้โปรดพิจารณาด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ ท่านวรรณรัตน์ครับ

พลตำรวจโท วรรณรัตน์ ศรัทธ (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธาน สภาที่เคารพ กระผม พลตำรวจโท วรรณรัตน์ ศรัทธ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบ บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอความกระจ่างจากคณะกรรมการที่ได้ตัดคำว่า พนักงานผู้มีอำนาจทำการสืบสวน ออกไป หมวดนี้เป็นหมวดอยู่ในหมวดคำตอบแทนและ ใช้จ่าย ในชีวิตที่ผมทำงานมา ๓๐ กว่าปี มีคดีหลายคดีและส่วนใหญ่ซึ่งเป็นคดีสำคัญ ที่เราสำเร็จ ความสำเร็จทางคดีเกิดขึ้นจากการให้ข่าวสารของผู้ให้ข่าว ผมไม่อยากจะเรียกว่า สายลับ เช่น กรณีเรื่องยาเสพติด จะมีการขนย้ายยาเสพติดผู้ให้ข่าวก็ให้ข่าวมา เจ้าพนักงาน ตำรวจก็ไปทำการจับกุม ได้ทั้งของกลาง ได้ทั้งตัวผู้ต้องหา ในกรณีคดีสำคัญผู้ให้ข่าวคือ พยานบางท่านได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับที่ซ่อนอาวุธที่ใช้ในการยิงหรือฆ่ากัน ทรัพย์สินที่ได้จาก การปล้นไป แต่บุคคลเหล่านี้ไม่พึงประสงค์ที่จะเปิดเผยตัว เพราะเกรงอันตราย เพราะฉะนั้น เขาก็จะให้ข่าวสารนี้กับพนักงานตำรวจที่ทำการสืบสวน ความไว้วางใจต่อกันว่าตัวเขาจะไม่ถูก เปิดเผยตัว ถูกเปิดเผยชื่อ เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ความกระจ่างของคดีเกิดจากเหล่านี้ ที่ผมยกตัวอย่างมา ในมาตรา ๑๖ ถ้าตัดออกไป เท่ากับตัดโอกาสของพนักงานผู้ทำการ สืบสวนที่จะสร้างความเชื่อถือเชื่อมั่นกับผู้ให้ข่าวสาร ผมยังมีความเห็นว่าการออกกฎหมาย นั้นต้องเอื้อประโยชน์กับประชาชนให้มาก ระเบียบกฎเกณฑ์ที่เกรงเกรงว่าเจ้าพนักงานตำรวจ หรือใครก็แล้วแต่ที่ทำการสืบสวนจะใช้กฎเกณฑ์กติกาศึกแซกแล้วหาผลประโยชน์จากการ เบิกเงินเบิกทองนั้น ผมเชื่อว่าเราออกกฎหมายคุ้มครองได้ มีผู้บังคับบัญชาหลายระดับชั้นที่จะ คอยตรวจสอบ เพราะฉะนั้นถ้าหากเป็นไปได้ก็ขอความกรุณาคณะกรรมการได้ทบทวน อยากรจะให้คงไว้เพื่อประโยชน์แห่งคดี วันหนึ่งท่านจะนึกถึงคำพูดของผมเวลาที่มีคดีสำคัญ ๆ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการครับ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมการ กระผมขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงในประเด็นของ

ท่านปิยะณัฐที่ว่า จะกำหนดการจ่ายค่าตอบแทนนั้น โดยที่ให้ศาลจะเป็นผู้อนุญาตในเรื่อง
ค่าตอบแทน ซึ่งตามร่างกำหนดให้เป็นไปตามระเบียบของทางกระทรวงยุติธรรม เนื่องจากว่า
ในการจ่ายค่าตอบแทนนั้นมีทุกชั้น ตั้งแต่ชั้นการสอบสวน ไม่ใช่เฉพาะในชั้นการเบิกการฟ้อง
คดีต่อศาลเท่านั้น ซึ่งตามระเบียบกระทรวงยุติธรรมโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง
เพราะฉะนั้นจะมีมาตรการกลไกในการควบคุมอยู่แล้วว่าการจ่ายค่าตอบแทนต่าง ๆ ดังกล่าว
ก็จะไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนจนเกินความจำเป็นมากจนเกินไป เพราะว่ากระทรวงการคลัง
จะเป็นผู้ควบคุมระเบียบการจ่ายต่าง ๆ เพราะฉะนั้นเมื่อคำนึงถึงความสะดวกอะไรต่าง ๆ
แล้ว การกำหนดไว้ให้เป็นไปตามระเบียบน่าจะเหมาะสมแล้ว แต่ว่าเขียนจำกัดไว้เฉพาะกรณี
ที่เป็นพยานใจทักในคดีความผิดต่อส่วนตัวเท่านั้น ซึ่งอาจจะเห็นว่าความจำเป็นที่จะต้องให้
เพราะเนื่องจากบางที่ตัวใจทักอาจจะอ้างพยานพุ่มเฟือยมากจนเกินไป เพราะฉะนั้นควรจะ
มีการควบคุมตรงส่วนนี้ โดยให้ศาลเป็นผู้ควบคุมในการสั่งว่าสมควรที่จะให้พยานใจทักในคดี
ที่เป็นความผิดต่อส่วนตัวหรือไม่ เพราะฉะนั้นหลักการก็เห็นว่าน่าจะเหมาะสมดีแล้วนะครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับท่านกรรมาธิการ พลตำรวจโท วิโรจน์ครับ

พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอ่างทอง พรรคชาติไทย ในฐานะกรรมาธิการ ขอชี้แจงตามที่ท่านพลตำรวจโท วรณรัตน์ ศุภรักษ์ ได้ขอให้คงร่างเดิมไว้ ซึ่งกรรมาธิการได้ตัดคำว่า พนักงานผู้สืบสวนคดีอาญา กรรมาธิการได้ปรึกษากันแล้วบนนี้ว่า คำชี้แจงหรือว่าคำขอทักท้วงของท่านพลตำรวจโท วรณรัตน์ ก็มีเหตุผลครับ ว่าพยานซึ่งจะเป็น ผู้มีความใกล้ชิดกับเหตุการณ์และอาจจะเป็นตัวการสำคัญซึ่งนำไปสู่การคลี่คลายคดี ความจริง ความที่เป็นพยานโดยแท้จริงที่ควรจะได้รับ การคุ้มครอง ขนาดบุคคลใกล้ชิดที่ตนเองไม่ค่อย เห็นด้วยยังได้รับการคุ้มครอง กรรมาธิการได้ปรึกษากันแล้วนะครับว่า อันนี้ก็ขอให้คงไปตาม ร่างเดิมที่ท่านวรณรัตน์ได้ทักท้วงไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เป็นอันว่าในมาตรา ๑๖ คณะกรรมาธิการได้คงตามร่างเดิมตามที่ได้ตัดคำว่า พนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา ออกไปนะครับ ส่วนในประเด็นที่ท่านปิยะพันธุ์ ได้ สงวนความเห็นไว้ ผมก็ขอมติจากที่ประชุมนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัตญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ได้สงวนความเห็น โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดการลงคะแนนเสียงนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ ผลการลงคะแนนเสียงนะครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก ๓๐๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย

ไม่มี งดออกเสียง ไม่มี แล้วก็ไมลงคะแนนเสียง ๔ ท่าน เพราะฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้
มีมติเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากครับ ท่านปิยะพันธุ์มีอะไรครับ

นายปิยะพันธุ์ วุฒากาศ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
ลงคะแนนคำแปรญัตติของผมทำไมท่านประธานว่าไม่มีคะแนน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : สกอร์บอร์ด (Scoreboard) ออกมาว่า ไม่มีครับ

นายปิยะพันธุ์ วุฒากาศ (กรรมาธิการ) : ถ้าอย่างนั้นแสดงว่าเครื่องนี้ใช้ไม่ได้
ควรได้รับการคุ้มครองแล้วละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวให้เจ้าหน้าที่ลองตรวจดูนะครับ เพราะว่าท่านปิยะพันธุ์ในฐานะกรรมาธิการ
เสียงข้างน้อยที่ได้ส่งความเห็นไว้ ได้ยืนยันว่าได้ใช้สิทธิในการที่จะแสดงความไม่เห็นด้วย
นั่นหมายความว่าให้เป็นไปตามที่ตัวเองได้ส่งความเห็นไว้ แต่คะแนนไม่ออกนะครับ
เพราะฉะนั้นขอให้บันทึกก็แล้วกันนะครับ ขอแก้ไขนะครับ ท่านปิยะพันธุ์ ผมขอให้แก้ไขว่า
หากผลการลงคะแนนเสียงไม่เห็นด้วยเป็น ๑ เสียง จากเมื่อสักครู่นี้ไม่มี แล้วลองดู
ความเรียบร้อยด้วยนะครับ เชิญต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนหนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น
หมวด ๕ การอุทธรณ์ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข หมวด ๖ บทกำหนดโทษ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น มาตรา ๒๐/๑
คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนหนึ่ง) : ขอเชิญท่านปิยะณัฐ กรรมการครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรานี้
กระผมได้กำหนดโทษสำหรับพยานซึ่งได้รับการคุ้มครองโดยรัฐได้ดำเนินการทุกอย่าง
เพื่อต้องการให้บุคคลนั้นไปเบิกความเป็นพยานต่อศาล แต่สุดท้ายแล้วค่าใช้จ่ายของรัฐ
ตลอดจนบุคลากรที่จะต้องไปดำเนินการเพื่อคุ้มครองตัวบุคคลผู้นี้ เพราะต้องการที่จะให้
บุคคลนั้นไปเป็นพยานที่ศาล และบุคคลนั้นจงใจเจตนาที่จะไม่ไปเบิกความ ทำให้เกิดความ
เสียหายต่อระบบยุติธรรมและเกิดความเสียหายต่อเจตนารมณ์ของรัฐที่ได้เสียค่าใช้จ่ายไป ---

ตามร่างของท่านกรรมาธิการท่านก็ให้มีการเรียกเงินคืน ซึ่งผมคิดว่ามันไม่สาสมกับสิ่งที่บุคคลผู้นั้นได้กระทำไว้กับรัฐที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงทั้งความตั้งใจเจตนาภรณ์ของกฎหมาย เมื่อได้ผลประโยชน์ไปมากมายแล้วยังจงใจหลีกเลี่ยงที่จะไม่ไปเป็นพยานต่อศาลไม่ว่าจะเป็นเพราะเหตุผลใด อาจจะได้รับอามิสสินจ้างหรืออาจจะเกรงกลัวว่าการไปเบิกความแล้วจะมีความผิดฐานเบิกความเท็จเพราะตนเองเป็นพยานเท็จมาตลอด ดังนั้นแล้วผมคิดว่าเพื่อให้สาสมกับสิ่งที่บุคคลผู้นั้นได้กระทำ ควรจะได้รับโทษทางอาญา กำหนดเอาไว้ด้วย กระทบจึงเสนอบทบัญญัติในมาตรานี้เพิ่มขึ้นมาเพื่อขอให้มีการดำเนินคดีทางอาญากับบุคคลที่เจตนาไม่ไปทำหน้าที่ของตนเองตามเจตนาภรณ์ของกฎหมายฉบับนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการปิติพงศ์ครับ

นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ปิติพงศ์ เต็มเจริญ ส.ส. กทม. พรรคไทยรักไทย ในฐานะกรรมาธิการครับ มาตรานี้ได้มีการพูดจากันมากนะครับในชั้นกรรมาธิการนะครับ ด้วยข้อของที่ท่านปิยะณัฐท่านได้เคยเสนอในชั้นกรรมาธิการไว้แล้วครับ แต่ในส่วนตัวอย่างนี้นะครับ ท่านประธานครับ กรรมาธิการได้มองเห็นว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายคุ้มครองพยาน เราเจตนาอยากจะให้ประชาชนทุกคนที่พบเห็นการกระทำความผิดมาเป็นพยานนะครับ ถ้าหากมีกฎหมายในการกำหนดโทษไว้ในกรณีที่จิตใจไม่มาเป็นพยาน ผมเชื่อว่าเมื่อพยานเห็นกฎหมายอย่างนี้แล้วก็คงจะไม่มีใครอาสามาเป็นพยานแน่นอนนะครับ เราเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้ามาสู่กระบวนการยุติธรรมต้องการให้กระบวนการยุติธรรมนั้นเป็นสิ่งที่มีความถูกต้อง เราต้องฟังพยานครับ ต้องการพยานที่ดี ต้องการพยานที่มีคุณภาพ และเมื่อพยานเข้ามาช่วยเหลือให้เกิดความยุติธรรม ให้ความยุติธรรมเกิดขึ้นในชั้นกระบวนการพิจารณานั้น เราต้องให้ความช่วยเหลือให้การคุ้มครอง นี่ถือเป็นหลักการบริหารการยุติธรรมครับ แล้วถ้าหากว่าเขาอาสาเข้ามาที่จะช่วยเหลือเราแล้วเรากลับต้องลงโทษเขาอีกผมคิดว่าจะไม่มีพยานเกิดขึ้นครับ ขอเรียนว่าถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วทางกรรมาธิการจะมีความเห็นไม่เห็นด้วยกับท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านปิยะณัฐครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กรรมาธิการตอบยังไม่ชัดเจนแล้วก็ไม่ตรงประเด็นด้วยครับ คือกรณีที่พยานได้มาเบิกความที่ศาลเขาจะได้รับโทษอย่างไรครับในเมื่อเขามาทำหน้าที่ แต่สิ่งที่กระผมทำก็คือการที่จะต้องบอกให้พยานรู้ว่ารัฐได้ลงทุนลงแรงเพื่อที่จะคุ้มครองเขา นอกจากตัวเขาแล้ว สามี ภริยา บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดอะไรกับเขานั้นรัฐก็เอาใจทุกอย่าง ถ้าเขาทำหน้าที่ของเขาโดยสมบูรณ์เขาก็ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนไป คำแปรญัตติของกระผมนั้นได้ระบุเอาไว้ชัดเจนว่ากรณีจิตใจไม่ไปเบิกความที่ศาล ถ้าบุคคลได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ นานา ไปมากมายแล้วยังจงใจหลีกเลี่ยงไม่ไปเบิกความที่ศาล เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ จะมีผลประโยชน์ประการใดเพราะเมื่อคุ้มครองไปแล้วพยานไม่ไปศาลทุกอย่างก็เป็นอันสูญเปล่าไปทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นเราจะต้องกำหนดเอาไว้ด้วยนะครับว่าเมื่อรัฐได้ทำให้กับท่านทุกอย่างแล้วภาระหน้าที่ของท่านก็มีอยู่คือการทำหน้าที่ที่จะต้องไปทำหน้าที่เป็นพยานที่ศาล ถ้าไม่ทำหน้าที่ของตนเองก็ต้องถูกลงโทษ อย่างนี้จะทำให้พยานซึ่งเขาไปเบิกความเขาทำหน้าที่ของเขาจะมีความเกรงกลัวอะไรครับ คนกลัวก็คือคนที่มีความไม่สุจริตเท่านั้นละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับท่านกรรมาธิการสามารถ

นายสามารถ แก้วมีชัย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สามารถ แก้วมีชัย กรรมาธิการครับ ผมขออนุญาตตอบท่านกรรมาธิการผู้สงวนความเห็นไว้ นะครับว่าเราได้บัญญัติเรื่องของการที่พยานไม่มาหรือไม่ให้อัยคำหรือไม่เบิกความเป็นพยานไว้แล้วนะครับว่าพยานจะต้องรับผิดชอบอย่างไรบ้าง ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นความรับผิดชอบเช่น ต้องใช้คืนค่าตอบแทนที่ได้เบิกไปหรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในการคุ้มครองพยานกรณีเข้ามาตรวจ คุ้มครองพิเศษนะครับ ไม่ว่าจะไปย้ายบ้านย้ายที่อยู่ไปเสียค่าเช่าบ้านที่ไหนก็ตาม -----

ถ้ากรณีพยานเปลี่ยนใจไม่เป็นพยานเราก็คิดว่าต้องให้พยานรับผิดชอบหรือเป็นการลงโทษพยานในระดับนี้ก็พอสมควรอยู่แล้ว ก็คงไม่จำเป็นจะต้องให้พนักงานสอบสวนเป็นปัญหาว่าพยานซังใจแล้วเกิดพยานเกรงกลัวเห็นโทษหนัก ไม่รู้ว่าจะด้วยพลังเผด็จ จะด้วยมีปัญหาอะไรก็ตาม เกิดพยานไม่มา หรือไม่มาให้ถ้อยคำก็มีโทษหนัก พยานก็เลยเปลี่ยนใจไม่มาก็จะเป็นปัญหาทำให้กฎหมายนี้ไม่เป็นไปอย่างที่เจตนารมณ์ต้องการครับ ผมก็ทราบเรียนว่ากรรมาธิการยืนยันที่จะไม่เห็นด้วยกับการสงวนความเห็นของท่านกรรมาธิการปิยะณัฐ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านปิยะณัฐครับ

นายปิยะณัฐ วัชรารภรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานลองฟังคำชี้แจงของกรรมาธิการแล้ว ท่านจะเห็นได้ว่ากฎหมายฉบับนี้ถ้าเกิดพยานเปลี่ยนใจไม่ไปเบิกความเป็นพยาน เพราะมีความเกรงกลัวอะไรก็สุดแล้วแต่ นั้นหมายความว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นอันสูญเปล่าโดยสิ้นเชิง ผมไม่เข้าใจว่าในเมื่อเราได้คุ้มครองทุกสิ่งทุกอย่างแล้วทำไมพยานจึงเปลี่ยนใจ พยานเปลี่ยนใจเพราะอะไร ก็ต้องมีเบื้องหน้าเบื้องหลัง เพราะฉะนั้นเพื่อให้คุ้มค่ากับการที่รัฐได้ลงทุนไปผมก็คิดว่าตรงนี้จะสามารถทำให้พยานต้องมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง การเรียกร้องในทางแพ่ง ในสิ่งที่รัฐสูญเสียไปนั้นก็อาจจะได้คำพิพากษาแต่บังคับคดีไม่ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการยืนยัน เพราะฉะนั้นผมขอมติจากที่ประชุมนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัตญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ได้สงวนความเห็นด้วยการขอเพิ่มเป็นมาตรา ๒๑/๑ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียงบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดการลงคะแนนเสียงครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ ผลการลงคะแนนเสียง เห็นด้วยกับกรรมวิธีการเสียงข้างมาก ๓๑๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๖ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน และไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน เพราะฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้ มีมติเห็นด้วยกับกรรมวิธีการเสียงข้างมาก

ผมขอชี้แจงสักครั้งนี้ครับในมาตรา ๑๖ ที่ท่านปิยะณัฐได้ทักท้วงว่าได้ใช้สิทธิในการขอสงวนความเห็นไว้แล้วคะแนนไม่ออกมา เจ้าหน้าที่ชี้แจงว่าท่านปิยะณัฐกดปุ่มแล้วพอดีไฟไม่ทำงาน ไฟมันขัดข้อง ก็เลยทำให้องค์ประชุมขาดไป ๑ ท่านด้วย องค์กรประชุมจริง ๆ จะต้อง มี ๓๐๙ ท่าน แต่มีเพียง ๓๐๘ ท่าน เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เพิ่มองค์ประชุมเป็น ๓๐๙ ท่าน และเสียงที่ไม่เห็นด้วยเมื่อสักครู่ไม่มีก็กลายเป็น ๑ ท่าน เรียนชี้แจงท่านปิยะณัฐต้องขอโทษด้วยครับ เชิญต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : บทเฉพาะกาล คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๒๒ คณะกรรมาธิการตัดออก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เป็นอันจบการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราครับ ต่อไปจะเป็นการพิจารณาทั้งร่าง เป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๗ มีท่านสมาชิกท่านใดจะขอแก้ถ้อยคำใหม่ครับ ถ้าไม่มี ผมจะถือว่าเป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับว่า จะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย
ท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดการลงคะแนนเสียงนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ
ผลการลงคะแนนเสียง เห็นด้วยต่อการที่จะนำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สู่วุฒิสมาชิกต่อไป
๓๒๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี กดออกเสียง ไม่มี แล้วยังไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มีนะครับ
เพราะฉะนั้นถือว่าที่ประชุมแห่งนี้เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ

ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากคณะกรรมการได้เสนอข้อสังเกตไว้ในรายงานของคณะกรรมการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อที่จะให้สภาได้พิจารณาว่าจะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ ซึ่งถ้าหากว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับข้อสังเกตก็จะได้แจ้งต่อไปยังคณะรัฐมนตรีตามข้อบังคับที่ ๑๑๑ วรรคสอง ขอเชิญท่านเลขาธิการได้ดำเนินการครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

(๑) คณะกรรมการมีความห่วงใยสำหรับกรณีผู้ที่ได้รับการคุ้มครองให้เปลี่ยนชื่อทางทะเบียนแล้ว เมื่อมีผู้มีส่วนได้เสียประสงค์จะสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลดังกล่าว เพื่อให้ใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมายให้เจ้าหน้าที่งานทะเบียนราษฎรที่ได้รับการร้องขอแจ้งให้ทราบว่า บุคคลดังกล่าวอยู่ในระหว่างการคุ้มครองพยานตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ และมีสิทธิขออนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

(๒) การกำหนดอัตราค่าตอบแทนแก่พยานและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งจะกำหนดขึ้นตามระเบียบของกระทรวงยุติธรรมนั้น ให้คำนึงถึงความเหมาะสมในด้านภาระงบประมาณและสภาพเศรษฐกิจของประเทศ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับว่าจะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดการลงคะแนนเสียงนะครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนन्द้วยครับ ผลการลงคะแนนเสียง เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ ๓๑๐ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มีงดออกเสียง ไม่มี แล้วก็ไม่ได้ลงคะแนนเสียง ๓ ท่าน เพราะฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้

นายพีระเพชร ศิริกุล (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พีระเพชร ศิริกุล พรรคไทยรักไทย เห็นด้วยครับ หมายเลข ๒๔๐ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เป็น ๓๐๔ ท่าน คุณวิथाว่าอย่างไรครับ

นายวิथा บุรณศิริ (พระนครศรีอยุธยา) : เห็นด้วยครับ ลงบัตรไม่ทันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เป็น ๓๐๕ ท่าน เพราะฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการครับ เป็นอันจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ขอขอบคุณคณะกรรมการนะครับ

ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากวันนี้เราได้ใช้เวลาประชุมมาพอสมควรแล้ว
ผมขอปิดการประชุมนะครับ พุธนี้มีการประชุมตามปกตินะครับ ขอบพระคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๐๕ นาฬิกา

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

ผู้จกรายงานการประชุม

เบญจวรรณ พัฒนประเสริฐ

รสรินทร์ กนกอุดม

ชนิตากาญจน์ ศรีทองอินทร์

คันสนีย์ ฤทธิ์ประเสริฐศรี

นัยนา เปรมประพันธ์

ปวีญา กองสงฆ์

สุทธิกานต์ มั่นนุช

สติมา จันทรไพจิตร

เพทาย เรือนเรือง

วชิราภรณ์ นันลังค์

ชนิกา ศรีสมวงษ์

เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์

จินตนา ชาติกะนาวิน

นำพร ไวยพัฒน์

ศิริพร ดีภาพ

เบญจกุล ธนะนิรันดร์

อารีรัตน์ พัฒนโคกนพวงศ์

จงถนอม พลัดเสนา

วีรพร กิจกนกศรี

เสาวลักษณ์ เพชรา

ภาวดี ทองรักษ์

สะแกวัลย์ คุ่มกิจ

ศิริวรรณ สากลวารี

วัฒน์ อุดมภักดี

ณัฐวัฒน์ อนันต์สิทธิพงศ์

สุภาปภา หนองพงษ์

วันทนา อรุณภู่

ณัฐชนก วงษ์นิล

สาริตา สิงhmeธา

สุนิสา กุหลาบ

ศิริลักษณ์ สุวัทธิ

นภัตสร มีคุณ

นภา วีระยุทธโกศล

ชญญาภัค ทองมา

ประภาลักษณ์ ปูนนุดดา

อัมพา กันทิโกวิทย์

พุทธชาติ พรรณพราว

จิรภา เตียวสกุล

วีณา เหล็กเพชร

หทัยกาญจน์ คงแก้ว

สันทนา ทรัพย์พูนผล

พัชรี จันทรส่อง

กนกวรรณ แสงมณี

ประทีป รักเมือง

สายชล ไทยรวมมิตร

รพีพร ดิยามา

๑๒๓

ประชุมครั้งที่ ๒๘๗

ตรวจวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๒.๐๐ นาฬิกา

เริ่มตรวจหน้า ๑ - ๑๒๑ ตรวจรายงาน ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๕

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไข
๑	๒๑	๓๑ มกราคม	๓๑ ธันวาคม
๖	๒๖	โกลบัลเซชั่น	โกลบัลไลเซชั่น
๑๗	๖	ของรองผู้ว่า	ของผู้ว่า
๒๕	๑๖	กรรมาธิกา	กรรมาธิการ
๕๕	๑๓	กรรมาธิการ	กรรมาธิการ
๑๐๘	๑๒	ไม่พึงประสงค์	ไม่พึงประสงค์

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑	นายมงคล กิมสุนจันทร์ ประธานคณะกรรมการ	
๒	นายนิยม วรปัญญา รองประธานฯ คนที่หนึ่ง	
๓	นายถวิล ฤกษ์ทราย รองประธานฯ คนที่สอง	
๔	นายประทวน เขียวฤทธิ รองประธานฯ คนที่สาม	
๕	นายเวียง วรเชษฐ์ รองประธานฯ คนที่สี่	
๖	นายฉลาด ขามช่วง รองประธานฯ คนที่ห้า	
๗	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๘	นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัชร โฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๙	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า โฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง	
๑๐	นายแสวง ฤกษ์จรัส โฆษกคณะกรรมการ คนที่สาม	
๑๑	นายนริศ ข่านุรักษ์ กรรมการ	
๑๒	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์ กรรมการ	
๑๓	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร กรรมการ	
๑๔	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง กรรมการ	
๑๕	นายภูมิ สาระผล เลขานุการคณะฯ	
๑๖	น.ท.รวยลาภ เอี่ยมทอง ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่หนึ่ง	
๑๗	นายอิสรา สุนทรวัฒน์ ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่สอง	

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๗ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๖

สภารับรองในคราวประชุม ชุดที่ ๒๑ ชุดที่ ๓
ครั้งที่ ๑ / (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันที่ ชุดที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๖

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
32	นางคมคาย พลบุตร	✓			
33	นายคำรณ ณ ลำพูน	✓			
34	นายเงิน บุญสุภา		✓		
35	นางสาวจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์	✓			
36	นายจองชัย เทียงธรรม	✓			
37	นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร	✓			
38	นายจาตุรงค์ เพ็ญนรพัฒน์	✓			
39	นายสุพจน์ ฤชุพันธุ์	✓			
40	นายพงษ์ศักดิ์ รักตพงศ์ไพศาล	✓			
41	นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	✓			
42	นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์	✓			
43	นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	✓			
44	นายจุฑาธิ์ ลักษณะวิศิษฎ์	✓			
45	นายเจริญ คันธวงศ์	✓			
46	นายเจริญ จรรย์โกมล	✓			
47	พันตำรวจโท เจ๊ะอิสมาแอ เจ๊ะโมง	✓			
48	นายเจือ ราชสีห์	✓			
49	นายฉลาด ขามช่วง	✓			
50	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			
51	นายเฉลิมชัย ฉินะวิจารณ์	✓			
52	นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน	✓			
53	นายเฉลิมชัย อุฬารกุล	✓			
54	นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์	✓			
55	นางสาวชรินทร์น พุทธปาน		✓		
56	นายชลน่าน ศรีแก้ว	✓			
57	นายชวน หลีกภัย	✓			
58	นายชวลิต มหาจันทร์	✓			
59	นายสมศักดิ์ วรรณภิน	✓			
60	นายชวลิต วิชยสุทธิ์	✓			
61	นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล	✓			
62	นายชัยวุฒิ ธนาคนานุสรณ์	✓			
63	นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	✓			
64	นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	✓			
65	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	✓			
66	นายชาญศักดิ์ ชวลิตนิตธรรม	✓			

๑๓๑

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
67	นายชาติกร พิริยะกิจไพบูลย์		✓		
68	นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ์	✓			
69	นายชิงชัย มงคลธรรม	✓			
70	นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	✓			
71	นายชุมพล กาญจนะ	✓			
72	นายชูชัย มุ่งเจริญพร	✓			
73	นายชูวิทย์ กุ่ย พิทักษ์พรพัลลภ	✓			
74	นายชูศักดิ์ แยกทอง	✓			
75	นายเชน เทือกสุบรรณ	✓			
76	พลเอก เศรษฐา สุานะจาโร	✓			
77	นายไชยยศ จิรเมธากร	✓			
78	นายไชยยศ สະสมทรัพย์	✓			
79	นายสุชาติ ศรีสังข์	✓			
80	นายไชยา พรหมา	✓			
81	นายไชยา สະสมทรัพย์	✓			
82	นายฐานิสร์ เทียนทอง	✓			
83	นายจรัส พัวช่วย	✓			
84	นายณรงค์เลิศ สุรพล	✓			
85	นายณัฐพล เกียรติวินัยสกุล	✓			
86	นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	✓			
87	นายอมรเทพ สหมมาย	✓			
88	หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล	✓			
89	นายชวงค์ ฉายะบุตร		✓		
90	นาวาโท เดชา สุขารมณ	✓			
91	นางสาวตรีษฐ เทียนทอง	✓			
92	นายตรีพล เจาะจิตต์	✓			
93	นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น	✓			
94	นายตี๋ใหญ่ พุนศรีธนากุล	✓			
95	นายไตรรงค์ สุวรรณศิริ	✓			
96	นายถวิล ฤกษ์นร่าย	✓			
97	นายถาวร ตริรัตน์รงค์	✓			
98	นายถาวร เสนเนียม	✓			
99	นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย	✓			
100	นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์	✓			
101	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
102	นายทวี สุระบาล	✓			
103	นายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
104	นายทศพร เสรีรักษ์	✓			
105	นายทศพล สังขทรัพย์	✓			
106	นายทองดี มนิสสาร	✓			
107	นายทองหล่อ พลโคตร	✓			
108	นายระวีง เนตรโพธิ์แก้ว	✓			
109	พันตำรวจเอก ทิน วงศ์ปลั่ง	✓			
110	นายเทวฤทธิ์ นิกรเทศ	✓			
111	นายเทวัญ ลิปะตพัลลภ	✓			
112	นายเทอดพงษ์ ไชยนันท์	✓			
113	นายธณญ์ ดันติสุนทร	✓			
114	นายธนเทพ ทิมสุวรรณ		✓		
115	นายธนิตพล ไชยนันท์		✓		
116	นายจตุพร เจริญเชื้อ	✓			
117	นายธราพงษ์ สีลาวงษ์	✓			
118	นายธวัชชัย สัจจกุล	✓			
119	นายธวัชชัย อนามพงษ์	✓			
120	นายธานินทร์ ใจสมุทร		✓		
121	นายธานี ยี่สาร	✓			
122	นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์		✓		
123	นายธีรโชติ กองทอง	✓			
124	นายประแสง มงคลศิริ	✓			
125	นายธีระ สลักเพชร	✓			
126	นายธีระชัย ศิริจันทร์	✓			
127	นายธีระชัย แส่นแก้ว	✓			
128	นายธีระยุทธ วาณิชชัง	✓			
129	นายนคร มาฉิม	✓			
130	นายนพคุณ รัฐผไท	✓			
131	นายนพดล พลเสน	✓			
132	นายนราพัฒน์ แก้วทอง	✓			
133	นายนริศ ขำนุรักษ์	✓			
134	นายนริศร ทองจิราช	✓			
135	นางสาวนริศ อติเทพวรพันธุ์	✓			
136	นายปัจจุมาศ ดุมา	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
137	นายนิทัศน์ ศรีนนท์	✓			
138	นายนิพนธ์ คนขยัน	✓			
139	นายนิพนธ์ บุญญามณี	✓			
140	นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์	✓			
141	นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	✓			
142	นางนิภา พริงสุลกะ	✓			
143	นายนิมิตร นนทพันธ์วาทย์		✓		
144	นายนิยม วรปัญญา	✓			
145	นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	✓			
146	นายนิโรธ สุนทรเสนา	✓			
147	นายนิสิต สินธุ์ไพร	✓			
148	พันตำรวจโท บรรยนิ ดั่งภากรณ์	✓			
149	นายบรรหาร ศิลปอาชา	✓			
150	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
151	นายบัวสอน ประชามอญ	✓			
152	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	✓			
153	นายบุญชง วิสหมาย	✓			
154	นายบุญชู ตีรทอง		✓		
155	นายบุญเต็ม จันทะวัฒน์	✓			
156	นายบุญทรง เจริญภิรมย์	✓			
157	นายบุญพันธ์ แข้ววัฒนะ	✓			
158	นางบุญรื่น ศรีธเรศ	✓			
159	นายบุญลือ ประเสริฐโสภณ	✓			
160	นายบุญส่ง ไช้เกษ	✓			
161	นายบูรานานูติน อุแข็ง		✓		
162	นายปกรณ์ นูรณปกรณ์	✓			
163	นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์	✓			
164	นายประกอบ รัตนพันธ์	✓			
165	นายประกิจ พลเดช	✓			
166	นายประจวบ อึ้งภากรณ์	✓			
167	นายประจักษ์ แก้วกัล้าหาญ	✓			
168	นายประชา ประสพดี	✓			
169	พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก	✓			
170	พลตรี ศรัชัย มนต์วิวัฒน์	✓			
171	จำสืบเอก อนันต์ สุขสันต์	✓			

๑๓๘

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
172	นายประชาติปไทย์ คำสิงห์นอก	✓			
173	นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์		✓		
174	นายประดู่ มั่นหมาย	✓			
175	นายประทวน เขียวฤทธิ์	✓			
176	นายประทีป กรีทาเวช	✓			
177	ร้อยตรี ประพาส ลิ้มปะพันธ์	✓			
178	นางประไพพรรณ เส็งประเสริฐ		✓		
179	นายประภัตร โพธสุธน	✓			
180	นางนัฐมล สมบูรณ์เทอดธนา	✓			
181	นายประมณฑ์ คุณะเกษม	✓			
182	นายประมวล รุจนเสรี	✓			
183	นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์	✓			
184	นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล	✓			
185	นายประวิช นิลวัชรมณี	✓			
186	นายประวิช รัตนเพียร	✓			
187	นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ	✓			
188	นายประสานครินทร์ บุญมี	✓			
189	นายประสิทธิ์ จันทาทอง	✓			
190	นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์	✓			
191	นายประสิทธิ์ ตั้งศิริเกียรติกุล	✓			
192	นายประเสริฐ จันทรวงทอง	✓			
193	นายประเสริฐ เด่นนภาลัย	✓			
194	นายประเสริฐ บุญเรือง	✓			
195	นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ		✓		
196	นายปราโมทย์ สุขุม	✓			
197	นายปรีชา มุสิกกุล		✓		
198	นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	✓			
199	นายปรีชา เลหาพงศ์ชนะ		✓		
200	นางปวีณา หงสกุล	✓			
201	นายบุญถึง ผลพานิชย์	✓			
202	นายปัญญา จีนาคำ	✓			
203	นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ	✓			
204	นายปิยะ ปิตุเตชะ	✓			
205	นายปิยะนัฐ วัชรภรณ์	✓			
206	นายญาณเดช ทองสีมา	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
207	นายเปรมศักดิ์ เทียยุระ	✓			
208	นางผดมินตรา ภัคเกษม	✓			
209	นางผ่องศรี แซ่จิ่ง	✓			
210	นายเมตติมชัย สะสมทรัพย์	✓			
211	นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง	✓			
212	ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	✓			
213	นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ	✓			
214	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า	✓			
215	นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล	✓			
216	นายพงษ์ศักดิ์ วรปัญญา	✓			
217	ร้อยตำรวจเอก เพียว พูลธรัตน์	✓			
218	นายพรชัย อรรถปรียางกูร	✓			
219	นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ		✓		
220	นายพรวุฒิ สารสิน		✓		
221	นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	✓			
222	นายพรศักดิ์ เปียมคกล้า	✓			
223	นายพรเสก กาญจนจारी	✓			
224	นายพฤษชัย ดำรงรัตน์	✓			
225	นายพลกฤษณ์ หงษ์ทอง	✓			
226	นายพ็อง ชีวานันท์	✓			
227	นายพายัพ บันเกตุ	✓			
228	นางพิชญ์สินี กิตติรักษกุล	✓			
229	นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์		✓		
230	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	✓			
231	พันโทหญิงฐิติยา รังสิตพล		✓		
232	นายพิทยา บุญเฉลียว	✓			
233	นายพิทักษ์ สันติวงศ์เดชา	✓			
234	นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ	✓			
235	นายพินิจ จันทรสุนทร	✓			
236	นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์	✓			
237	นายพิมล ศรีวิกรม์	✓			
238	นายพิเชณ พลไวย์	✓			
239	นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	✓			
240	นายพีระเพชร ศิริกุล	✓			
241	นายพูลสวัสดิ์ โหดระไวศยะ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
242	นายโพธิพงษ์ ล้ำข้า	✓			
243	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
244	นายไพบูลย์ พิมาพิสิษฐถาวร	✓			
245	นายไพโร พัฒน	✓			
246	นายไพโรจน์ ไส้สุนทร	✓			
247	ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี	✓			
248	นายไพศาล จันทรภักดี	✓			
249	นายไพศาล จันทวารา	✓			
250	นายไพศาล ยิ่งสมาน	✓			
251	นางฟารีดา สุไลมาน		✓		
252	นายภัทรศักดิ์ ไอสถานุเคราะห์	✓			
253	นายภิญโญ นิโรจน์	✓			
254	นายภิมุข สิมะโรจน์	✓			
255	นายภูมิ สาระผล	✓			
256	นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ			✓	
257	นางสาวภูวนิดา คุณผลิน		✓		
258	นายมงคล กิมสุนจันทร์	✓			
259	นายประสงค์ บุรณพงษ์	✓			
260	นายมนต์เพชร สงฆ์ประชา	✓			
261	นายมนตรี ปาน้อยนนท์	✓			
262	นางมยุรา มนะสิการ	✓			
263	นายมหิตล จันทรางกูร	✓			
264	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	✓			
265	นายมานิตย์ สังข์พุ่ม	✓			
266	นายมานิชญ์ วิชัยกุล		✓		
267	นายมารุต นุนนาค	✓			
268	นางมุกดา พงษ์สมบัติ	✓			
269	นาย मुख สุไลมาน		✓		
270	นายเมธี ฉัตรจินดารัตน์	✓			
271	นาย योगยศ อติเรกสาร	✓			
272	นาย योगยุทธ ตริยะไพรัช	✓			
273	นาย योगยุทธ สุวภาพ	✓			
274	นาย योगยุทธพงศ์ จรัสเสถียร	✓			
275	พลเอก รัตนะ เฉลิมแสนยากกร	✓			
276	นาย योगยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
277	นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์	✓			
278	นายรณฤทธิชัย คานเขต	✓			
279	นาวาอากาศโท รวยลาภ เอี่ยมทอง	✓			
280	นายระวี หิรัญโชติ	✓			
281	นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	✓			
282	นางสาวเรวดี รัศมีทัต	✓			
283	นายเรวัต สิริบุญกุล	✓			
284	พลเรือโท ไชย วิภัติภูมิประเทศ	✓			
285	นายนพดล อินนา	✓			
286	นางลลิตา ฤกษ์สำราญ	✓			
287	นายลามศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ	✓			
288	นางลาวัญญ์ ตันติกุลพงศ์	✓			
289	นายลิขิต หมูดี	✓			
290	พลตำรวจโท วรรณรัตน์ ศชรักษ์	✓			
291	นายวรรณรัตน์ ชาญบุญกุล	✓			
292	นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	✓			
293	นายวรุฒิ ภูมมะกาญจนะ	✓			
294	นายกันตธีร์ ศุภมงคล	✓			
295	นายวรารุท ศิลปอาชา	✓			
296	นายวัชราน วัฒนนาย	✓			
297	นายวัฒนา เสงไฟเราะ	✓			
298	นายลิขิต วีรเวดิน		✓		
299	นายวัยโรจน์ พิพิธภักดี	✓			
300	ว่าที่เรือโท วัลลภ ยิ่งตรง	✓			
301	นายวัลลภ สุปรียศิลป์	✓			
302	นายวารุจ ศิริวัฒน์	✓			
303	นายวาสิต พยัคฆบุตร	✓			
304	นายวิชัย วัฒนาประสิทธิ์	✓			
305	นายวิจิตร พรพดมิพันธ์	✓			
306	นายวิจิตร ศรีส้าน	✓			
307	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์		✓		
308	นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล	✓			
309	นายวิชัย สามีตร	✓			
310	นายวิชาญ มีนชัยนันท์	✓			
311	นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
312	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			
313	นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร	✓			
314	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
315	นายวิทยา คุณปลื้ม	✓			
316	นายวิทยา ทรงคำ	✓			
317	นายวิทยา เทียนทอง	✓			
318	นายวิทยา บุรณศิริ	✓			
319	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง	✓			
320	พันเอก วินัย สมพงษ์	✓			
321	นายวินัย เสนเนียม	✓			
322	นายวิรัช ร่มเย็น	✓			
323	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	✓			
324	พลเอก วิโรจน์ แสงสนิท	✓			
325	นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	✓			
326	นายวิวรรณไชย ณ กาฬสินธุ์	✓			
327	นายจำนงค์ โพธิสาโร	✓			
328	นายวิวัฒน์ นิติกาญจนานา	✓			
329	นายวิเศษ ใจใหญ่	✓			
330	นายวิสันต์ เดชเสน	✓			
331	นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	✓			
332	นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	✓			
333	นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ	✓			
334	นายจตุติ ไกรฤกษ์	✓			
335	นายวีระชัย วีระเมธีกุล		✓		
336	นายวีระพล อติเรกสาร	✓			
337	นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร	✓			
338	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย		✓		
339	นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง	✓			
340	นายเวียง วรเชษฐ	✓			
341	พันตำรวจโท ไวยจน์ อภรณ์รัตน์	✓			
342	นายศรคม ภาชา	✓			
343	นายศราวุธ เพชรพนมพร	✓			
344	นายศักดิ์ดา คงเพชร	✓			
345					
346	นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
347	นางสาวคณิน นาคพงศ์	✓			
348	นางสาวอากาศตรี ศิธา ทิวารี	✓			
349	นายศิริ หวังบุญเกิด	✓			
350	นายพงศกร อรรณนพพร	✓			
351	นายศิริโชค โสภา	✓			
352	นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	✓			
353	นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์		✓		
354	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	✓			
355	นายศุภชัย โพธิ์สุ	✓			
356	นางสาวศุภมาส อิศรภักดี	✓			
357	นายศุภรักษ์ คврหา	✓			
358	นายสงกรานต์ คำพิไลย์	✓			
359	นายสงวน พงษ์มณี	✓			
360	นายสง่า อินสงวนวงศ์	✓			
361	นายชัย ชิดชอบ	✓			
362	นายสนั่น สบายเมือง	✓			
363	นายสนั่น สุธากุล	✓			
364	นายสมเกียรติ อันทวานิช	✓			
365	นายสมควร โอบอ้อม	✓			
366	นายวิรัตน์ ตยางคนนท์	✓			
367	นายสมเจตน์ ลิ้มปะพันธ์	✓			
368	นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ	✓			
369	พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ	✓			
370	นายสมชาย ไล่ตภาพพิพิธ	✓			
371	นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง	✓			
372	นายสมชาย สุนทรวัฒน์	✓			
373	นายสมบัติ รัตโน	✓			
374	นายสมบูรณ์ ไพรวลัย	✓			
375	นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์	✓			
376	นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล	✓			
377	นายสมมารท เจ๊ะนา	✓			
378	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	✓			
379	นายสมศักดิ์ คุณเงิน	✓			
380	นายยงยุทธ นพเกตุ	✓			
381	นายสมศักดิ์ ปรีศนานันทกุล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
382	นายสมศักดิ์ พันธุ์เกษม	✓			
383	นายสมศักดิ์ ไสมกลาง	✓			
384	นายสรรเสริญ สมะลาภา	✓			
385	นายจักรพันธ์ ยมจินดา	✓			
386	นายสุฤษฏ์ อึ้งอภินันท์	✓			
387	นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์	✓			
388	นายสัตย์ชัย วงษ์สุนทร	✓			
389	นายสันติ ต้นสุหัช	✓			
390	นายสันทัต จีนาภักดี	✓			
391	นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	✓			
392	นายสากล ม่วงศิริ	✓			
393	นายสาคร พรหมภักดี	✓			
394	นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย		✓		
395	นายสาริต ปิตุเตชะ	✓			
396	นายสานิต ว่องสัณพงษ์	✓			
397	นายสามารถ แก้วมีชัย	✓			
398	นายสาวิตต์ โพธิวิหค	✓			
399	นายสิทธิชัย กิตติธเนศวร	✓			
400	นายสิทธิชัย โค้วสุรัตน์	✓			
401	นายสิน กุมภะ	✓			
402	นายสินิตย์ เลิศไกร	✓			
403	นายสุขวิช รังสิตพล	✓			
404	นายสุขุม เลาว์ณยศศิริ	✓			
405	นายสุขุมพงศ์ ใญ่นคำ	✓			
406	หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร		✓		
407	นายสุชน ขามพูนท	✓			
408	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	✓			
409	นายการุญ จันทรางศุ	✓			
410	นายสุชาติ ต้นเจริญ	✓			
411	นายสุชาติ ตันติวณิชชานนท์	✓			
412	นายสุชาติ บรรดาศักดิ์	✓			
413	นายสุชาย ศรีสุรพล	✓			
414	นายปกิต พัฒนกุล	✓			
415	นายสุทธิชัย จันทร์อารักษ์	✓			
416	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
417	นายสุทิน คลังแสง	✓			
418	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
419	นาวาตรี สุธรรม ระหงษ์	✓			
420	นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์	✓			
421	นายสุธา ชันแสง	✓			
422	นายสุนทร วิลาวัลย์	✓			
423	นายสุพล ฟองงาม	✓			
424	นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	✓			
425	นายสุภรณ์ อัดดาวงค์	✓			
426	ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคนี	✓			
427	นายจำรัส เวียงสงค์	✓			
428	นายสุรชัย เบ้าจรรยา	✓			
429	นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	✓			
430	นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	✓			
431	นายสุรพงษ์ อังอัมพรวิไล	✓			
432	นายสุพล เกียรติไชยากร	✓			
433	นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
434	นายสุรศักดิ์ นาคดี	✓			
435	นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
436	นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์	✓			
437	นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ	✓			
438	นายรุ่งเรือง พิทยศิริ		✓		
439	นายสุลัยมัลย์ วงษ์พานิช	✓			
440	นายสุวรรณ กุสุจวิต	✓			
441	นายสุวโรช พะลัง	✓			
442	นายปานปรีดิ์ พิทธิฐานุกร	✓			
443	นายสุวัฒน์ ม่วงศิริ	✓			
444	นายสุวัฒน์ วรรณศิริกุล	✓			
445	นายสุวิทย์ โยทองยศ		✓		
446	นายสถิต สันติเมทนีดล	✓			
447	นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล	✓			
448	นางสาวสุวิมล พันธุ์เจริญวรกุล	✓			
449	นายเสกสรรค์ แสนภูมิ	✓			
450	นายเสนาะ เทียนทอง	✓			
451	นายเสริมศักดิ์ การญ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
452	นายเสรี สาระนันท์	✓			
453	นายแสวง ฤกษ์จรัส	✓			
454	นายโสภณ ชาร์มย์	✓			
455	นายโสภณ เพชรสว่าง	✓			
456	นายองอาจ คล้ามไพบูลย์		✓		
457	นายอดิศร เพียงเกษ	✓			
458	นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	✓			
459	นายบุรินทร์ หิรัญบุรณะ	✓			
460	พันตำรวจโท อดุลย์ บุญเสกรู	✓			
461	นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน	✓			
462	นายอนันต์ ฉายแสง	✓			
463	นายอนันต์ อนันตกุล	✓			
464	นายอนุชา นาคาศัย	✓			
465	นายอนุสรณ์ ปั่นทอง	✓			
466	นายอภิชาติ กาวินญจน์	✓			
467	นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย		✓		
468	นายอภิชาติ สุภาแพ่ง	✓			
469	พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย	✓			
470	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
471	นางสาวอรดี สุทศศรี	✓			
472	นายอรรถพล สรสุชาติ	✓			
473	นายอรรถพล มามะ	✓			
474	นายอรรถพล สนิทวงศ์ชัย	✓			
475	นายอรรถสิทธิ์ กาญจนสินินทร์		✓		
476	นายอรรถสิทธิ์ (คันทาย) ทรัพย์สิทธิ์	✓			
477	นางสาวอรุณี ชำนาญยา	✓			
478	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
479	นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	✓			
480	นายอาคม เองฉ้วน	✓			
481	นายอาทิตย์ อุไรรัตน์		✓		
482	นางสาวอภาภรณ์ พุทธปวง		✓		
483	นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์	✓			
484	นายอำนาจ คลังผา	✓			
485	นายอิทธิ ศิริลัทธยากร	✓			
486	นายอิทธิเดช แก้วหลวง	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
487	นายอิทธิพล คุณปลื้ม	✓			
488	นายอิทธิรัตน์ จันทร์สุรินทร์	✓			
489	นายอิสรา สุนทรวัฒน์	✓			
490	นายอุดม ไกรวัฒน์สุนทรณ์	✓			
491	นายอุดมเดช รัตนเสถียร	✓			
492	นายอุทัย พิมพ์ใจชน		✓		
493	นายเอกกมล ศิริวัฒน์	✓			
494	นายเอกพันธ์ อินทร์รอด	✓			
495	นายเอกพงษ์ ปานแย้ม	✓			
496	นายเอกภาพ พลซื่อ	✓			
497	นายเอนก ทับสุวรรณ	✓			
498	นายเอนก หุตังคบดี	✓			
499	นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์	✓			
500	นางสุวิทย์ดิษฐ์ พิศสุวรรณ อุเชิง	✓			
	รวม = 499	458	40	1	

อนุสรณ์

(นางสาววรรณภัตสร รุจิกุลศิริ)

บุคลากร 5

พิมพ์ อนุสรณ์

(นางบุญพา เผ่าสำราญ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ